

Raision kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2022

Nimi	Raision kaupungin varhaiskasvatussuunnitelma 2022
Kunta	Raisio
Hyväksymispäivämäärä	13.6.2022
Julkaistu	13.8.2024

SISÄLTÖ

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat.	1
1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus.	1
1.2. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma.	2
1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma.	4
1.4. Paikallisesti päätettävät asiat.	8
2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet.	10
2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet.	10
2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot.	13
2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.	15
2.4. Arvoperusta.	17
2.5. Oppimiskäsitys.	20
2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus.	22
2.7. Laaja-alainen osaaminen.	23
2.7.1. Ajattelu ja oppiminen.	24
2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu.	25
2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot.	27
2.7.4. Monilukutaito.	28
2.7.5. Digitaalinen osaaminen.	29
2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen.	31
2.8. Paikallisesti päätettävät asiat.	32
3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri.	33
3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet.	34
3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä.	35
3.1.2. Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö.	35
3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo.	36
3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus.	37
3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa.	38
3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt.	40
3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.	42
3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö.	42
3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa.	44
3.4. Paikallisesti päätettävät asiat.	46
4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen.	48

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys.	48
4.2. Pedagoginen dokumentointi.	50
4.3. Monipuoliset työtavat.	51
4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä.	52
4.5. Oppimisen alueet.	54
4.5.1. Kielten rikas maailma.	54
4.5.2. Ilmaisun monet muodot.	57
4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme.	59
4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni.	62
4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityn.	64
4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia.	67
4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus.	68
4.7. Paikallisesti päätettävät asiat.	70
5. Lapsen tuki.	71
5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut.	71
5.2. Yhteistyö tuen aikana.	74
5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö.	74
5.2.2. Monialainen yhteistyö.	75
5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa.	76
5.3.1. Yleinen tuki.	78
5.3.2. Tehostettu tuki.	79
5.3.3. Erityinen tuki.	80
5.3.4. Tuen muodot.	82
5.4. Lapsen tuen arviointi.	83
5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana.	85
5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista.	87
5.7. Paikallisesti päätettävät asiat.	90
6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus.	93
6.1. Paikallisesti päätettävät asiat.	93
7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa.	94
7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen.	94
7.2. Paikallisesti päätettävät asiat.	97

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatustalain¹ perusteella Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys, jonka mukaan paikalliset ja lasten varhaiskasvatussuunnitelmat laaditaan ja varhaiskasvatus toteutetaan. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaa erityisesti varhaiskasvatustalaki, jossa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteista. Esiopetus, jota säätelee perusopetuslaki², on osa varhaiskasvatusta. Esiopetusta ohjaa Opetushallituksen määräyksenä annettu Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatus on osa suomalaista koulutusjärjestelmää sekä tärkeä vaihe lapsen kasvun ja oppimisen polulla. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea lapsen oppimisen edellytyksiä, edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti³. Periaatteisiin kuuluu kaikkia lapsia koskevat yhtäläiset oikeudet, tasa-arvoisuus, yhdenvertaisuus, syrjimättömyys, moninaisuuden arvostaminen sekä sosiaalinen osallisuus ja yhteisöllisyys⁴. Inklusiivisuus on käsitteenä laaja ja se tulee nähdä kaikkia lapsia koskevana ja varhaiskasvatuksen järjestämiseen liittyvänä periaatteena, arvona ja kokonaisvaltaisena tapana ajatella. Tämä perusteasiakirja on laadittu inklusiivisuuden periaatteiden mukaisesti, joita tarkastellaan erityisesti arvoperustaa käsittelevässä luvussa 2, toimintakulttuurin näkökulmasta luvussa 3 ja lapsen tuen näkökulmasta luvussa 5. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lasten kasvatuksesta. Varhaiskasvatus tukee ja täydentää kotien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lasten hyvinvoinnista.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisen ohjauksen tarkoituksena on luoda yhdenvertaiset edellytykset varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvuille, kehitykselle ja oppimiselle.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lähtökohtana ovat lasten kasvuympäristön ja varhaiskasvatuksen toimintaympäristön muutokset. Lisäksi perusteissa on otettu huomioon lainsäädännön muutokset. Perusteita on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusimpia tutkimus- ja kehittämistyön tuloksia.

Varhaiskasvatussuunnitelmakokonaisuus on kolmitasoinen. Se koostuu valtakunnallisesta varhaiskasvatussuunnitelman perusteista, paikallisista varhaiskasvatussuunnitelmista sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmista.

1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä, toteuttamista ja kehittämistä sekä edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko maassa. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka⁵.

1 Varhaiskasvatustalaki (540/2018)

2 Perusopetuslaki (628/1998) ja perusopetusasetus (852/1998)

3 Varhaiskasvatustalaki 3 §

4 HE 148/2021 vp: Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi varhaiskasvatustalain muuttamisesta, s. 30–31

5 Varhaiskasvatustalaki 2 §

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen toteuttamisen keskeisistä tavoitteista ja sisällöistä, varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä, monialaisesta yhteistyöstä sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä⁶.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuksen järjestäjiä oikeudellisesti velvoittava määräys. Perusteasiakirja sisältää määräysten lisäksi kokonaisuuden ymmärtämistä avaavaa tekstiä. Jokaisen luvun päätteeksi on koottu paikallisesti päätettäviä asioita, jotka ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimista ja varhaiskasvatuksen toteuttamista. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selvittää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Tässä perusteasiakirjassa tarkoitetaan **varhaiskasvatuksen järjestäjällä** kuntaa, kuntayhtymää tai yksityistä palveluntuottajaa⁷. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoittaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa.

1.2. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia ja hyväksyä valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat. Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisvelvoite koskee myös kunnan hankkimaa avointa varhaiskasvatustoimintaa ja kunnan valvomaa yksityistä lasten päiväkotitoimintaa tai yksityistä perhepäivähoitoa. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ovat velvoittavia ja niitä tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia kaikkia toimintamuotoja koskevaksi (päiväkotitoiminta, perhepäivähoito ja avoin varhaiskasvatustoiminta) tai kullekin toimintamuodolle erikseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat sopia järjestäjärajat ylittävästä yhteistyöstä varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa, arvioitaessa ja kehitettäessä⁸.

Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Suunnitelmaa laadittaessa tulee ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma⁹
- kotoutumissuunnitelma¹⁰
- yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma¹¹.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii siitä, että varhaiskasvatuksen henkilöstölle, huoltajille sekä lapsille annetaan mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen¹².

Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Paikallista

6 Varhaiskasvatustalaki 21 §

7 Varhaiskasvatustalaki 1 §

8 Varhaiskasvatustalaki 22 §

9 Lastensuojelulaki (417/2007) 12 § (1292/2013)

10 Laki kotoutumisen edistämisestä (1386/2010) 15 §

11 Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986) 5 b § ja yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 6 a §

12 Varhaiskasvatustalaki 20 §

varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa tehdään yhteistyötä kunnan eri hallinnonalojen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa (luku 3.3).

Varhaiskasvatuksen järjestäjä hyväksyy varhaiskasvatussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa varhaiskasvatusta varten¹³.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹⁴. Paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnissa voidaan hyödyntää kansallista varhaiskasvatuksen tietovaranto Vardasta¹⁵ tuotettua arviointitietoa sekä Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen¹⁶ tuottamia arviointityökaluja. Arviointia käsitellään tarkemmin luvussa 7.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa miten varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan (kokonaan tai osittain järjestäjä-, yksikkö-, ryhmä-, toimintamuotokohtaisena tai alueellisina suunnitelmina), miten sen toteutumista arvioidaan ja miten sitä kehitetään.

Kuvaa miten varhaiskasvatuksen henkilöstö, lapset ja huoltajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen, arviointiin ja kehittämiseen.

Kuvaa miten yhteistyö esiopetuksen, perusopetuksen ja hyvinvointialueen sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijoiden sekä muiden tarvittavien yhteistyökumppaneiden kanssa toteutetaan varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa.

Kuvaa miten paikalliset erityispiirteet, varhaiskasvatuksen erilaiset järjestämisen tavat, kehittämisen tavoitteet sekä lapsia koskevat muut paikalliset suunnitelmat otetaan varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa huomioon.

Kuin me sit Raisiossa toimitaan?

Raision varhaiskasvatussuunnitelma 2022 on laadittu koko kaupungin yhteisenä suunnitelmana, joka kattaa sekä päiväkodissa että perhepäivähoidossa annettavan varhaiskasvatuksen. Yksityiset palveluntuottajat noudattavat Raision kaupungin suunnitelmaa ja sitoutuu sen tehtäviin ja tavoitteisiin, mutta palveluntuottajalla voi olla sisällöllisesti oma pedagoginen toimintakulttuuri,

¹³ Varhaiskasvatuslaki 8 §

¹⁴ Varhaiskasvatuslaki 24 §

¹⁵ Varhaiskasvatuslaki 65–73§

¹⁶ Laki kansallisen koulutuksen arviointikeskuksesta (1295/2013)

rakenteelliset käytänteet ja lomakkeet käytössä. Paikallinen suunnitelma koskee myös yksityistä perhepäivähoitoa.

Raision kaupungissa on päiväkotimuotoista varhaiskasvatusta, esiopetusta täydentävää varhaiskasvatus päiväkodeissa ja kouluissa, kotona työskenteleviä perhepäivähoitajia sekä ryhmäperhepäiväkoteja. Avoin varhaiskasvatus Raisiossa on puistotoimintaa, joka on järjestetty yhteistyössä Raision seurakunnan kanssa Wanhan Pappilan puistossa. Raisiossa varhaiskasvatusta järjestää yksityisinä toimijana Apula -päiväkodit ja Satupäiväkodit. Lisäksi Raisiossa toimii yksityisiä perhepäivähoitajia.

Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman päivytysprosessi on aloitettu arvioimalla aiemmin voimassa ollutta Raision varhaiskasvatussuunnitelmaa 2019 kokonaisuudessaan. Arviointia on ollut tekemässä koko kaupungin varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat ja johtajat. Opettajille on pidetty lisäksi työpajoja, joissa oli sisällöissä painottui monilukutaito ja digitaalinen osaaminen sekä inkluusio ja lapsen tuki. Näihin työpajoihin osallistui myös yksityisten päiväkotien johtajia ja opettajia. Päiväkotien lastenhoitajat ja avustajat ovat osallistuneet omissa yksiköissään pidettyihin vasun päivytystyöpajoihin, joissa heillä on ollut mahdollisuus keskustella päivitettävistä aiheista. Perhepäivähoitajille on pidetty keskusteleva työlta varhaiskasvatuslain muutoksista, paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman keskeisistä muutoksista sekä näiden vaikutuksista perhepäivähoidon näkökulmasta.

Huoltajille on tehty valikoiduista osista kysely, jonka avulla selvitettiin heille mielekkäitä tapoja olla osallisena varhaiskasvatuksen toiminnassa sekä sen suunnittelussa ja arvioinnissa. Kyselyssä tiedusteltiin myös heidän näkemyksiään digitaalisen osaamisen aiheista konkreettisten esimerkkien avulla sekä huoltajan näkökulmaa lapsen tukeen varhaiskasvatuksessa. Samassa kyselyssä oli kysymyksiä lapsille digitaalisen osaamisen aiheista. Lapset vastasivat niihin yhdessä huoltajansa kanssa, lapsen kehitystaso huomioiden.

Perusopetuksen erityisopettajien ja rehtorien kanssa järjestettiin yhteinen tilaisuus, jossa tiedotettiin lapsen tukeen liittyvistä muutoksista varhaiskasvatuksessa, keskusteltiin paikallisista käytänteistä sekä kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuen jatkumosta nivelvaiheissa. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma on ollut keskeisimpien yhteistyötahojen, kuten huoltajien, perusopetuksen, kulttuuritoimen, liikuntatoimen sekä sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijoiden kommentoitavana ennen sen hyväksymistä sivistyslautakunnassa.

Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman lisäksi kaupungin päiväkotiyksiköissä laaditaan ryhmäkohtainen varhaiskasvatussuunnitelma, jossa tarkennetaan ja konkretisoidaan kuntatason suunnitelmaa ryhmän tarpeita vastaavaksi. Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmaa (ryhmävasu) laadittaessa huomioidaan lasten varhaiskasvatussuunnitelmiin kirjatut tavoitteet, menetelmät ja tuen tarpeet. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta käytetään nimeä lapsen vasu. Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmaan kuuluu kehkeytyvän opetussuunnitelman laadintaan perustuva dokumentointipohja. Kehkeytyvän opetussuunnitelman laatimisesta on kerrottu tarkemmin luvussa 4.2.

Yksityinen palveluntarjoaja voi käyttää omia vastaavia lomakkeita, jotka noudattavat Raision varhaiskasvatussuunnitelmaa ja valtakunnallisia varhaiskasvatussuunnitelman perusteita.

Raision varhaiskasvatussuunnitelma 2022 julkaistaan ePerusteissa. Se on laadittu siten, että tarpeelliset paikalliset tarkennukset ovat perustetekstin yhteydessä kussakin luvussa heti perustetekstin jälkeen. Paikallisen osion alkuun on lisätty Raision kettu-logo, joka erottaa selkeästi paikallisen osuuden perusteiden tekstistä.

1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatuslain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatus, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle varhaiskasvatussuunnitelma¹⁷.

¹⁷ Varhaiskasvatuslaki 23 §

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohtana tulee olla lapsen etu¹⁸ ja tarpeet. Myös lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessissa¹⁹. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. On tärkeää, että sekä huoltajan että henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta otetaan huomioon.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa on tärkeä tuntee lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. Lisäksi laatimisessa otetaan huomioon lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta. Suunnitelmaa laadittaessa tai päivitettäessä hyödynnetään lapsen mahdollista aiempaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä pedagogista dokumentointia (luku 4.2). Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan henkilöstön pedagogiselle toiminnalle. Ne kuvaavat sitä, miten pedagogisella toiminnalla ja oppimisympäristöillä tuetaan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Tavoitteita asetettaessa otetaan huomioon myös huoltajan ja mahdollisten muiden asiantuntijoiden näkemykset lapsen hyvinvoinnista, kehityksestä, oppimisesta, ja tuen tarpeista²⁰.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on toiminnan suunnittelun ja arvioinnin väline. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmista nousevat tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä oppimisympäristöjen ja toimintakulttuurin kehittämisessä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Suunnitelmaa tarkennetaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa²¹.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin sisältyy eri vaiheita. Prosessiin osallistuvat lapsen opetuksesta, kasvatuksesta ja hoidosta vastaavat henkilöt yhdessä huoltajan ja lapsen kanssa. Päiväkodeissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö. Varhaiskasvatuksen sosionomin osaamista voidaan hyödyntää erityisesti lasten ja perheiden palvelujärjestelmän tuntemuksen osalta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen opettaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja voi osallistua perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja arviointiin osallistuvat tarvittaessa myös lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot²².

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuki, sen toteuttaminen sekä tuen vaikuttavuuden ja tukitoimien toteutumisen arviointi. Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkehoitoa, laaditaan hänelle terveydenhuollossa lääkehoitosuunnitelma²³. Siltä osin kuin lääkehoitosuunnitelmaan sisältyvät tiedot ovat välttämättömiä lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseksi, kirjataan ne lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan²⁴. Lääkehoidon toteuttamisesta varhaiskasvatuksessa sovitaan paikallisesti. Varhaiskasvatuksessa annettavaa tukea käsitellään tarkemmin luvussa 5.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista sekä varhaiskasvatuksen pedagogisten toimintakäytäntöjen vaikutuksia lapsen kehitykseen ja oppimiseen seurataan säännöllisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy²⁵. Lapsen tuen tarvetta sekä tuen riittävyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava ja suunnitelmaa päivitettävä aina tuen tarpeen muuttuessa. Jos lapsi saa tehostettua tai erityistä tukea, lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti²⁶. Aloite

18 Varhaiskasvatuslaki 4 § ja HE 148/2021 s. 34

19 Varhaiskasvatuslaki 23 §

20 HE 148/2021, s. 34

21 Varhaiskasvatuslaki 23 §

22 Varhaiskasvatuslaki 23 § ja HE 148/2021 s. 34

23 Terveystieteiden tutkimuskeskuslaki (1326/2010) 8 §

24 Varhaiskasvatuslaki 41 §

25 Varhaiskasvatuslaki 23 §

26 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla lapsen kanssa työskenteleviltä henkilöiltä tai lapsen huoltajalta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti toiminnan järjestelyihin, pedagogiikan toteutumiseen ja tukitoimien vaikuttavuuteen.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:

- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi ja toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (luku 5)
- mahdollinen suunnitelma lääkehoidosta
- lapsen, henkilöstön ja huoltajan yhdessä sopimat asiat
- suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat
- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on salassa pidettävä²⁷. Varhaiskasvatuslain mukaan lapsen varhaiskasvatuksesta vastaavilla henkilöillä ja tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin osallistuvilla henkilöillä on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä varhaiskasvatuksen järjestäjälle ja tuottajalle sellaiset tiedot, jotka ovat varhaiskasvatuksen järjestämisen, tuottamisen ja tuen arvioinnin kannalta välttämättömiä. Tiedonsiirron tavoitteena on turvata lapsen edun mukaisen varhaiskasvatuksen toteutuminen. Tietojen saamista ja luovuttamista koskeva säännös koskee myös tilanteita, joissa lapsi siirtyy kunnan tai yksityisen palveluntuottajan järjestämästä varhaiskasvatuksesta toisen kunnan tai palveluntuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen tai joissa varhaiskasvatuksesta siirrytään esiopetukseen tai perusopetukseen. Lapsen asiakkuus varhaiskasvatuksessa on julkinen tieto. Lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseen voi kuitenkin liittyä tietoja, jotka ovat salassa pidettäviä²⁸.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta. Kuvauksessa määritellään laadintaan, seurantaan ja arviointiin liittyvä yhteistyö ja vastuut varhaiskasvatuslain sekä näiden perusteiden mukaisesti.

Kuvaa varhaiskasvatuksen salassa pidettävien tietojen siirtämiseen ja vaihtamiseen liittyvät käytännöt.

Kuvaa tukeen liittyvien hallintopäätösten laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta.

27 Varhaiskasvatuslaki 40 §

28 Varhaiskasvatuslaki 41 § sekä esimerkiksi laki viranomaisen toiminnan julkisuudesta (621/1999) 24 §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman eli lapsen vasun kansilehtenä on lapsen haastattelu, jonka avulla saadaan näkyväksi lapsen omat näkemykset vahvuuksistaan, kiinnostuksen kohteistaan sekä oppimisen tarpeistaan. Kansilehteen on lapsen mahdollista piirtää oma kuva. Kansilehti tehdään kotona, kun lapsi osaa ilmaista itseään tarpeeksi. Sitä voidaan täydentää päiväkodissa tai perhepäivähoidossa, jos esimerkiksi lapsen äidinkieli on joku muu kuin suomi, eikä vanhempien suomen kieli ole riittävän hyvä. Kansilehti ei ole arkistoitava ja se voidaan esimerkiksi liittää lapsen omaan kasvun kansioon, kun lapsi siirtyy toiseen ryhmään tai esiopetukseen. Tieto lapsen omista näkemyksistä kirjataan arkistoitavaan lapsen vasuun.

Lapsen vasun ensimmäinen sivu, joka arkistoidaan, sisältää lapsen ja huoltajan yhteystiedot, ryhmän tai perhepäivähoitajan tiedot sekä vasun laadinta- ja tarkistusajankohdat. Lapsen vasuun on syytä merkitä päivämäärä aina, kun siihen tehdään lisäyksiä. Ensimmäiselle sivulle merkitään tiedoksi mahdollisen lääkehoitosuunnitelman olemassaolo, sen tarkoitus sekä laadinta- ja tarkistuspäivämäärät. Varsinainen lääkehoitosuunnitelma laaditaan terveydenhuollossa. Lapsen vasun ensimmäisellä sivulla on kuvattuna lapsen vahvuus tai kiinnostuksen kohde valokuvana. Toisella sivulla vahvuudet ja kiinnostuksen kohteet kuvataan kirjoitettuna tekstinä. Henkilökunnan huomioille on oma osionsa ja huoltajien näkemyksille oma osionsa. Huoltajien näkemys kirjataan vasukeskustelussa tai heti sen jälkeen. Lapsen osaamista, vahvuuksia ja kiinnostuksen kohteita hyödynnetään ryhmän pedagogisen toiminnan suunnittelussa.

Jokaisen lapsen vasuun kirjataan kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet. Tavoitteilla voidaan tukea lapsen

- kielenkehitystä ja vuorovaikutusta
- leikkiä ja sosiaalisia taitoja
- motoriikkaa
- arkitoimintoja
- tunne-elämän kehitystä
- tarkkaavuuden ja toiminnanohjauksen taitoja sekä
- kognitiivisia taitoja.

Lapsen vasuista nousevat tavoitteet määrittävät pedagogista toimintaa, jotka kirjataan ryhmän yhteiseen ryhmävasuun. Lapsen vasun tavoitteiden yhteyteen kirjataan huoltajan näkemys lapsen tarpeista varhaiskasvatuksessa. Käytettävät menetelmät, pedagogiset ratkaisut ja muu mahdollinen tuki kirjataan lapsen vasuun. Tavoitteiden toteutumista arvioidaan yhteistyössä huoltajan kanssa ainakin kerran toimintakauden aikana.

Lapsen vasussa kuvataan mahdolliset tuen tarpeet. Tehostetun tuen tai erityisen tuen aloittamisesta tehdään hallinnollinen päätös, josta on kerrottu tarkemmin luvussa 5.6. Lapsen vasuun kirjataan, mihin lapsi tarvitsee vahvempaa tukea, mitä tukitoimia on ollut käytössä sekä tuen toteutumisen arviointi. Tukeen liittyvistä kirjauksista on kerrottu tarkemmin luvussa 5.5.

Lapsen vasuun kuvataan moniammatillinen yhteistyö, eri toimijoiden vastuut ja yhteystiedot sekä lapsen ja huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö tuen aikana. Mikäli lapsi on monikielinen, tehdään lapsen suomen kielen taitotason kartoitus KieliPedan ohjeiden mukaisesti. KieliPedasta saatuja tietoja hyödynnetään lapsen vasun laadinnassa. Raisiossa KieliPedan taitotason kartoitukset aloitetaan, kun lapsi on 2-3 -vuotias.

Lapsen vasun Lapset puheeksi -osio annetaan vanhemmille etukäteen täytettäväksi. Lomaketta ei siirretä muun vasun mukana ryhmästä tai yksiköstä toiseen tai arkistoon. Lapset puheeksi -osassa vanhemmat voivat tuoda esiin mahdolliset lasta ja perhettä koskevat huolenaiheet, toiveet perheen ja varhaiskasvatuksen välisestä yhteistyöstä, tärkeinä pitämiään asioita lapsen kasvatuksessa, näkemyksiä omasta vanhemmuudestaan sekä perheen sosiaalisen tukiverkoston merkityksen ja riittävyuden. Lapset puheeksi -keskustelun tarkoituksena on tukea lapsen kokonaisvaltaista hyvinvointia ja kehitystä sekä ennaltaehkäistä sosiaalisia ja tunne-elämän häiriöitä.

Lapsen vasu laaditaan viimeistään kolmen kuukauden aikana lapsen varhaiskasvatuksen aloituksesta. Lapsen vasu arvioidaan seuraavan kauden lopulla, yleisimmin kevätkaudella. Lapsen vasukeskustelu käydään huoltajan kanssa vähintään kerran toimintakauden aikana ja aina kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy. Ennen vasukeskustelua huoltajille annetaan tiedote vasukeskustelun tarkoituksesta ja sisällöstä, jotta he osaavat valmistautua keskusteluun. Huoltajille tarjotaan mahdollisuutta keskusteluun lapsen vasun arvioinnin yhteydessä.

Mikäli lapsi siirtyy toiseen yksikköön tai esiopetukseen Raision kaupungin sisällä, päiväkodinjohtaja siirtää asiakirjat sähköisesti. Mikäli lapsi siirtyy yksityisen palvelujärjestäjän yksikköön tai toiseen kuntaan, siirretään lapsen vasu tulostettuna paperiversiona huoltajien välityksellä tai heidän luvullaan suoraan uuteen yksikköön. Lapsen vasut siirretään arkistoon lapsen siirtyessä kouluun.

1.4. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan varhaiskasvatustavan mukaisesti varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla tässä luvussa ja muualla näissä perusteissa kuvattuja tavoitteita ja periaatteita noudattaen. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritellään kunkin pääluvun lopussa, mitä paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tulee kyseisen luvun osalta päättää ja kuvata.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan käyttää perustetekstiä. Olennaista on kuitenkin avata ja konkretisoida tekstiä siten, että se ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen toteuttamista ja kehittämistä paikallisesti.

Paikallisesti voidaan laatia erilliset suunnitelmat varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoille. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat voidaan laatia myös järjestäjien yhteistyönä.

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan hyväksyä kokonaan tai osittain joko kunta-, yksikkö-, ryhmä- tai toimintamuotokohtaisena. Yksityisen palveluntuottajan varhaiskasvatussuunnitelma voidaan hyväksyä edellä mainituin periaattein tai koko palveluntuottajan toimintaa koskevana²⁹. Paikallista suunnitelmaa arvioidaan säännöllisesti ja sitä kehitetään arvioinnin pohjalta.

Paikallista suunnitelmaa laadittaessa varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää

- millä kielillä varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan ja hyväksytään
- laaditaanko varhaiskasvatussuunnitelma kokonaan tai osittain järjestäjä-, yksikkö-, ryhmä-, toimintamuotokohtaisena tai alueellisina suunnitelmina
- millaista varhaiskasvatussuunnitelman rakennetta, asioiden käsittelyjärjestystä ja julkaisutapaa käytetään
- miten varhaiskasvatuksen henkilöstö, lapset ja huoltajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen, arviointiin ja kehittämiseen

²⁹ Varhaiskasvatustavan 22 §

- miten yhteistyö esiopetuksen, perusopetuksen ja hyvinvointialueen sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijoiden sekä muiden tarvittavien yhteistyökumppaneiden kanssa toteutetaan varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa
- miten paikalliset erityispiirteet, varhaiskasvatuksen erilaiset järjestämisen tavat, kehittämisen tavoitteet sekä lapsia koskevat muut paikalliset suunnitelmat otetaan varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa huomioon
- miten paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista arvioidaan ja miten sitä kehitetään (katso myös luku 7).

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan

- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta. Kuvauksessa määritellään laadintaan, seurantaan ja arviointiin liittyvä yhteistyö ja vastuut varhaiskasvatustilain sekä näiden perusteiden mukaisesti
- varhaiskasvatuksen salassa pidettävien tietojen siirtämiseen ja vaihtamiseen liittyvät käytännöt
- tukeen liittyvien hallintopäätösten³⁰ laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta.

2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet

Varhaiskasvatus on yhteiskunnallinen palvelu, jolla on monia tehtäviä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä ja oppimista yhteistyössä huoltajien kanssa. Varhaiskasvatus edistää lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta ja ehkäisee syrjäytymistä. Varhaiskasvatuksessa opitut tiedot ja taidot vahvistavat lasten osallisuutta sekä aktiivista toimijuutta yhteiskunnassa. Lisäksi varhaiskasvatus tukee huoltajia kasvatustyössä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa työelämään tai opiskeluun.

2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatus on pyrittävä järjestämään lähellä palvelun käyttäjiä ja paikallisia tarpeita vastaavina aukioloaikoina³¹. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatustilain mukaan toteuttaa päiväkotitoimintana, perhepäivähoitona tai avoimena varhaiskasvatustoimintana³². Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla³³.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatuspalveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatuspalveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatusta koskevien säädösten sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti³⁴. Yksityisen palveluntuottajan ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, aluehallintovirasto sekä Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto³⁵.

Kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä³⁶. Muista kielistä määrätään luvussa 4.6.

Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatuksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen³⁷ sekä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatukseen sovelletaan myös hallintolakia³⁸ ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta³⁹. Suomen perustuslain mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella⁴⁰. Varhaiskasvatuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki⁴¹, tasa-arvolaki⁴², Euroopan

31 Varhaiskasvatustilain 5 § 4 momentti

32 Varhaiskasvatustilain 1 §

33 Varhaiskasvatustilain 1 ja 12 §

34 Varhaiskasvatustilain 5 § 2 momentti

35 Varhaiskasvatustilain 52 §

36 Varhaiskasvatustilain 8 § ja HE 40/2018 vp, s. 89

37 Valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018)

38 Hallintolaki (434/2003)

39 Laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta (621/1999)

40 Suomen perustuslaki (731/1999) 6 §

41 Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014)

ihmisoikeussopimus⁴³, YK:n lapsen oikeuksien sopimus⁴⁴, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista⁴⁵, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista⁴⁶ sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteet⁴⁷.

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada tukea⁴⁸, riippumatta varhaiskasvatuksen järjestäjästä⁴⁹. Varhaiskasvatusta järjestetään ja kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti, jolloin kaikilla lapsilla on oikeus osallistua yhdessä varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.

Kun lapsi tarvitsee kehitykseensä, oppimiseensa ja hyvinvointiinsa tukea (myöhemmin lapsen tuki) ja saa sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimia ja palveluja, tällöin sovelletaan varhaiskasvatustalakea⁵⁰, sosiaalihuoltolakea⁵¹, vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annettua lakia⁵², kehitysvammaisten erityishuollosta annettua lakia⁵³ ja terveydenhuoltolakea⁵⁴ sekä mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista muualla laissa säädetään.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatustalakeissa. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatustalakein⁵⁵ mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on

1. edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
2. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti;
3. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
4. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatustalakeisympäristö;
5. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatustalakehenkilöstön välillä;
6. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
7. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatustalakeessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
8. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
9. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;

42 Laki naisten ja miesten välisestä tasa-arvosta (609/1986)

43 Euroopan ihmisoikeussopimus 63/1999

44 YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

45 YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 2007 (27/2016)

46 YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista 2007

47 Kestävän kehityksen tavoitteet – Agenda 2030. YK:n yleiskokous 2015

48 Varhaiskasvatustalake 15 a §

49 Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

50 Varhaiskasvatustalake 15 a §

51 Sosiaalihuoltolake (1301/2014)

52 Vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annettu laki (380/1987)

53 Laki kehitysvammaisten erityishuollosta (519/1977)

54 Terveydenhuoltolake (1326/2010)

55 Varhaiskasvatustalake 3 §

10. *toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.*

Varhaiskasvatuksen järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille varhaiskasvatuksen tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa. Huoltajalle järjestetään mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatuksen suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin. Lisäksi huoltajille järjestetään säännöllisesti mahdollisuus osallistua paikallisen ja yksikkökohtaisen varhaiskasvatuksen suunnitteluun ja arviointiin. Huoltajan osallistumisesta lapselle mahdollisesti annettavan tuen suunnitteluun ja arviointiin kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaan⁵⁶. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimintilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys⁵⁷. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu⁵⁸. Varhaiskasvatus on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamaton. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta tarkennetaan luvussa 6.

Varhaiskasvatuksessa noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista ja mitoituksista annettuja säädöksiä⁵⁹. Kunnan käytävissä on oltava varhaiskasvatuksessa esiintyvää tarvetta vastaavasti varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja⁶⁰. Henkilöstön kelpoisuuksia koskevista siirtymäsäännöksistä säädetään varhaiskasvatuslaissa⁶¹.

Varhaiskasvatuksessa otetaan huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämistä ohjaavat lait. Lapsia suojataan väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä suunnitelmallisen ennaltaehkäisemisen sekä välittömän puuttumisen avulla⁶² (Luku 3.1). Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua.

Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, lastenneuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa⁶³. Varhaiskasvatuksen henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä⁶⁴.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa keskustellaan siitä, mitä tässä luvussa määrätty varhaiskasvatuksen tehtävät ja yleiset tavoitteet merkitsevät ja miten varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden toteutumisesta voidaan huolehtia eri toimintamuodoissa.

56 Varhaiskasvatuslaki 12 ja 19 §

57 Varhaiskasvatuslaki 10 §

58 Varhaiskasvatuslaki 11 §

59 Varhaiskasvatuslaki 25–33 § ja 75 § ja valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018)

60 Varhaiskasvatuslaki 25 §

61 Varhaiskasvatuslaki 75 §

62 Varhaiskasvatuslaki 10 §

63 Varhaiskasvatuslaki 7 §

64 Sosiaalihuoltolaki (1301/2014) 35 § ja lastensuojelulaki (417/2007) 25 § (88/2010) ja 25 a § (1302/2014)

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Varhaiskasvatuksen toiminnasta, tavoitteista, eri toimintamuodoista, hakemuksista ja maksuasioista saa tietoa Raision päivähoitotoimistosta ja varhaiskasvatuksen internet-sivuilta osoitteesta www.raisio.fi/fi/koulutus-ja-varhaiskasvatus/varhaiskasvatus-ja-esiopetus.

2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatuksen toimintamuodot ovat päiväkotitoiminta, perhepäivähoito sekä avoin varhaiskasvatustoiminta. Varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatuksen toimintamuotoja. Varhaiskasvatuslaissa määritellään, mitkä lain kohdat koskevat avointa varhaiskasvatusta⁶⁵. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot eroavat toisistaan. Esimerkiksi oppimisympäristöt, resurssit, henkilöstön koulutus ja kelpoisuusvaatimukset, henkilöstörakenne, lapsiryhmien koko sekä lasten ja henkilöstön välinen suhdeluku vaihtelevat. Myös tuen antamisen mahdollisuudet vaihtelevat. Eri toimintamuotojen ominaispiirteet otetaan huomioon paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa ja tavoitteita täsmennetään toimintamuodoittain.

On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Kunnan on järjestettävä ohjausta ja neuvontaa huoltajille tarjolla olevista varhaiskasvatuspalveluista. Tarvittaessa huoltajan kanssa keskustellaan siitä, mikä varhaiskasvatuksen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua. Neuvontaa ja ohjausta annetaan varhaiskasvatuspalveluihin hakeuduttaessa, sekä lapsen jo ollessa palvelujen piirissä⁶⁶.

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatuksen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarussuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa noudatetaan henkilöstön mitoituksen ja ryhmien enimmäiskokoon sekä tukeen liittyviä säännöksiä⁶⁷. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaan varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien koulutus ja osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Päiväkodeilla tulee olla toiminnasta vastaava johtaja⁶⁸.

Varhaiskasvatuslaki korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla varhaiskasvatuksen opettajien ja erityisopettajien pedagogista vastuuta⁶⁹. Kokonaisvastuu lapsiryhmien toiminnan

65 Varhaiskasvatuslaki 1 §

66 Varhaiskasvatuslaki 4 ja 16 §

67 Varhaiskasvatuslaki 34–38 §

68 Varhaiskasvatuslaki 25 §

69 Varhaiskasvatuslaki 2, 25 ja 35 §

suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on varhaiskasvatuksen opettajilla. Varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat, sosionomit, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa yhdessä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä järjestetään perhepäiväkodissa, joka voi olla yksityiskoti tai muu kodinomainen hoitopaikka⁷⁰. Perhepäivähoitoa voidaan järjestää yhden tai kahden hoitajan toteuttamana tai erityistapauksissa kolmen hoitajan yhteisesti toteuttamana varhaiskasvatuksena⁷¹. Perhepäiväkotien henkilöstömäärässä sekä muodostettaessa lapsiryhmiä tulee ottaa huomioon vammaiset ja muuten tukea tarvitsevat lapset⁷². Perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Pedagoginen johtaminen ja toiminnan ohjaus tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Avoimen varhaiskasvatustoiminnan toteutus ja painopisteet vaihtelevat varhaiskasvatuksen järjestäjän päätösten mukaan. Avointa varhaiskasvatustoimintaa voidaan järjestää esimerkiksi leikkipuisto- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja. Avoimen toiminnan tulee olla suunniteltua, jotta varhaiskasvatuslain tavoitteet voidaan ottaa siinä huomioon. Tavoitteet tulee ottaa sitä kattavammin ja laaja-alaisemmin huomioon, mitä säännöllisemmin ja useammin lapset toimintaan osallistuvat. Toiminnan luonteen mukaan tietyt tavoitteet voivat painottua muita enemmän⁷³.

Vuorohoitoa on järjestettävä tarpeen mukaisessa laajuudessa lapselle, joka tarvitsee sitä huoltajan työssäkäynnin tai opiskelun vuoksi. Vuorohoitoa voidaan järjestää iltaisin, viikonloppuisin ja öisin päiväkotitoimintana tai perhepäivähoitona. Vuorohoidossa lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen on usein epäsäännöllistä. Tämä tulee huomioida pedagogisen toiminnan ja lapselle annettavan tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa⁷⁴.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksen järjestäminen ja eri toimintamuodot sekä niiden välinen yhteistyö.

Perusteiden teksti varhaiskasvatuslain mukaisista tavoitteista liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Kuvaa miten varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet toteutuvat eri toimintamuuodoissa.

70 Varhaiskasvatuslaki 1 ja 38 §

71 Valtioneuvoston asetus varhaiskasvatuksesta (753/2018) 2 §

72 Varhaiskasvatuslaki 38 §

73 Varhaiskasvatuslaki 3 § 2 momentti ja HE 40/2018 vp, s.85

74 Varhaiskasvatuslaki 13 §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Raision varhaiskasvatus tarjoaa hoitoa, kasvatusta ja opetusta 0-6-vuotiaille. Päiväkotimuotoista varhaiskasvatusta järjestetään 14 yksikössä, joista kahdessa on vain esiopetusta täydentävää varhaiskasvatusta. Ilta- ja yöhoitoa tarvitsevien lasten varhaiskasvatus järjestetään Leijapuiston päiväkodissa. Perhepäivähoito järjestetään sekä omassa kodissaan työskentelevien perhepäivähoitajien toimesta että ryhmäperhepäiväkodeissa. Lisäksi on kaksi ryhmäperhepäiväkotiä varahoitoa tarvitsevia perhepäivähoidossa olevia lapsia varten. Lapsen kotona järjestettävä hoito myönnetään harkinnanvaraisesti.

Raision kaupunki järjestää yhteistyössä Raision seurakunnan kanssa lasten puistotoimintaa Wanhan Pappilan puistossa. Puistotoiminta järjestetään kahtena päivänä viikossa. Puistotoiminnassa lapsella on mahdollisuus osallistua ohjattuun ulkoiluun ja siellä tapahtuvaan lasten väliseen leikkiin saman ikäisten lasten kanssa. Toiminta on tarkoitettu 2 vuotta täyttäneille ja sitä vanhemmille alle kouluikäisille lapsille, joilla ei ole kunnallista tai yksityistä päivähoitopaikkaa.

Raisiossa on saatavilla yksityisen palveluntuottajan Apula Päiväkotien varhaiskasvatusta suomen- ja ruotsinkielisenä sekä Satupäiväkotien tuottamaa varhaiskasvatusta suomenkielissä yksikössä. Raision kaupungin palvelusetelillä tuetaan perhettä yksityiseltä palveluntuottajalta hankitun päiväkotimuotoisen varhaiskasvatustalteen maksamisessa.

Raisiossa toimii myös yksityisiä perhepäivähoitajia. Yksityisen perhepäivähoidon kustannuksiin perheillä on oikeus saada lakisääteistä yksityisen hoidon tukea ja sen lisäksi Raisiossa ns. kuntalisää. Molemmat ovat Raision kaupungin maksamaa tukea yksityisen palvelun tuottajalle. Tuen maksamisesta vastaa KELA.

Laadun kehittämiseksi järjestettäviin työpajoihin ja koko henkilökunnan koulutuksiin kutsutaan mukaan sekä kunnallisten että yksityisten päiväkotien henkilöstöä. Kunnalliset perhepäivähoitajat osallistuvat pääsääntöisesti koko kasvatushenkilöstön koulutuspäiviin. Perhepäivähoitajille on järjestetty työilloissa omaa koulutusta ja keskustelumahdollisuuksia ajankohtaisista kehittämisen painopisteistä ja teemoista. Yksityisten perhepäivähoitajien tiedotus- ja koulutusiltoja pyritään järjestämään vuosittain.

2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on tärkeä osa lapsen kasvun ja oppimisen polkua. Varhaiskasvatus luo perustaa elinikäiselle oppimiselle. Lapsi tuo varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltaja ja lapsen väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapseen. Huoltajan ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lapsen elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta. Sovittaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää.

Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntea jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä⁷⁵.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia. Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrossa noudatetaan voimassa olevia säädöksiä⁷⁶.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa siirtymäkäytännöt, kun lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa, siirtyy varhaiskasvatuksen aikana toiseen ryhmään tai toiseen toimipaikkaan sekä lapsen siirtyessä esiopetukseen tai toisen varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaan.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Siirtyminen varhaiskasvatukseen ja varhaiskasvatuksen aikana

Lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa, järjestetään vanhemmille mahdollisuus tutustua ryhmään, varataan aika alkukeskustelulle sekä tutustumisjakso lapselle ja vanhemmalle. Nämä käytänteet on kuvattu tarkemmin luvussa 3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa. Ryhmän henkilökunnan tiimipalaverissa käydään läpi alkukeskustelussa ja varhaiskasvatusopimuksessa esiin tulleet lapseen ja perheeseen liittyvät olennaiset asiat.

⁷⁵ Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 5 kohta

⁷⁶ Esimerkiksi varhaiskasvatuslaki 40–42 §

Ryhmän vaihtuessa yksikön sisällä lapsen vasu siirtyy sellaisenaan seuraavaan ryhmään. Lapsen vasussa kuvattujen tavoitteiden toteutuminen arvioidaan ennen siirtymää.

Siirtyminen varhaiskasvatyüksiköstä toiseen:

- Lapsen siirtyessä Raisiossa yksiköstä toiseen yksikön johtaja siirtää lapsen vasut tulevaan yksikköön. Uuteen yksikköön ollaan yhteydessä yhteistyössä huoltajien kanssa. Uuden yksikön kanssa voidaan järjestää tiedonsiirtopalaveri, johon vanhemmille tarjotaan mahdollisuus osallistua. Erityisopettaja osallistuu palaveriin tarvittaessa.
- Vasulomake siirretään sähköisesti, mikäli lapsi siirtyy Raision kaupungin sisällä kunnallisesta yksiköstä toiseen.

Lapsen siirtyessä yksityiseen yksikköön tai toiseen kuntaan lapsen vasusta lähetetään kopio ja sähköinen osio tulostettuna uuteen varhaiskasvatyüksikköön tai perhepäivähoidon ohjaajalle. Kun palvelun järjestäjä vaihtuu, pyydetään vanhemmilta lupa tiedonsiirtoon. Varhaiskasvatyüksiksen järjestämisen kannalta välttämätön tieto voidaan siirtää järjestäjältä toiselle ilman huoltajien suostumusta. Tällaisessa tapauksessa tiedonsiirrosta huolehtii päiväkodinjohtaja.

Lapsen taitojen kehitystä ja oppimista kuvaava pedagogisen dokumentoinnin aineisto, kuten mahdollinen kasvun kansio, annetaan vanhemmille, jotka tarvittaessa toimittavat ne uuteen yksikköön.

Siirtyminen varhaiskasvatyüksiksestä esiopetukseen ja perusopetukseen

Kun lapsi siirtyy päiväkotiryhmästä tai perhepäivähoidosta esiopetukseen, vanhemmat täyttävät yhdessä opettajan tai perhepäivähoitajan kanssa tiedonsiirtolomakkeen. Lomake siirtyy huoltajan luvalla esiopetukseen huhtikuun puoleen väliin mennessä. Mahdolliseen tiedonsiirtopalaveriin tarjotaan vanhemmille mahdollisuus osallistua. Lapsen vasu siirretään esiopetukseen sekä kunnallisista että yksityisistä yksiköistä toukokuun lopussa. Kehityksen ja oppimisen tuen järjestämiseksi on tiedon siirtyminen nivelvaiheissa olennaista. Tiedon siirtyminen tuen aikana on kuvattu tarkemmin luvussa 5.4.

Hyvin suunnitellut ja toteutetut siirtymät esiopetukseen ja sieltä edelleen perusopetukseen tukevat lapsen ehyttä oppimisen polkua. Siirtymisen periaatteet ja käytännöt esiopetuksesta perusopetukseen on kuvattu Raision kaupungin esiopetuksen opetussuunnitelmassa.

5-vuotiaat tekevät toiminnallista yhteistyötä lähiesiopetusryhmän kanssa vähintään kaksi kertaa kevätkauden aikana. Lapsilla on mahdollisuus toimia silloisten esiopetuksessa olevien lasten kanssa yhdessä ja tutustua esiopetuksen oppimisympäristöön. Tavoitteena on edistää lapsen turvallisuuden tunnetta ja hyvinvointia. Henkilöstön välinen yhteistyö edistää lapsen kasvua ja oppimista. Vanhemmat ja lapsi kutsutaan tutustumaan omaan, tulevaan esiopetusyksikköön toukokuussa tai kesäkuun ensimmäisen viikon aikana.

2.4. Arvoperusta

Varhaiskasvatyüksiksen suunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, inklusiiviset periaatteet ja lapsen syrjäntäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen⁷⁷, varhaiskasvatyüksikslain⁷⁸ ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti⁷⁹.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatyüksiksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatyüksiksen perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdyksi, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

77 YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

78 Varhaiskasvatyüksikslaki 20 §

79 YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista 2007 (27/2016)

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävän elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseän, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista. Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä rakentaa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada riittävää ja oikea-aikaista tukea varhaiskasvatuksessa⁸⁰. Lapsella on oikeus saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita⁸¹.

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatusnäkökulmiin luo edellytyksiä hyvälle kasvatusyhteistyölle⁸². Lasten perheidenteettä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää tunnetaitojaan ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnustetaan ja noudatetaan kestävän elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyden olevan edellytys sosiaaliselle kestävyydelle ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Arvoperusta otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

⁸⁰ Varhaiskasvatuslaki 15 a §

⁸¹ YK:n yleissopimus lapsen oikeuksista 1989 (59/1991)

⁸² Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 6 kohta

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Yhteisen arvoperustan lisäksi Raisiossa on määritelty viisi arvoa, joita on pohdittu yhdessä henkilöstön kanssa. Arvojen merkityksestä on keskusteltu päiväkotien ja perhepäivähoidon vanhempainilloissa, jolloin vanhemmat ovat saaneet osallistua niiden määrittelyyn.

Lapsen ja lapsuuden kunnioittaminen

Lapsen kunnioittaminen tarkoittaa lapsen arvostamista ihmisenä, jonka kanssa keskustellaan. Lapselle puhutaan ystävällisesti ja hänet otetaan ilolla vastaan. Hänen aloitteitaan, mielipiteitään ja näkemyksiään arvostetaan. Lapsi osallistuu itseään koskevien asioiden päättämiseen ikäänsä ja kehitystasoaan vastaavalla tavalla. Jokainen saa kasvaa, oppia ja kehittyä omana yksilönään omassa tahdissaan. Leikille annetaan aikaa. Lasta havainnoidaan ja hänen tarpeisiinsa vastataan. Häntä rohkaistaan ilmaisemaan ja tunnistamaan tunteitaan. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että lapsi saa riittävästi kannustavaa palautetta, apua, kosketusta, hellyyttä ja syliä. Jokaiselle lapselle tarjotaan monipuolista pedagogista toimintaa ja elämää rikastavia kokemuksia.

Turvallinen kasvuympäristö

Kasvuympäristön turvallisuus rakentuu psyykkisistä, fyysisistä, emotionaalisista ja sosiaalisista tekijöistä. Henkilöstön ammattitaito, sensitiivinen läsnäolo, pysyvyys ja riittävyys ovat lähtökohtia turvallisuudelle. Myönteinen vuorovaikutus henkilöstön välillä, henkilöstön ja lasten välillä sekä lasten välillä auttaa rakentamaan ilmapiiriä, jossa jokainen kokee olonsa ryhmän ja yhteisön jäsenenä hyväksytyksi, eikä kiusaamista tai syrjimistä sallita. Toiminnan ja siirtymätilanteiden hyvällä suunnittelulla, selkeillä säännöillä, päivärutimilla ja rutiineilla vaikutetaan siihen, että kaikilla on hyvä olla ryhmässä. Huumori ja leikkisyys ovat osa turvallista ja lämminhenkistä kasvuympäristöä. Ympäristö tehdään kokeilemista ja oppimista tukevaksi, jossa myös erehtyminen ja eri mieltä oleminen on sallittua. Lapset ovat osallisina kasvuympäristön toiminnallisessa ja esteettisessä rakentamisessa. Lapsia autetaan ja oppimista tuetaan. Pienryhmätoiminta edesauttaa tiiviin ja luottamuksellisen vuorovaikutussuhteen syntymistä aikuisen ja lapsen välillä. Fyysisistä turvallisuusasioista jokainen aikuinen kantaa vastuuta ja mahdollisiin puutteisiin tartutaan. Henkilöstön turvallisuusosaamisesta huolehditaan säännöllisillä koulutuksilla.

Luottamuksellinen kasvatusyhteistyö

Varhaiskasvatuksen henkilöstö ja huoltajat sopivat yhteisestä sitoutumisesta lapsen kasvun ja kehityksen tukemiseen. Keskustelut henkilöstön ja huoltajan kanssa ovat luottamuksellisia. Lapsen päivästä, ilon aiheista ja kokemuksista kertominen huoltajille on tärkeää. Myös lapsen asioita koskevat haasteet ja ongelmatilanteet keskustellaan huoltajien kanssa. Huoltajia tiedotetaan varhaiskasvatuksen toiminnasta riittävän usein. Pedagogisen dokumentoinnin avulla toimintaa ja lapsen oppimista voidaan tuoda näkyväksi huoltajille. Huoltajien mielipiteitä ja toiveita kuunnellaan ja heille annetaan mahdollisuuksia tuoda niitä esiin. Varhaiskasvatuksen henkilöstö oppii tuntemaan lasta myös huoltajan kertomien asioiden kautta. Heidän asiantuntemustaan ja näkemyksiään oman lapsen asioista arvostetaan. Varhaiskasvatuksen aloitusvaiheessa

käydään alkukeskustelu ryhmän henkilöstön edustajan ja huoltajan välillä. Keskustelut lapsen varhaiskasvatussuunnitelman pohjalta käydään säännöllisesti ja aina tarvittaessa (kuvataan tarkemmin luvussa 1). Mikäli lapsella on tuen tarvetta, ollaan mahdollisimman nopeasti yhteydessä huoltajiin. Huoltajat ovat tiiviisti mukana moniammatillisessa yhteistyössä. Huoltajille pyritään järjestämään tilaisuuksia, joissa he voivat tutustua toisiinsa.

Kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa huomioidaan kestävän elämäntavan edistäminen. Fyysistä ja psyykkistä terveyttä edistetään kaikessa toiminnassa. Riittävä luontainen ja ohjattu liikkuminen, terveellinen ruoka, lepo ja hyvät käytöstavat kuuluvat varhaiskasvatuksen arkeen. Leikeissä harjoitellaan sosiaalisia taitoja ja eettistä ajattelua. Aikuisen tehtävä on ohjata ja tukea eettisen ajattelun kehittymistä sekä pohtia lasten kanssa yhdessä erilaisia kysymyksiä oikean ja väärän näkökulmasta. Ympäristön ja luonnon merkitys ja sen puhtauden vaaliminen ovat arvoja, jotka näkyvät jokapäiväisessä toiminnassa. Materiaalien ekologisuuteen, kohtuulliseen kuluttamiseen ja kierrättämiseen sekä veden ja energian kulutukseen kiinnitetään huomiota. Esimerkiksi tavaroiden asianmukainen kohtelu, korjaaminen ja toisilta lainaaminen ohjaavat kohti ekologista elämäntapaa. Varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa tutustutaan lähiympäristöön ja sen luontoon. Luontoa tutkitaan ja havainnoidaan, siellä koetaan ja opitaan. Luonnossa ja muussa ympäristössä liikuttaessa kiinnitetään huomiota roskaamattomuuteen, jätteiden lajitteluun ja luonnon uusiutumiseen. Toimiminen yhdessä lapsen kanssa antaa mallin kestävälle elämäntavalle.

Tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus

Ihmisiä tulee kohdella tasapuolisesti, lapsen yksilölliset tarpeet ja perheiden monimuotoisuus huomioiden. Erilaisuus on hyväksyttävää kuten myös se, että erilaiset lapset tarvitsevat erilaista tukea. Lapsella on oikeus ilmaista itseään ja heitä rohkaistaan ilmaisemaan omia mielipiteitään. Heillä on oikeus olla omia persooniaan ja määritellä omia kiinnostuksen kohteitaan kulttuuritaustastaan tai sukupuolestaan riippumatta. Aikuiset ovat sukupuolisensitiivisiä ohjattaessa lapsia erilaisiin toimintoihin. Kaikilla lapsilla on oikeus leikkiä kaikenlaisia leikkejä. Jokaisella lapsella on myös oikeus opetella kaikenlaisia taitoja. Lasten kanssa keskustellaan ja sovitaan säännöistä ikätaso huomioiden. Ristiriitatilanteissa kaikkia osapuolia kuunnellaan ja heidän näkökulmansa huomioidaan, kun tilanteeseen etsitään ratkaisua. Vuorovaikutustilanteissa opetellaan sopimista, aitoa anteeksipyytämistä- ja antamista. Aikuinen toimii esimerkkinä ja hänkin voi myöntää olleensa väärässä. Oikeudenmukaisuus ja toisten hyvä kohtelu koskee yhteisön jokaista jäsentä.

2.5. Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset ovat synnynnäisesti uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset, kieli ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoissa ja tarkkaillessa ympäristöään sekä jäljitellessä muiden toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiinnon kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuriseen taustaan. Lapset oppivat parhaiten voidessaan hyvin ja kokiessaan olonsa turvalliseksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjaukselta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatusikäisten lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasvatuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Oppimiskäsitys otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Lapsen kehittymistä tuetaan hänen omista lähtökohdistaan. Erityistä huomiota kiinnitetään kannustavan ja rohkaisevan palautteen antamiseen. On lupa kokeilla, erehtyä sekä iloita omista ja toisten onnistumisista. Tunnekokemukset kuten innostuminen, ilo tai jännitys lisäävät oppimista. Samoin liikkumisen, draaman ja monien aistien välityksellä saatu kokemus jää mieleen. Lasten osallistuminen toiminnan suunnitteluun auttaa heitä sitoutumaan yhteiseen tekemiseen. Leikin avulla oppiminen, lasten osallisuus leikkiympäristöjen luomisessa sekä lasten välinen myönteinen vuorovaikutus motivoivat lasta osallistumaan toimintaan.

Opetusta ja kasvatusta suunnitellaan kehkeytyvän opetussuunnitelman periaatteiden mukaisesti. Tavoitteet toiminnalle poimitaan sekä lasten vasuista että varhaiskasvatussuunnitelman perusteista. Lasten ja heidän tarpeidensa kuuleminen, havainnointi ja dokumentointi ovat pohjana kehkeytyvän ryhmävasun laatimiselle. Keskeistä sen tekemisessä on tiimin jäsenten yhteinen keskustelu ja yhteisistä toimintaperiaatteista sopiminen. Suunnitelman tekeminen on prosessi, jossa sisältöä työstetään pala palalta, jotta se vastaa todellisuutta. Sisällöt määräytyvät teema- ja projektityöskentelyn aikana vuorovaikutuksessa lasten, aikuisten ja oppimisympäristön välillä.

Asioiden tutkiminen ja kokeileminen joko ennalta suunnitellun pedagogisen toiminnan mukaisesti tai tarttumalla spontaanisti lapsia kiinnostavaan asiaan, antaa lapselle mahdollisuuden itse pohdiskella, vertailla ja ratkaista ongelmia. Lapset oppivat itsekin huomaamaan oppimistaan. Lapsen ajattelun kuunteleminen sekä oikeanlaisten virikkeiden ja välineiden tarjoaminen edistävät ilmaisutaidon, luovan ajattelun ja ongelmanratkaisutaitojen kehittymistä. Oppimista edistävää toimintaa järjestetään sekä sisä- että ulkotiloissa.

Lapsen oppimista tuetaan varhaiskasvatuksessa vertaisryhmässä ja vuorovaikutuksessa toisten kanssa. Raision kaupungin henkilöstö on sitoutunut pienryhmätoimintaan, jolloin keskustelujen

käyminen lasten kanssa, heidän ajatustensa kuuleminen, tarpeiden huomaaminen sekä oppimistilanteiden järjestäminen lasten mielenkiinnonkohteiden pohjalta on mahdollista.

2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatusta- ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta sekä henkilöstön yhteistä ymmärrystä siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää⁸³.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatusta, opetus ja hoito muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseksi. Kasvatus, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeitä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti kestäväällä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohtana on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoitetaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen tapoja. Opetus tukee ja siinä hyödynnetään lasten luontaista uteliaisuutta ja tutkimisen halua. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet, vahvuudet ja yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille (luku 3.2), laaja-alaiselle osaamiselle (luku 2.7), pedagogiselle toiminnalle (luku 4), ja lapsen tuelle (luku 5) asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimista sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen, ovat keskeinen osa lapsen päivää ja osa pedagogista toimintaa. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatusta- ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus ja sitä mahdollisesti täydentävät paikalliset näkökulmat.

83 Varhaiskasvatustilanne 2 ja 23 §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Arkitoimintapedagogiikka Raision varhaiskasvatuksessa

Pedagogisesti painottuneen kasvatuksen, oppimisen ja hoidon kokonaisuuden toteutumisen kannalta on tärkeää huomioida arjen tilanteiden hyödyntäminen oppimisen näkökulmasta. Varhaiskasvatuksen kehittämistyöryhmä eli Varke on kehittänyt arkitoimintapedagogiikkaa Raisiossa. Lapsen eheän päivän ja kokonaisvaltaisen kasvun kannalta on olennaista, että ryhmän henkilökunta tiedostaa eri oppimisen alueiden ja laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja osaa hyödyntää näitä tavoitteita lapselle luontaisissa ja arkisissa tilanteissa. Arkitoimintapedagogiikka tulee huomioida päivittäin. Varken Arki –julkaisussa (2008) arkitoimintapedagogiikka määritellään seuraavasti:

”Arkitoimintapedagogiikalla tarkoitetaan ruokailun, pukemis- ja riisumistilanteiden, päivälevon, ulkoilun ja hygieniatilanteiden sekä erilaisten siirtymätilanteiden tietoista hyödyntämistä pyrittäessä saavuttamaan varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen kasvatustavoitteita ja integroitaessa niihin opetussisältöjä.”

2.7. Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Tietojen ja taitojen käyttämiseen vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvaminen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilönä ja yhteisönsä jäsenenä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa.

Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa, opetuksessa ja hoidossa. Luvussa 4.5 kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan kuusi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-aluetta:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito
- digitaalinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.1. Ajattelu ja oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmettelylle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoitaan ja tutkia maailmaa. Lasten taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan lasten iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyyteen ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2) sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omiin kykyihinsä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tavoitteena on

- jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiötä
- rohkeus kysyä ja kyseenalaistaa
- käyttää mielikuvitusta ja luovuutta erilaisten ratkaisujen keksimisessä
- kannustaa ponnistelemaan sinnikkäästi asioiden eteen

Menetelmiä

- yhteinen ihmettely, pohdinta ja keskustelu
- kysymysten esittäminen lapsille, lasten kysymyksiin tarttuminen
- lasten ideoiden huomioonottaminen
- työskentelyn dokumentointi ja oman oppimisen tarkastelu dokumenttien avulla, esimerkiksi valokuvat ja videot
- pienryhmätyöskentely ja parityöt
- saduttaminen
- liikuntaleikit
- pitkäkestoinen leikki ja monipuolinen leikkiympäristö
- projektityöskentely
- draama, musiikki, improvisointi
- toiminnallinen tekeminen
- tutkiminen
- elämykset ja monipuoliset kokemukset, kuten oppiminen luonnossa ja juhlat
- arjen pulmien ratkominen ja erilliset pulmatehtävät ja pelit

2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille toisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja

erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tavoitteena on

- taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä
- taito reflektoida omia arvoja ja asenteita
- taito olla vuorovaikutuksessa ja ilmaista itseään erilaisissa tilanteissa
- ymmärtää ja kunnioittaa omaa ja muiden kulttuurista ja katsomuksellista taustaa

Menetelmiä

- lapset ilmaisevat itseään, suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa
- leikkien rikastaminen, esim. roolileikki matkustamisesta
- perinneleikit, laulut ja lorut
- kirjojen vuorovaikutuksellinen lukeminen ja tutkiminen
- harjoitellaan kertomista ja esittämistä
- saduttaminen
- monikulttuurisuus näkyviin toiminnassa
- suomalaisiin ja muihin kulttuureihin tutustuminen juhlien, ruokien ja symbolien avulla
- YK:n päivän vietto
- draama, nukketheateri
- mahdolliset vierailut kirjastoon, konsertteihin ja teatteriin
- isovanhempien päivä

- hyvien tapojen teemaviikot
- lelunäyttely yhteistyössä kotien kanssa

2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävästä elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä, kuten lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikunnan ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ilmaisussa ja itsesäätylyssä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tavoitteena on

- itsenäisyyden asteittainen lisääntyminen
- omien tunteiden tunnistaminen ja niiden hallinta
- vastuullisen elämäntavan oppiminen, itsestä ja toisista huolehtiminen

Menetelmiä

- arkitoimintapedagogiikka
- lapsen osallistuminen arkisiin töihin
- vaatteiden valinta sään mukaan
- toiminnalliset liikuntatuokiot ja omaehtoinen liikunta
- hellä kannustus omatoimisuuteen
- satuhieronta, rentoutumisharjoitukset
- draama
- keskustelut tunteista, tunnekortit
- turvataitokasvatus
- kehotunnekasvatus
- itsetuntoharjoitukset
- hoiva, syli ja empatia
- isommat lapset auttavat pienempiä
- kaverin kehuminen ja kannustaminen
- päivittäisten toimintojen selkeä struktuuri ja kuvat tukena
- kotipolku kuvina, josta lapsi näkee, milloin hänet haetaan kotiin
- retket lähiympäristöön
- kestävän kehityksen mukainen toiminta, kuten kierrätys ja jätteiden lajittelu

Raisioon on laadittu varhaiskasvatuksen, esi- ja perusopetuksen sekä lukion hyvinvoinnin vuosikello, jonka tavoitteena on vahvistaa lasten ja nuorten elämäntaitoja ja osallisuutta. Alla olevan linkin kautta Hyvinvoinnin vuosikello avautuu henkilökunnalle. Muut lukijat saavat vuosikellosta tietoa henkilökunnalta.

<https://sites.google.com/edu.raisio.fi/hyvinvoinnin-vuosikello/etusivu>

2.7.4. Monilukutaito

Monilukutaitoa tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito edistää lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkinna ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitelmä, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tavoitteena on

- erilaisten viestien tulkinnan ja tuottamisen taidot
- laaja tekstikäsitelmä, joka sisältää erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito
- kytkös ajattelun ja oppimisen taitoihin

Menetelmiä

- luetaan satukirjoja ja tietokirjoja
- erilaisista kuvista keskusteleminen
- tiedon etsiminen yhdessä eri lähteistä
- oman nimen tunnistaminen ja kirjoittaminen
- mainosten, lehtien, esitteiden ja karttojen tutkiminen
- ympäristön sanallisten ja kuvallisten viestien tarkastelu
- postia kuvina ja lyhyinä teksteinä
- draama ja saduttaminen
- ilmaisun vahvistaminen eri aistein
- nukketeatteri
- sanataide
- liikennemerkkit, symbolit, emojiit
- Lukulumo -sovellus ja e-kirjat
- yhteistyö Raision kirjaston kanssa ja heidän palvelujen hyödyntäminen
- mediaviikon ja sanomalehtiviikon hyödyntäminen

2.7.5. Digitaalinen osaaminen

Digitaalisuus on osa yhteiskuntaa, jossa lapsi kasvaa. Digitaalista osaamista tarvitaan ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa, yhteiskunnassa toimimisessa ja oppimisessa. Digitaalisen osaamisen vahvistaminen edistää lasten koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on yhteistyössä kotien kanssa tukea lapsen ymmärrystä digitaalisuudesta.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan digitaalisuuden roolia arkielämässä. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään dokumentoinnissa, leikeissä, vuorovaikutuksessa, peleissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet harjoitella, kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna digitaalisia välineitä edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä monilukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia digitaalisten ympäristöjen monipuoliseen, vastuulliseen ja turvalliseen käyttöön.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tavoitteena on

- digitaalisuuden tuomien mahdollisuuksien ymmärtäminen ja hyödyntäminen arkielämässä
- digitaalisten välineiden ja sovellusten monipuolinen käyttö osana muuta pedagogista toimintaa
- tuottaa sisältöjä itse tai yhdessä muiden lasten kanssa
- digitaalisten ympäristöjen vastuullinen, tarkoituksenmukainen ja turvallinen käyttö

Menetelmiä

- digitaalinen viestiminen eri välineillä (tablettikoneet, tietokoneet, puhelimet)
- turvataidot digitaalisissa ympäristöissä
- tiedonhaku, kuva- ja äänihaut
- videoiminen ja valokuvaaminen
- elokuvat ja niiden tekeminen
- erilaisten laitteiden käyttöön tutustuminen
- videohaastattelut
- animaatiot ja niiden tekeminen
- oppimispelit ja –sovellukset
- äänikirjat
- dokumentin teko ja katselu, esim. luontodokumentti
- ohjelmoinnillinen ajattelu ja ohjelmointirobottien käyttöön tutustuminen, esim. Blue-botit ja Matatalab-robotit

Raisioon laaditaan yhtenäinen digipolku varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja perusopetukseen. Digipolku julkaistaan Raision kasvatuksen ja opetuksen sivustolla sekä Raision kaupungin nettisivuilla.

<https://sites.google.com/edu.raisio.fi/raisio-uudet-lukutaidot>

Varhaiskasvatukseen käyttöön on laadittu materiaalisivusto, joka löytyy alla olevasta linkistä.

<https://sites.google.com/edu.raisio.fi/vaka-uudet-lukutaidot/etusivu>

2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyi, itseluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tavoitteena on

- oikeus tulla kuulluksi ja olla osallinen omaan elämään vaikuttavissa asioissa
- lasten arvostava kohtaaminen, kuuleminen ja aloitteisiin vastaaminen
- sosiaalisten taitojen vahvistuminen
- yhteisten sääntöjen ja sopimusten ymmärtäminen

- käsitys itsestä kehittyä ja itseluottamus kasvaa

Menetelmiä

- keskusteleminen pienryhmissä
- yhdessä suunnitteleminen, toteuttaminen ja arvioiminen
- lasten ideat ja toiveet esimerkiksi lasten kokouksissa ja haastatteluissa
- leikkiin ja leikitilaan vaikuttaminen
- ryhmän omien sääntöjen luominen ja kieltojen karsiminen
- yhteisten sopimusten tekeminen ja toiminnan arvioiminen
- selkeät struktuurit ja turvallinen ilmapiiri auttavat osallistumisessa ja vaikuttamisessa
- lapsen kehityksen mukainen osallistuminen päätöksentekoon omissa ja yhteisissä asioissa
- hiljaisten lasten kuuleminen

2.8. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa keskustellaan siitä, mitä tässä luvussa määrättyt varhaiskasvatuksen tehtävät ja yleiset tavoitteet merkitsevät ja miten varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden toteutumisesta voidaan huolehtia eri toimintamuodoissa.

Luku 2 sisältää osia, jotka ovat tarkoituksenmukaista sisällyttää osaksi paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tällaisia osia ovat:

- varhaiskasvatuslain mukaiset tavoitteet
- arvoperusta (luku 2.4)
- oppimiskäsitys (luku 2.5) ja
- laaja-alainen osaaminen (luku 2.7).

Näihin osuuksiin voidaan tehdä paikallisia lisäyksiä.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan lisäksi

- varhaiskasvatuksen järjestäminen ja eri toimintamuodot sekä niiden välinen yhteistyö paikallisesta näkökulmasta
- paikalliset siirtymäkäytännöt, kun lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa, siirtyy varhaiskasvatuksen aikana toiseen ryhmään tai toiseen toimipaikkaan sekä lapsen siirtyessä esiopetukseen tai toisen varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaan.

Varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoille voidaan laatia erilliset varhaiskasvatussuunnitelmat luvun 1.2 mukaisesti.

Arvoperusta ja oppimiskäsitys sekä laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään luvuissa, joissa käsitellään toimintakulttuuria, pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri

Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjän ja varhaiskasvatusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja yksiköissä. Toimintakulttuurin kehittämisen lähtökohtana on inklusiivinen varhaiskasvatus, jossa kukin lapsi voi toimia, kehittyä ja oppia omana ainutlaatuisena yksilönään sekä yhteisön jäsenenä.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa

- arvoista ja periaatteista
- työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta
- oppimisympäristöistä ja työtavoista
- yhteistyöstä ja sen eri muodoista
- vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä
- henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta
- johtamisrakenteista ja -käytännöistä
- toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.

Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnistetaanko sen merkitys vai ei.

Varhaiskasvatuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelemaan. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat varhaiskasvatusyhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään inklusion periaatteiden mukaisesti, ja se liittyy kokonaisvaltaisesti pedagogisen toiminnan toteuttamiseen. Inklusiivinen toimintakulttuuri edistää lasten osallisuutta ja oppimista ja vastaa kaikkien lasten erilaisiin tarpeisiin. Jokaisella lapsella on oikeus kuulua ryhmään, osallistua yhteiseen toimintaan sekä kasvaa omaan potentiaaliinsa vahvuuksien ja myönteisten oppimiskokemusten avulla yhdessä vertaistensa kanssa. Lapsille tarjotaan sopivia oppimisen haasteita, ja heille turvataan tarvittava tuki (luku 5). Oppimisympäristöjä arvioidaan ja kehitetään yhdessä lasten kanssa heille sopiviksi.

Inklusiivisen varhaiskasvatuksen toteuttamisen edellytyksenä on laadukas pedagoginen ja erityispedagoginen osaaminen ja toiminta, huolenpito lasten hyvinvoinnista sekä henkilöstön sitoutuminen inklusion periaatteisiin. Inklusiivisen toimintakulttuurin toteuttaminen edellyttää inklusion johtamista, kehittämistä ja toteutumisen arviointia.

Toimintakulttuuri vaikuttaa varhaiskasvatuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Varhaiskasvatustyön tavoitteita tukeva toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle.

Johtaminen vaikuttaa keskeisesti varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin, sen kehittämiseen ja laatuun. Varhaiskasvatuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin ja sen inklusiivisuuden kehittäminen edellyttää pedagogiikan johtamista, joka on varhaiskasvatuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyvälle työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle (luku 4.1).

3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä arvioidaan ja kehitetään siten, että se tukee varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumista. Yhteisiin tavoitteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Varhaiskasvatusta suunniteltaessa, järjestettäessä ja kehitettäessä on ensisijaisesti huomioitava lapsen etu. Lapsen etua on harkittava yksittäisen lapsen, lapsiryhmän ja yleensä lasten kannalta tapaus- ja tilannekohtaisesti⁸⁴.

Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännössä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti. Lapset ja huoltajat ovat mukana toimintakulttuurin kehittämisessä ja arvioinnissa.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin kehittämisen tavoitteet ja toteuttaminen sekä arvioinnin käytännöt.

Kuvaa inklusiivisten toimintatapojen kehittäminen ja toteuttaminen.

Huomioi kuvauksessa myös arvoperusta, oppimiskäsitys sekä laaja-alainen osaaminen.

Kuvaa miten ehkäistään ja puututaan kiusaamiseen, väkivaltaan ja häirintään sekä miten toimenpiteiden toteutumista seurataan.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

⁸⁴ Varhaiskasvatustilasto 4 § ja HE 40/2018 vp, s. 85

Toimintakulttuuria ohjaavat tekijät, arvot, periaatteet ja työtapoja määrittävät rakenteet avataan keskustellen yksiköiden henkilöstön pedagogisissa palavereissa ja työilloissa. Keskusteluun järjestetään mahdollisuuksia myös yksiköiden yhteisissä tapaamisissa. Päiväkodeissa määritellään omaa toimintakulttuuria edistävä toiminta-ajatus. Sen tarkoitus on ohjata toimintaa kohti hyvinvoivaa yhteisöä, joka kannustaa oppimiseen, vuorovaikutukseen ja leikkiin. Toiminta-ajatus ohjaa lapsia, huoltajia ja henkilöstöä osallistavien työskentelytapojen löytämiseen. Toimintaa ohjaavat ratkaisut tulee tehdä pedagogisesta ja inklusiivisesta näkökulmasta, vaikka muutkin toimintaa ohjaavat normit täytyy huomioida. Polku kohti toimintakulttuurin muutosta tapahtuu konkreettisten tekojen, sopimusten ja kokeilujen kautta. Toiminta-ajatusta ja sen kehittymistä edistävät toimenpiteet tehdään yhdessä henkilökunnan kanssa näkyväksi päiväkodin seinälle. Toimintakulttuurin muutosta ja sen vaikutuksia arvioidaan yksikön pedagogisissa palavereissa säännöllisin väliajoin, mutta kuitenkin vähintään kaksi kertaa toimintavuoden aikana. Tiimien toimintaan vaikuttavat asiat kirjataan ryhmävasuun.

Ryhmäperhepäiväkotien henkilöstö kehittää toimintakulttuuria perhepäivähoidon ohjaajien johdolla samaan tapaan kuin päiväkodeissa. Koko perhepäivähoidon toimintakulttuurin muutostarpeet määritellään perhepäivähoidon yhteisissä työilloissa, joita on noin kerran kuukaudessa sekä perhepäivähoidon ohjaajan ja -hoitajan välisissä keskusteluissa. Perhepäivähoidon toimintakulttuuria arvioidaan ainakin kerran toimintakauden aikana. Toimintakulttuurin kehittämiskohteet kirjataan perhepäivähoidon toimintasuunnitelmaan.

3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä

Varhaiskasvatuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia toimintatapoja. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyyteen sekä sallii myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.

Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.

3.1.2. Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä tekemisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialueille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu henkilöstön keskinäinen yhteistyö sekä vuorovaikutus huoltajien ja lähiympäristön kanssa. Yhteisön jäsenet kunnioittavat toisiaan ja arvostavat yhteistyötä. Yhteisö rohkaisee lapsia hyvään vuorovaikutukseen sekä toimimaan ryhmän jäsenenä. Henkilöstö tukee lasten vertaissuhteiden syntymistä ja vaalii ystävyyssuhteita. Turvallisessa yhteisössä puututaan ristiriitoihin ja opetellaan rakentavia keinoja niiden ratkaisemiseen.

3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta⁸⁵ ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista kehittyy osallisuuden kautta. Osallisuutta vahvistaa lasten sensitiivinen kohtaaminen ja myönteinen kokemus kuulluksi ja nähdyksi tulemisesta. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin edistää osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa kasvatusyhteisöä.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä⁸⁶. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevista asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Varhaiskasvatus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennako-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Raision varhaiskasvatuksessa laaditaan yksikkökohtaisesti tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelma yhteistyössä henkilöstön, huoltajien ja lasten kanssa. Varhaiskasvatusyksikön suunnitelmaan kirjataan selvitys yksikön tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden tilanteesta, tarvittavat konkreettiset toimenpiteet niiden edistämiseksi, vastuuhenkilöt, aikataulu sekä edelliseen suunnitelmaan sisältyneiden toimenpiteiden arviointi.

Henkilöstö huomioi sukupuolten moninaisuuden ja toimii niin, että jokainen lapsi kokee olonsa hyväksytyksi ja rakastetuksi sellaisena kuin on. Henkilöstö tunnistaa, kunnioittaa ja tuo esille moninaisia ihmisenä olemisen malleja. Yhteisössä on pohdittava omia asenteita ja niiden näkymistä omassa toiminnassa. Yhteisössä tulee vallita myönteinen ja kannustava ilmapiiri ja lasten kanssa keskustellaan avoimesti. Varhaiskasvatuksen tavoite on antaa lapselle

⁸⁵ Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 6 kohta

⁸⁶ Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 7 ja 8 §

mahdollisuus kehittää kykyjään ja tehdä valintoja ilman sukupuolesta johtuvia ennakko-odotuksia ja rajoituksia.

Varhaiskasvatuksessa opetetaan ennen kaikkea kulttuuriperinteitä, moninaisuuden kohtaamista, yhteistä tutkimista, ihmettelyä ja jakamista. Henkilöstö näyttää omalla esimerkillään, mitä eettinen toiminta tarkoittaa tasa-arvoisen kohtelun, toisen kunnioittamisen, suvaitsevaisuuden, syrjinnän ehkäisyn sekä fyysisen ja psyykkisen turvallisuuden näkökulmasta. Katsomuskasvatuksen lähtökohdanna toisen katsomuksen kunnioittamiseen on oman katsomuksen tarkastelu ja sensitiivinen ote. Henkilöstö vastaa suvaitsevaisen ilmapiirin luomisesta lapsiryhmään.

3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus

Varhaiskasvatus on osa kulttuurisesti muuntuvaa ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnustetaan, että oikeus omaan kieleen, kulttuuriin, uskontoon ja katsomukseen on perusoikeus. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan ja hyödynnetään moninaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta. Tämä edellyttää henkilöstöltä tietoa kulttuureista ja katsomuksista sekä taitoa nähdä ja ymmärtää asioita monesta näkökulmasta ja asettua toisen asemaan. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävää kehitystä.

Kielitietoisessa varhaiskasvatuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisyuden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Raision varhaiskasvatuksessa käytetään KieliPeda kielitietoisien pedagogiikan tukena. KieliPeda-työväline tukee erityisesti monikielisten lasten suomen kielen oppimista. Varhaiskasvatuksen henkilöstön tehtävä on arvioida, millä tavoin pedagoginen toiminta tukee lapsen kielellisten taitojen kehittymistä ja kokonaisvaltaista kasvua. Työvälineen avulla

- arvioidaan ja kehitetään varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä kielitietoisuuden näkökulmasta,
- tarkastellaan yhteistyössä huoltajien kanssa monikielisen lapsen kielimaailmaa ja
- seurataan monikielisen lapsen suomen kielen taitojen edistymistä.

Oppimisympäristön kielitietoisuuden näkökulmina on henkilöstön toiminta, oppimisympäristöt ja lapsen osallisuus. Lomakkeen avulla lapsiryhmän kanssa työskentelevä tiimi arvioi ja kirjaa yhdessä, kuinka eri väittämät omassa ryhmässä toteutuvat ja mitä tulee vielä kehittää ja miten. Raisiossa oppimisympäristön arviointia ei tehdä jokaiselle monikieliselle lapselle erikseen, vaan se tehdään ryhmälle. Kuitenkin siinä tulee huomioida yksittäisen lapsen näkökulma.

Monikielisen lapsen kielimaailma -lomakkeen avulla tarkastellaan yhdessä huoltajien kanssa monikielisen lapsen kieliä ja kielenkäyttötilanteita. Sen avulla selvitetään milloin, missä ja kenen kanssa lapsi käyttää kieliään sekä saadaan näkyviin kielet, joita lapsi kuulee ympäristöissään. Huoltajien näkemys lapsen kielistä, osaamisesta ja oppimisesta on merkityksellinen kielitietoisien pedagogiikan suunnittelun lähtökohta. Raisiossa lapsen kielimaailman tarkastelu tehdään mahdollisuuksien mukaan jo alkukeskustelun yhteydessä.

Lapsen suomen kielen seurannan tavoitteena on, että lapsen suomen kieli kehittyy mahdollisimman ikätasoiseksi. Taitotasoa kuvaavat lomakkeet on kehitetty tavanomaisesti kieltä oppivan monikielisen lapsen suomen kielen oppimisen edistymisen seurantaan. KieliPedassa on neljä eri taitotasoa. Ne toimivat oikea-aikaisen kielitietoisien opetuksen suunnittelun tukena.

3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Varhaiskasvatuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana rauhoittumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Varhaiskasvatuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lasta tulee suojata väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä⁸⁷. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Varhaiskasvatuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa eikä häirintää. Kiusaaminen tunnistetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti osana toimintakulttuurin kehittämistä. Olennaista kiusaamisen ennaltaehkäisyssä on tukea lasten vertaissuhteita ja yhteisön hyvinvointia. Henkilöstöllä on keskeinen rooli lasten sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen harjoittelun ja kehittymisen tukemisessa. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Häirintä-, kiusaamis- tai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmallinen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Varhaiskasvatus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmentetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, kohtuullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Kiusaamisen, väkivallan ja häirinnän ehkäisy ja niihin puuttuminen

Pienten lasten kiusaamisessa on kysymys puutteellisista vuorovaikutustaidoista ja itsesäätelytaidoista. Näitä taitoja opetellaan kasvatushenkilöstön ohjauksessa. Varhaiskasvatuksessa jokaista lasta suojataan kiusaamiselta. Yhtä lailla lapsella on oikeus opetella taitoja, ettei hänestä tule kiusaajaa. Varhaiskasvatuksessa opetellaan toisten kanssa toimeen tulemistä, erilaisuuden hyväksymistä ja hyvántahtoisuutta toisia kohtaan.

Ilmapiiri, jossa vahvistetaan positiivista toimintaa ja käyttäytymistä sekä toiset hyväksyvää vuorovaikutusta, on lähtökohtana kiusaamisen ehkäisylle. Aikuisen oma malli, sensitiivisyys ja empaattisuus tukevat lapsen vuorovaikutustaitojen ja itsesäätelytaitojen kehittymistä. Taito havaita lapsiryhmän jäsenten aloitteet ja sanattomat viestit, auttaa lasten itsesäätelyn tukemisessa ja toisia kunnioittavan kulttuurin luomisessa. Keinoja kunnioittavan ja yhteisöllisen kulttuurin luomiseksi ovat muun muassa ryhmäytymiseen ja positiiviseen me-henkeen panostaminen, lapsia osallistava sääntöjen laadinta sekä tunnetaitojen harjoittelu. Tunne- ja empatiataitoja voidaan harjoitella muun muassa kuvakorttien, kirjallisuuden, draaman ja satuhieronnan avulla. Kaverisuhteiden tukemista varten henkilökunta havainnoi lasten sosiaalisia taitoja ja keskinäistä vuorovaikutusta. Sosiaalisia suhteita voi dokumentoida esimerkiksi lasten haastattelujen ja sosiogrammin avulla.

Kiusaaminen eroaa riidoista ja erimielisyyksistä siten, että kiusaaminen ei ole hetkellistä ja sen kohteena on jatkuvasti sama lapsi. Kiusaaminen voi olla tönimistä, lyömistä, haukkumista, yksin jättämistä tai mitä tahansa sellaista toimintaa, jolla pyritään vahingoittamaan toista. Loukkaava puhe ja leikeistä pois jättäminen johtaa lopulta siihen, että lapsi suljetaan oman vertaisryhmänsä ulkopuolelle. Henkilöstön täytyy olla tietoinen lasten leikeistä ja niissä tapahtuvista vuorovaikutuksista. Tämä onnistuu parhaiten ohjaamalla leikkiryhmiä sekä olemalla tarvittaessa mukana leikeissä. On jokaisen varhaiskasvatuksessa työskentelevän velvollisuus ehkäistä kiusaamistilanteiden syntymistä, puuttua kiusaamistilanteisiin sekä käsitellä asia osapuolten kanssa. Kiusaajaa ei leimata tai nöyrytetä muiden edessä, hänelle ei huudeta tai siirretä yksin ”jäähyllä” pois muusta lapsiryhmästä.

Raision kaupungin päiväkodeissa käytetään Miniversoa. Miniverso on toimintamalli, jonka avulla henkilökunnan jäsen auttaa lapsia itse löytämään ratkaisuja ristiriitoihinsa. Lasta kunnioitetaan ja kuunnellaan oman riitansa ja sen ratkaisun asiantuntijana. Lapset ovat aidosti osallisia riitatilanteiden ratkaisussa. Miniversoa käytetään kaikissa ryhmissä, joissa on 4-6 -vuotiaita lapsia. Kaikki johtajat ja kasvatushenkilöstöön kuuluvat koulutetaan Miniverson käyttöön.

Turvataitoja opetetaan varhaiskasvatuksessa ikäkaudelle sopivalla tavalla. Lasten omia taitoja puolustaa itseään ja rajojaan sekä selviytymiskeinoja vahvistetaan. Turvataitokasvatuksella rohkaistaan lapsia kertomaan huolistaan turvalliselle aikuiselle ja henkilöstö pyrkii havaitsemaan lasten huolenaiheita. Lasten kanssa keskusteleminen, kokemusten kohtaaminen ja ahdistusta

aiheuttaneen tilanteen läpikäyminen ovat keinoja, joilla lasten kokemusta luottamuksesta ja turvallisuudesta vahvistetaan.

Kiusaamisen ennaltaehkäisyä ja puuttumisen tapoja tarkennetaan ryhmävasussa. Keinojen riittävyttä arvioidaan aina, kun havaitaan, että ryhmässä on kiusaamista. Toimenpiteiden vaikuttavuutta arvioidaan sekä ryhmävasun että lasten vasujen arvioinnin yhteydessä. Huoltajia kuullaan ja heidän kanssa keskustellaan vanhempainilloissa ja oman lapsen vasukeskustelussa. Raision kaupungin varhaiskasvatus laatii arviointikyselyn huoltajille joka toinen kevät. Kyselyssä yhtenä teemana on lapsen sosiaaliset suhteet ryhmässä, niiden tukeminen sekä mahdollisiin riitaihin kiusaamistilanteisiin puuttuminen.

3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, inklusiivinen, terveellinen ja turvallinen sekä esteetön oppimisympäristö⁸⁸. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristön käsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa, ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet (luku 4). Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten saatavilla ja käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia, ikätasoisia, pedagogisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on huomioitava lasten yksilölliset tuen tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Teknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään digitaalisia välineitä, sovelluksia ja

⁸⁸ Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 2 kohta ja 10 §

ympäristöjä tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia digitaalisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla, ja niiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa sekä fyysiset että virtuaaliset vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, konsertteihin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksessa käytettävät oppimisympäristöt sekä niiden arviointiin liittyvät käytännöt.

Huomioi kuvauksessa myös arvoperusta, oppimiskäsitys sekä laaja-alainen osaaminen.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Raision varhaiskasvatuksessa huolehditaan oppimisympäristön turvallisuudesta ja monipuolisuudesta. Lapselle annetaan mahdollisuuksia leikkiä, liikkua, tutkia, ilmaista itseään ja toimia aktiivisena jäsenenä erikokoisissa ryhmissä. Raision päiväkodeissa on kehitetty pienryhmätoimintaa ja se on lähtökohtana toiminnan suunnittelulle. Lapsille annetaan säännöllisiä mahdollisuuksia toimia myös isomman ryhmän kanssa. Erilaisia ryhmiä suunniteltaessa huomioidaan lapsen ystävyyssuhteet sekä tavat oppia ja osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Kasvua ja oppimista tukevassa ympäristössä on kiireetön, avoin ja rohkaiseva ilmapiiri. Kiireettömässä ympäristössä lapsella on aikaa pitkäkestoiseen leikkiin ja hänellä on mahdollisuus jatkaa samaa leikkiä myöhemmin. Lapset otetaan mukaan oppimisympäristön suunnitteluun ja muokkaamiseen ikätasolle sopivalla tavalla. Oppimisympäristöjen rakentamisessa huomioidaan Liikkuva varhaiskasvatus – ohjelman tavoitteet lisätä liikettä ja toiminnallisuutta arkeen. Ohjelmasta kerrotaan tarkemmin luvussa 4.5.

Ulkoilmapedagogiikka Raisiossa

Ulkoilmapedagogiikka määritellään opetuksiksi, joka tapahtuu päiväkodin tai perhepäivähoidon seinien ulkopuolella. Se voi olla jokin ennalta suunniteltu projekti tai yksinkertaisesti suunnitellun toiminnan siirtämistä ulos. Pihat, metsät, muu luonto sekä rakennettu ympäristö tarjoavat kokemuksia ja elämyksiä, joiden kautta oppija rakentaa suhdettaan ympäristöön ja itseensä. Raision varhaiskasvatuksen kehittämistyöryhmä Varke tehnyt julkaisun ulkoilmapedagogiikasta, jossa on tutkimustietoa ja käytännön esimerkkejä päiväkodin ja perhepäivähoidon rakennuksen ulkopuolella toteutetusta pedagogisesta toiminnasta.

3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä edistetään varhaiskasvatuksen tavoitteita sekä varhaiskasvatuksen laadukasta pedagogista toimintaa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä⁸⁹.

3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa⁹⁰. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Kasvatustyöhön liittyvistä arvoista, tavoitteista ja vastuista keskustellaan sekä henkilöstön kesken että huoltajien kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi⁹¹.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (luku 1.3). Yhteistyön merkitys huoltajan kanssa korostuu lapsen tukea suunniteltaessa ja toteutettaessa (luku 5). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajan ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja kasvatustyön tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä hyödynnetään tieto- ja viestintäteknologiaa. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt.

Kuvaa myös eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt.

89 Varhaiskasvatuslaki 7 §

90 Varhaiskasvatuslaki 3 § 1 momentti 10 kohta

91 Kielilaki (423/2003) 18 § ja ulkomaalaislaki (301/2014) 203 §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Huoltajien kanssa käydään **alkukeskustelu** ennen kuin lapsi aloittaa päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Keskustelussa vanhemmat kertovat lapsestaan ja henkilökunnan edustaja kertoo päiväkodin tai perhepäivähoidon tavoista ja käytänteistä. Samalla sovitaan tiedonsiirrosta koskien lapsen aikaisempaa varhaiskasvatussuunnitelmaa, jos sellainen on olemassa. Monikielisten lasten kohdalla käydään alkukeskustelussa Kielipedan osio 2 Monikielisen lapsen kielimaailman tarkastelu. Sen avulla selvitetään milloin, missä ja kenen kanssa lapsi käyttää kieliään sekä saadaan näkyviin kielet, joita lapsi kuulee ympäristöissään. Lapsella ja perheellä on ennen aloitusta mahdollisuus tutustua tulevaan päiväkotiin tai perhepäiväkotiin, jolloin vanhempi käy lapsen kanssa lyhyillä vierailuilla ryhmässä henkilökunnan kanssa sovitun aikataulun mukaisesti. Perheelle annetaan esite Raision varhaiskasvatussuunnitelmasta, jossa kerrotaan tiivistetysti varhaiskasvatuksen tavoitteista, pedagogisen toiminnan sisällöstä sekä yhteistyöstä huoltajien ja muiden tahojen kanssa.

Varhaiskasvatuskeskustelu käydään vanhempien kanssa ainakin kerran toimintakauden aikana. Keskustelussa käydään läpi lapsen vasuun kirjatut asiat, johon sisältyy lapsen vahvuudet ja kiinnostuksen kohteet, varhaiskasvatuksen toiminnalle asetetut lapsen tarpeista lähtevät tavoitteet sekä mahdollinen tuen tarve. Jos lapselle tehdään päätös tehostetun tai erityisen tuen aloittamisesta, kirjataan tuen järjestämiseen liittyvät asiat lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tästä määrätään tarkemmin luvussa 5.

Mikäli lapsi tarvitsee lääkehoitoa, tarkistetaan lääkehoitosuunnitelma pitkäaikaisen sairauden hoitoa varten. Lapsen vasuun kirjataan tieto lääkehoitosuunnitelman olemassaolosta sekä laadinnan ja tarkistusten ajankohdat. Varhaiskasvatuskeskustelun yhteydessä käydään läpin Lapsen puheeksi -lomake, joka on laadittu yhteistyössä perhetyön kanssa. Huoltajille tarjotaan mahdollisuus keskustella lapsen varhaiskasvatukseen liittyvistä asioista toisenkin kerran toimintakauden aikana asetettujen tavoitteiden arvioinnin yhteydessä. Keskustelu on käytävä huoltajan kanssa aina lapsen edun sitä vaatiessa. Keskustelulle on hyvä varata aikaa yksiköstä toisen siirtymisen vaiheessa. Lapsen näkökulma selvitetään ja huomioidaan keskustelussa mahdollisuuksien mukaan lapsen ikä ja kehitystaso huomioiden. Lapsi osallistuu mahdollisuuksien mukaan keskusteluun. Hänen läsnäolonsa keskustelussa merkitään lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Yhteydenpito huoltajien kanssa tapahtuu päivittäisissä kohtaamisissa, tiedotusluontoisissa asioissa sähköpostilla. Akuuteissa asioissa, kuten lapsen sairastuessa, ollaan yhteydessä puhelimitse tai tekstiviestillä. Lasta koskevat henkilökohtaiset asiat keskustellaan kasvotusten, puhelimitse tai Teams- etäyhteyden avulla. Päiväkodissa ja perhepäivähoidossa järjestetään vuosittain vanhempainiltoja, joissa on ajankohtaisia teemoja sekä mahdollisuus yhteiseen keskusteluun. Näiden lisäksi yksiköt voivat järjestää toiminnallisia perheiden iltoja tai iltapäiviä, jolloin lapset ovat mukana perheen ja päiväkodin yhteisessä toiminnassa.

Huoltajilla on oltava mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Jokaisessa päiväkodissa ja ryhmämuotoisessa perhepäivähoidossa pohditaan mahdollisuuksia ja tapoja ottaa huoltajia mukaan toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen. Nämä periaatteet konkretisoidaan yksikön toimintakulttuuria edistävässä toiminta-ajatuksessa (luku 3.1) sekä ryhmän varhaiskasvatuksusuunnitelmassa. Koko kaupungin tasolla huoltajilta pyydetään arviointia varhaiskasvatuksen laadusta sen eri vaiheissa. Laadunarviointia on kuvattu tarkemmin luvussa 7.

3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa

Yhteistyön tavoitteena on varmistaa laadukkaan varhaiskasvatuksen toteuttaminen ja kehittäminen. Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet⁹². Yksityisen palveluntuottajan on tarpeen mukaan toimittava monialaisessa yhteistyössä⁹³.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi muusta opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, katsomusyhteisöt kuten seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien sekä kuntien välinen yhteistyö ja sen kehittäminen on tärkeää. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat kehittää toimintaansa yhteistyössä korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten ja viranomaisten kanssa.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä myös lastenneuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kanssa. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä⁹⁴.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa monialaisen yhteistyön tavoitteet, rakenteet ja toimintatavat.

Kuvaa myös eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt.

⁹² Varhaiskasvatuslaki 7 ja 22 §

⁹³ Varhaiskasvatuslaki 7 §

⁹⁴ Valtioneuvoston asetus neuvolatoiminnasta, koulu- ja opiskeluterveydenhuollosta sekä lasten ja nuorten ehkäisevästä suun terveydenhuollosta (338/2011) 7, 9 ja 13 § sekä varhaiskasvatuslaki 7 §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Yhteistyö neuvolan ja muiden terveydenhuollon toimijoiden kanssa

Varhaiskasvatuksen opettaja laatii yhteistyössä ryhmän muun henkilöstön kanssa arvion 4-vuotiaan laajaa terveystarkastusta varten. Arvioon käytetään ICF-lomaketta, joka on lapsen toimintakykyä kuvaava lomake. Perhepäivähoidossa käytetään 4-vuotiaan neuvolalomaketta, jonka täyttää perhepäivähoitaja. Arvioon kirjataan havaintoja lapsen tilanteesta ja selviytymisestä varhaiskasvatuksessa. Suomea toisena kielenä puhuvien tai monikielisten lasten neuvolalomakkeeseen liitetään Kielipedan mukainen monikielisen lapsen suomen kielen taitotason seurantalomake. Terveystarkastaja osallistuu yksittäisen lapsen asioita koskeviin palavereihin tarvittaessa. Varhaiskasvatuksen erityisopettajat voivat olla yhteydessä neuvolan terveydenhoitajaan yksittäisen lapsen asioissa. Mikäli lapsi on syntynyt kesäkuukausien aikana, edellisen toimintakauden opettaja laatii arvion varhaiskasvatuksesta lastenneuvolaan varten. Lomake annetaan vanhemmalle toimitettavaksi lastenneuvolaan. Vanhemmat toimittavat neuvolatodistuksen päiväkotiin tai perhepäivähoitoon. Sekä ICF-lomake tai 4-vuotiaan neuvolalomake että neuvolasta toimitettavat terveystodistukset arkistoidaan varhaiskasvatuksessa.

Kehitysneuvolan kanssa tehdään yhteistyötä, mikäli lapsi tarvitsee kehityksen ja oppimisen tukea varhaiskasvatuksessa. Mikäli lapsen kehityksestä on huolta, voidaan lapsi ja hänen huoltajansa ohjata kehitysneuvolan moniammatilliselle yhteisvastaanotolle tai tarvittaessa yksittäiselle terapeutille: toimintaterapeutti, puheterapeutti, fysioterapeutti tai neuvolapsykologi. Kehitysneuvolan työryhmään kuuluu osana myös lääkäri. Varhaiskasvatuksessa yhteistyöstä yksittäisen lapsen asioissa vastaa pääasiallisesti varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhdessä varhaiskasvatusryhmän opettajan kanssa. Lähetteen kehitysneuvolaan tekee yhdessä vanhempien kanssa varhaiskasvatuksen erityisopettaja, joka on yhteydessä neuvolaan ennen lähetteen tekemistä.

Yhteistyö sosiaalityön ja perhepalveluiden kanssa

Raisiossa varhaiskasvatusta varten räätälöity osa Lapset puheeksi (LP) -keskustelusta käydään varhaiskasvatuskeskustelun yhteydessä kerran toimintakauden aikana. Keskustelussa pyritään vanhempien kanssa kartoittamaan lapsen hyvinvoinnin kannalta keskeisiä tekijöitä sekä tukemaan lapsen kehitystä ja perheen voimavaroja. Tarvittaessa perhe ohjataan perhepalvelujen piiriin. Vanhemmat täyttävät Lapset puheeksi -lomakkeen kotona etukäteen. Keskustelun aikana lomaketta voidaan tarvittaessa täydentää. Lomake säilytetään korkeintaan kuluvan toimintakauden ajan, eikä sitä siirretä toiseen yksikköön tai arkistoon. Perhe- ja sosiaalipalvelujen perhetyöntekijä voidaan pyytää mukaan palaveriin, jos perheen tai lapsen hyvinvoinnista on huolta. Lastensuojelullisissa asioissa voi ottaa yhteyttä suoraan lastensuojelun päivystykseen. Jos perheellä on jo asiakkuus, voi olla yhteydessä omaan sosiaalityöntekijään. Lastensuojelun avohuollon tukitoimena varhaiskasvatukseen tulevalle lapselle laaditaan liite

lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Kyseisessä liitteessä kuvataan perheen, lastensuojelun ja varhaiskasvatuksen yhteistyötä.

Raision sosiaalipalvelujen maahanmuuttajatyön kanssa tehdään yhteistyötä. Maahanmuuttotyön ohjauksen tarve on suuri siinä vaiheessa, kun lähiaikoina maahan muuttaneen perheen lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa. Sosiaalityöntekijän osallistuminen aloituskeskusteluun tai lapsen vasu-keskusteluun on sujuvan alun kannalta hyödyllistä. Maahanmuuttotyön päättymisen jälkeen perhettä voi ohjata uudelleen maahanmuuttotyön palveluihin, jos lapsella on tuen tarvetta ja perhe tarvitsee apua asian käsittelyyn.

Yhteistyö liikuntapalveluiden kanssa

Kaupungin varhaiskasvatus tekee tiivistä yhteistyötä liikuntapalveluiden kanssa. Liikuntapalveluiden edustaja toimii osana varhaiskasvatuksen liikuntavastaavien verkostoa. Liikuntapalvelut varaa luisteluvuoroja jäähallista varhaiskasvatuksen käyttöön. Varhaiskasvatuksen käytössä ovat myös liikuntahalli, kamppailulajien tila, Uintikeskus Ulpukan tilat, tennishalli sekä Lähitapiola-areena. Lisäksi varhaiskasvatukseen on hankittu hiihtovälineitä, joiden säilytyksestä vastaa liikuntapalvelut. Liikunta- ja harrastemessut on vuosittain järjestettävä liikunnallinen tapahtuma perheille, jossa on paikallisten urheiluseurojen ja yhdistysten järjestämiä liikunnallisia toimintapisteitä sekä tietoa harrastusmahdollisuuksista. Varhaiskasvatus on mukana järjestämässä tapahtumaa yhdessä liikuntapalveluiden kanssa.

Liikuntapalveluissa harjoittelussa olevat liikuntaneuvojaopiskelijat, harjoittelevat lasten liikunnan ohjaamista varhaiskasvatuksen eri toimintayksiköissä. Liikuntapalvelut vastaavat ohjausten järjestämisestä. Liikuntapalvelut toimivat yhteistyötahona paikallisten seurojen ja varhaiskasvatuksen välillä. Arjen liikkumisen lisäämisen sekä henkilöstön koulutuksen osalta Raision kaupunki tekee tiivistä yhteistyötä Liiku ry:n kanssa.

Yhteistyö kirjasto- ja kulttuuritoimen kanssa

Raision kaupunginkirjasto on päiväkotien ja perhepäivähoidon käytössä. Kirjaston yhteyshenkilön kanssa voi sopia ohjatusta käynnistä kirjastossa tai pyytää kirjaston palveluja päiväkotiin. Kulttuuritoimi laatii varhaiskasvatuksessa olevien lasten kulttuurikasvatussuunnitelman, joka jatkuu esi- ja perusopetukseen. Kulttuurikasvatussuunnitelman avulla taataan lasten tasa-arvoinen mahdollisuus tutustua taiteen ja kulttuurin eri muotoihin. Kulttuurikasvatussuunnitelmaa on kuvattu tarkemmin luvussa 4.5 Oppimisen alueet.

Ravitsemus- ja siivouspalvelut

Raision kaupungin ravitsemuspalveluiden kanssa sovitaan lasten ravitsemukseen ja ruokavalioihin liittyvistä asioista. Terveyttä ja iloa ruoasta – varhaiskasvatuksen ruokailusuositus 2018 ohjaa varhaiskasvatuksen ruokailun toteuttamista. Raisiossa on keskitetty ruoan valmistus pääsääntöisesti muutaman ison keittiön yhteyteen, mutta joissakin päiväkodeissa on oma valmistuskeittiö. Perhepäivähoidossa perhepäivähoitajat valmistavat ruoan omassa kodissaan. Ryhmäperhepäiväkodin ruoka tuodaan valmistuskeittiöstä valmiina. Varhaiskasvatuksen yksiköiden siivouksesta huolehtii Raision kaupungin tilapalvelut.

Yhteistyö seurakunnan kanssa

Raision seurakunnan kanssa järjestetään yhteistyötä katsomuskasvatuksessa. Seurakunnan lastenohjaajat toimivat yhteistyössä päiväkotien ja perhepäivähoidon kanssa toimien oman katsomuksensa asiantuntijoina. Yhteistyö sisältää retkiä seurakunnan tiloihin ja seurakunnan lastenohjaajan vierailuja päiväkodeissa. Päiväkodeilla ja perhepäivähoidolla on mahdollisuus kutsua seurakunnan työntekijä esimerkiksi ryhmään käsittelemään lapsia puhuttavia asioita yhdessä kasvatushenkilöstön kanssa. Katsomuskasvatuksen sisältö on kuvattu luvussa 4.5. Oppimisen alueet. Puistotoiminta järjestetään kaupungin ja seurakunnan yhteisenä toimintana, josta kerrotaan luvussa 2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot.

3.4. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan

- *varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin kehittämisen tavoitteet ja toteuttaminen sekä arvioinnin käytännöt*
- *inklusiivisten toimintatapojen kehittäminen ja toteuttaminen*
- *varhaiskasvatuksen käytettävät oppimisympäristöt sekä niiden arviointiin liittyvät käytännöt*
- *huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt*
- *monialaisen yhteistyön tavoitteet, rakenteet ja toimintatavat*
- *eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt*
- *miten kiusaamista, väkivaltaa ja häirintää ehkäistään, miten kiusaamiseen, väkivaltaan ja häirintään puututaan ja miten toimenpiteiden toteutumista seurataan.*

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii, että kukin varhaiskasvatuksen toimintayksikkö voi täsmentää toimintakulttuuriinsa ja oppimisympäristöjen kehittämiseen liittyviä tavoitteita sekä yhteistyöhön liittyviä käytäntöjä. Täsmennykset voidaan kirjata paikalliseen suunnitelmaan varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaisesti.

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessä ideoima sekä henkilöstön suunnittelema toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen ja inklusiivisen toiminnan perustan luovat arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5), niihin pohjautuva toimintakulttuuri (luku 3) sekä monipuoliset oppimisympäristöt (luku 3.2), yhteistyö (luku 3.3), työtavat (luku 4.3) ja lapsen tuki (luku 5). Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvuympäristöönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös luvussa 4.5 kuvatut oppimisen alueet. Laadukkaan pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (luvut 4.2 ja 7). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua (luku 2.7).

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa. Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat (luku 1.3) ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella

on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytäntöjä.

Kuvaa lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Pedagogisen toiminnan suunnittelun, toteuttamisen ja arvioinnin periaatteet

Pedagogisen toiminnan keskiössä on lasten ja henkilöstön vuorovaikutus ja toiminta. Henkilöstön osaaminen, ajankohtainen tieto ja ammatillisuus edistävät lapsen oppimista ja hyvinvointia. Hyvä suunnittelu, jatkuva pedagogisen toiminnan arviointi sekä tilan antaminen lasten tarpeille ja aloitteille näkyvät toiminnan laadussa. Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan seuraavien asioiden konkreettiset tavoitteet ja niiden toteuttaminen:

- Vuorovaikutus ja osallisuus ryhmässä
- Oppimisympäristöt ja ulkoilmapedagogiikka
- Leikki
- Arkitoimintapedagogiikka
- Monipuoliset työtavat ja pienryhmätoiminta
- Pedagoginen dokumentointi
- Kehityksen ja oppimisen tuen järjestäminen
- Yhteistyö huoltajien kanssa
- Monialainen yhteistyö
- Yhteistyö esiopetuksen kanssa siirtymävaiheessa

Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelman lisäksi pedagogista toimintaa suunnitellaan kehkeytyvän opetussuunnitelman periaatteiden mukaisesti. Suunnitelmien tekemisen rinnalla dokumentoidaan toteutunutta toimintaa. Suunnitelmassa huomioidaan lasten kiinnostuksen kohteet, aloitteet ja tarpeet paremmin kuin tarkasti etukäteen tehdyssä suunnitelmassa. Sisällöt tarkentuvat ja määräytyvät teema- ja projektityöskentelyn eli pedagogisen prosessin aikana. Käytännön pedagogisessa työssä henkilöstön suunnittelema toiminta, lapsista lähtevä toiminta sekä lasten ja henkilöstön yhdessä ideoima toiminta vuorottelevat. Keskeistä prosessissa on jatkuva havainnointi, dokumentointi, arviointi ja kehittäminen. Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmassa tehdään, muun dokumentoinnin rinnalla, pedagogiset arvot ja tavoitteet näkyviksi. Siten myös huoltajat saavat tietoa muustakin kuin arjessa näkyvästä toiminnallisesta tasosta.

4.2. Pedagoginen dokumentointi

Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnot, dokumentit ja niiden vuorovaikutuksellinen tulkinta muodostavat ymmärrystä pedagogisesta toiminnasta. Pedagoginen dokumentointi mahdollistaa lasten ja huoltajien osallistumisen toiminnan arviointiin, suunnitteluun ja kehittämiseen.

Pedagoginen dokumentointi tuottaa tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta ja tarpeista sekä lapsiryhmän toiminnasta konkreettisella ja monipuolisella tavalla. Yksittäisten dokumenttien, esimerkiksi valokuvien, piirrosten tai henkilöstön havaintojen, avulla voidaan yhdessä lasten kanssa tarkastella heidän kehitystään ja oppimistaan. Lasten jo saavuttamat tiedot ja taidot, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet tulevat näkyväksi pedagogisen dokumentoinnin kautta ja ovat toiminnan suunnittelun perusta.

Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on, että henkilöstö oppii tuntemaan yksittäistä lasta, ymmärtämään lasten välisiä suhteita sekä ryhmän henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on toteuttaa varhaiskasvatusta lapsilähtöisesti. Dokumentoinnin avulla saatuja tietoja ja ymmärrystä hyödynnetään esimerkiksi työtapojen, oppimisympäristöjen, toiminnan tavoitteiden, menetelmien ja sisältöjen jatkuvassa muokkaamisessa lasten kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia (luku 1.3). Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lapselle annettavan tuen tarpeiden arvioinnissa (luku 5).

Pidemmältä aikaväliltä kootut dokumentit ovat tärkeä osa pedagogisen toiminnan arviointia, henkilöstön toiminnan itsearviointia (luku 7.1) sekä toimintakulttuurin kehittämistä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Varhaiskasvatuksessa edellytetään pedagogista dokumentointia varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen menetelmänä. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällön kirjauksiin, ryhmän varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan sekä pedagogisen toiminnan laadun arviointiin. Kukin tiimi voi pohtia, miten pedagogista dokumentointia juuri heidän ryhmässään toteutetaan ja mitä tietoa sillä haetaan. Henkilöstön käytössä on lasten taitoja ja tarpeita arvioivia havainnointityökaluja, jotka suuntaavat lapsen vahvuuksien ja tarpeiden huomaamista, sekä

pedagogisen toiminnan tavoitteiden asettamista. Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelma toimii kehkeytyvän opetussuunnitelman tavoin, jolloin toiminta ja sen tavoitteet suunnitellaan riittävän väljästi. Siten voidaan huomioida toimintahetken tai pitkäkestoisen projektin tai teeman aikana ilmenevät lasten tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Toteutunut toiminta ja arvio tavoitteiden saavuttamisesta kirjataan dokumentointipohjaan. Vaihtoehtoisesti kehkeytyvän opetussuunnitelman voi kirjata Google Sites -verkkosivupohjalle.

Ryhmän pedagogisen toiminnan dokumentointi tapahtuu esimerkiksi kuvaamalla projektien eri vaiheita ja kirjaamalla havaintoja lasten tarpeista ja aloitteista. Yksiköissä sovitaan, miten dokumentoitu aineisto saadaan näkyville. Ryhmän projekteista voi koostaa erilaisia kuvasarjoja teksteineen tai tulostaa kuvia työskentelyn etenemisestä esimerkiksi ryhmän tilojen seinälle tai tasoille. Projektin prosessi ja tuotokset voivat olla myös digitaalisessa muodossa nähtävillä. Dokumentointia hyödynnetään huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä ja toiminnan näkyväksi tekemisessä. Keskeistä on lasten osallisuus sekä lasten vahvuuksien ja kiinnostuksen kohteiden huomioiminen. Tavoitteena on dokumenttien käyttö lasta, perhettä ja työntekijöitä voimaannuttavasti ja positiivista vuorovaikutusta vahvistavasti, jolloin huomioidaan myös dokumentoinnin eettiset seikat. Varhaiskasvatuksessa luodaan edellytyksiä ja tapoja kerätä erilaisia dokumentteja sekä tutustutaan eri välineiden käyttöön ja työympäristöihin. Kun dokumentointia tehdään tämän lisäksi digitaalisessa muodossa, mahdollistuu erilaisten projektien ja lapsen oppimisprosessien dokumentointi esimerkiksi valokuvaamalla tai videokuvaamalla. Raison kaupungin yksiköissä tallennukset tehdään Google Suite for Education –palvelun kansioihin.

4.3. Monipuoliset työtavat

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten omaehtoinen ja ohjattu leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset työtavat ovat sekä oppimisen väline että opetteluun kohde. Tämän vuoksi on tärkeää, että henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Lasten aloitteet voivat olla kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista.

Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan sekä kokeilla erilaisia työtapoja. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia. Monipuoliset työtavat edellyttävät monipuolisia oppimisympäristöjä. Työtapojen käytössä hyödynnetään henkilöstön ja lasten osaamista sekä kokeillaan ja kehitetään uusia työtapoja.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Työtapoja tarkennetaan ja konkretisoidaan ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmassa ainakin toiminnallisuuden ja pienryhmien toimimisen näkökulmasta. Toiminnallisuudessa huomioidaan lapsen tarve riittävään liikkumiseen myös ohjatun liikunnan ja ulkoilun lisäksi. Tutkiminen on lasta aktivoiva tapa tutustua asioihin ja ilmiöihin, ratkaista ongelmia ja tehdä päätelmiä. Lapsen luovuudelle annetaan tilaa ja aikaa riittävästi sen sijaan, että aikuinen ohjaisi aina valmiin mallin tai ohjeen mukaisesti. Lapsen tapaa ilmaista itseään monipuolisesti tuetaan tarjoamalla erilaisia materiaaleja ja ohjaamalla erilaisten välineiden ja työtapojen käyttöön. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen oikeuteen leikkiä ja käyttää mielikuvitustaan. Työtapojen valinnassa huomioidaan ryhmän lasten ikärakenne. Eri-ikäisten lasten kanssa voidaan samassakin ryhmässä tai pienryhmässä käyttää erilaisia työtapoja huomioiden lasten sen hetkiset taidot ja kiinnostus uusien taitojen oppimiseen.

4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota kaikille lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelemään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtapana. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittämisessä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisun sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lorut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset inklusiivisten periaatteiden mukaisesti, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havainnot käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit sekä digitaaliset välineet ja sovellukset tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustelee leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa käytäntöjä, jotka tukevat lasten leikkiä inklusiivisten periaatteiden mukaisesti.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmaan määritellään keinoja, joilla lasten mahdollisuuksia leikkiä ja leikkitaitoja kehitetään. Pienet lapset päättävät itse, mistä leikki alkaa ja mihin se päättyy. Leikin kulkua ja yhteisessä leikissä tarvittavaa neuvottelutaitoa opitaan leikkimällä yhdessä taitavamman kanssa. Aikuisen osallistumista leikkiin määrittää lasten leikkitaitojen ja vuorovaikutustaitojen taso. Aikuisen läsnäolo leikissä antaa mahdollisuuksia havaita lapsen vahvuuksia ja tarpeita

sekä tukea lapsen kehittyviä taitoja. Se myös lähentää suhdetta lapseen ja parhaimmillaan tuottaa iloa kaikille leikkiin osallistuville. Leikin rikastuttaminen välineistöllä, mielikuvituksella ja positiivisella jännityksellä tarjoaa mahdollisuuksia syventyvään, pitkäkestoiseen ja riemulliseen leikkiin. Leikkiympäristöjä rakennetaan ja uudistetaan lasten tarpeiden mukaisesti. Ryhmissä kiinnitetään tietoa huomiota niihin tapoihin ja ehtoihin, joilla lapset saavat päättää leikistään sekä erilaisten sääntöjen tarpeellisuuteen leikin kehittymisen näkökulmasta. Jotta jokainen lapsi pääsee osallistumaan yhteiseen leikkiin ja vaikuttamaan leikin sisältöön, täytyy henkilöstön havainnoida lasten leikkiä ja omaa toimintaansa leikin ohjaamisessa.

4.5. Oppimisen alueet

Oppimisen alueet kuvaavat varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan keskeisiä tavoitteita ja sisältöjä. Ne ohjaavat henkilöstöä monipuolisen ja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa yhdessä lasten kanssa. Lapsilla on oikeus saada monipuolisia kokemuksia oppimisen eri alueista. Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Oppimisen alueet on ryhmitelty esiopetus suunnitelman perusteiden⁹⁵ mukaisesti viideksi kokonaisuudeksi:

- *Kielten rikas maailma*
- *Ilmaisen monet muodot*
- *Minä ja meidän yhteisömme*
- *Tutkin ja toimin ympäristössäni*
- *Kasvan, liikun ja kehityn.*

Oppimisen alueita yhdistelevä ja soveltava pedagoginen toiminta mahdollistaa asioiden ja ilmiöiden laaja-alaisen tarkastelun ja tutkimisen. Lasten mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuvaa lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa.

4.5.1. Kielten rikas maailma

*Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten **kielellisten taitojen ja valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.7). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.*

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

⁹⁵ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014

Varhaiskasvatuksessa tuetaan jokaisen lapsen opetuskielen taitojen kehittymistä. Kasvatuksessa ja opetuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä, ja että he voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään luvussa 4.6.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että saman ikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Kielelliset identiteetit kehittyvät**, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Kuvio 2. Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet varhaiskasvatuksessa

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa ja sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi lorujen ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänneisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, auditiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Kielten rikas maailma teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Kielen kehitystä tukeva toiminta

Oppimisympäristössä huomioidaan lapsen mahdollisuudet kuulla rikasta puhetta sekä tutustua kirjoitettuun kieleen. Sanoja ja kirjaimia on eri tiloissa esillä. Tekstiä ja kuvia sisältäviä kirjoja on lasten saatavilla. Satujen vuorovaikutuksellinen lukeminen, lorut, riimittely, laulujen sanat ja rytmi, lasten omat tarinat sekä vuorovaikutuksellinen leikki tukevat lapsen kielen kehitystä. Lapsen omaan nimeen tutustutaan puhutussa ja kirjoitetussa muodossa. Isompien lasten kanssa myös oman nimen kirjoittamista harjoitellaan. Ryhmässä tutustutaan läsnä oleviin vieraisiin kieliin, jonka tarkoituksena on oppia kunnioittamaan muita kieliä ja arvostamaan omaa äidinkieltä.

Ympäristöä ja toimintaa kuvailemalla sekä havaittavia tunnetiloja sanoittamalla tuetaan lapsen mahdollisuuksia ymmärtää ja ilmaista omia tunteitaan, näkemyksiään, ajatuksiaan ja aikomuksiaan. Henkilöstön sensitiivinen läsnäolo keskustelutilanteissa mahdollistaa lasten kuulluksi tulemisen ja viestiin vastaamisen tarkoituksenmukaisesti. Henkilöstö toimii mallina lapsille kielen käytön tavoista erilaisissa tilanteissa. Raisiossa arkitoimintapedagogiikan mukainen tietoinen kielen monipuolinen käyttö päivittäin toistuvissa tilanteissa tukee lapsen sanaston ja kielen tilannesidonnaisuuden ymmärtämisen kehittymistä.

Monikieliset lapset ryhmässä

Lapsen kulttuuria ja äidinkieltä arvostetaan ja vanhempien kanssa keskustellaan sen merkityksestä lapsen identiteetin ja tunneilmaisun kehittymisen kannalta. Lapsen omat kulttuurit ja monikielisyys saa näkyä varhaiskasvatuksen arjessa. Arjen tilanteissa henkilöstön tulee kiinnittää huomiota omaan ilmaisuun ja sanaston käyttöön. Uudet käsitteet tulevat lapselle tutuiksi pikkuhiljaa. Rutiinien merkitys korostuu suomen kieltä opettelevilla lapsilla. Suomen kielen omaksuminen tapahtuu vuorovaikutuksessa suomen kieltä äidinkielenään puhuvien lasten ja aikuisten seurassa sekä arjen tilanteissa että suunnitelmallisena kielen oppimista tukevana toimintana. Toimiminen pienryhmissä auttaa henkilöstöä huomioimaan monikulttuuristen lasten tarpeita ja arvioimaan heidän suomen kielen todellista tasoa.

Raision varhaiskasvatuksessa käytetään **KieliPedaa** kielitietoisien pedagogiikan työvälineenä, joka ohjaa arvioimaan ja kehittämään oppimisympäristöjä kielitietoisuuden näkökulmasta. KieliPedan avulla tarkastellaan yhteistyössä huoltajien kanssa monikielisen lapsen kielimaailmaa

ja seurataan monikielisen lapsen suomen kielen taitojen edistymistä. Kielitietoista toimintaa arvioidaan henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen, ryhmän ilmapiirin, pedagogisten työtapojen, toiminnan sisällön tai oppimisympäristön näkökulmasta. Monikielisen lapsen suomen kielen taidon kehittymistä tarkastellaan Monikielisen lapsen suomen kielen taitojen seuranta -lomakkeiden avulla. Suomen kielen taitoja tulee tarkastella vähintään kerran vuodessa ja aina tarvittaessa. Kielen osaaminen ja oppimisen tarpeet tulee huomioida lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa sekä arvioitaessa suunnitelman toteutumista.

4.5.2. Ilmaisun monet muodot

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten **musiikillisen, kuvallisen, käsityöllisen, sanallisen ja kehollisen ilmaisun** kehittymistä sekä tutustuttaa heitä eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvaa sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja muuta kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen **musiikillisen ilmaisun** tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoa, tasoa, sointiväriä ja voimaa kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, loruiltaan, kokeillaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehosoittamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan

ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, hienomotorisia taitoja, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta sekä muotoilua harjoitellaan lapsille soveltuvien käsityön teknisen työn ja tekstiilityön työtapojen avulla. Näitä työtapoja voivat olla esimerkiksi muovailu, leikkaaminen, naulaaminen, sahaaminen ja ompelu. **Käsityöllisen ilmaisun** tavoitteena on tarjota lapsille kokeilun, tutkimisen, yhteisöllisen tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia käsityön tekniikoita. Lapset saavat ideoita ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten kanssa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Lapsia rohkaistaan **sanalliseen ja keholliseen ilmaisuun** esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työstetään yhdessä. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Ilmaisun monet muodot teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Musiikillinen kasvatus tukee lapsen luovuuden ja ilmaisun kehittymistä. Musiikkia kuunnellaan, tunnetaan, esitetään ja luodaan. Laululeikit sekä eläytyvä liikkuminen ja tanssi musiikin rytmissä ovat luontaisia tapoja oppia laulujen sanoja, musiikin rytmiä, voimakkuutta, kestoa ja melodiaa. Musiikkikasvatus on moniaistista ja kokonaisvaltaista. Rytmisoittimien käyttö auttaa erilaisten äänimaisemien tuottamisessa. Myös erilaisten melodiasoittimien kokeileminen ja käyttö laulujen säestyksessä rikastaa lasten kokemusta musiikista. Musiikkikasvatuksessa huomioidaan myös se, että musiikista nauttiminen on subjektiivinen kokemus ja jokaisella on oikeus omaan musiikkimakuun. Lapsen tarpeelle esittää omaa musiikkia tai tulkintoja annetaan tilaa ja aikaa. Kokeiluista ja onnistumisista palkitaan positiivisella palautteella, jolloin tuetaan lapsen musiikillista itsetuntoa. Musiikkia voidaan dokumentoida videokuvaamalla tai äänittämällä, jolloin lasten ja

huoltajien kanssa voidaan palata iloa ja onnistumisia tuottaneisiin hetkiin. Musiikkikasvatuksen avulla voidaan tukea lastenmusiikkikulttuuria.

Kuvallinen ilmaisu on lapsilähtöistä, jolloin lapsen tapa olla vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa pääsee esiin. Lapsi tekee luovia ratkaisuja aistihavaintojensa pohjalta. Taiteellinen toimijuus on lapselle luontaista, koska hänellä ei ole vielä paljoa aiempaa kokemusta ja tietoa, joka määrittäisi tekemistä. Kuvataiteessa voi joskus olla lopputulosta tärkeämpää lapsen kokemus ja mielikuvituksellinen leikki. **Sanallinen ilmaisu** yhdistyy kuvalliseen ilmaisuun esimerkiksi lapsen piirtäessä samalla, kun hän kertoo tarinaa piirroksen tapahtumista. Myös sanataidetta voi hyödyntää eri muodoissaan. **Kehollinen ilmaisu** voi olla läsnä lapsen kertoessa piirtämäänsä tarinaa. Sanallinen ilmaisu voidaan dokumentoida muun muassa saduttamalla, jolloin lapsen tarina kirjoitetaan sanatarkasti paperille. Tarinaan voidaan yhdistää esimerkiksi kuvitus tai siitä voidaan kehittää näytelmä tai nukketheateriesitys. Lapsi saa siten kokemuksia oman luovuuden arvostamisesta ja monipuolisista ilmaisun mahdollisuuksista. Yhdessä tekeminen ja yhteiset taideprojektit edesauttavat uuden oppimista ja mahdollistavat vertaisryhmän yhteiset kokemukset ja elämykset. Lapsi ilmaisee taiteen kautta tunteitaan ja ajatuksiaan. Luova ilmaisu ja tulkinta ilman vaatimusta siitä, että lopputulos näyttää ennalta määrätyn näköiseltä, on tärkeää.

Käsityöllisessä ja kuvallisessa ilmaisussa huomioidaan lapsen omat ideat ja tarve toteuttaa suunnitelmiaan. Käsitös itsestä suhteessa ympäristöön ja omien mielikuvien tekeminen näkyväksi auttavat lasta rakentamaan minäkuvaansa. Varhaiskasvatuksessa tehdään käsitöitä, askarteluja, piirroksia ja maalauksia erilaisista materiaaleista ja erilaisilla välineillä. Lapsen ikä, taidot ja kiinnostuksen kohteet huomioidaan toteutettavia töitä suunniteltaessa. Aikuisen suunnittelemien töiden ja työvaiheiden avulla lasta voidaan opettaa käyttämään eri tekniikoita ja välineitä luovasti ja turvallisesti. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että materiaaleja ja välineitä on monipuolisesti lasten käytettävissä.

Elämyksiä ja innostusta! Raision kulttuurikasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatus tekee yhteistyötä Raision kirjasto- ja kulttuuritoimen kanssa taiteeseen ja kulttuuriin liittyvien kokemusten järjestämisessä. Vuosittain päivitettävään ja sisällöltään vaihtuvaan kulttuurikasvatussuunnitelmaan kirjataan muun muassa:

- Raision kirjaston ohjatut ja elämykselliset kirjastovierailut
- Ammattilaisen vetämät taidekasvatuspajat päiväkodeissa: tanssi, kuvataide, teatteri, musiikki, sanataide.
- Yhteistyö Kirjan talon ja Tanssin aluekeskuksen kanssa
- Elokuvaesitykset kirjastossa

Elämyksiä ja innostusta! Raision kulttuurikasvatussuunnitelma jatkuu esiopetukseen sekä perusopetuksen eri luokka-asteille suunniteltuina sisältöinä.

4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme

*Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään **eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden** sekä **median** näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (luku 2.7).*

***Eettisen ajattelun** taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyyteen, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvallisiksi ja hyväksytyiksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.*

Varhaiskasvatuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Lasten kanssa voidaan tarkastella myös laajemmin uskontoja ja katsomuksia. Vastaavasti tarkastellaan uskonnottomuutta. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenvuorokiertoon liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (ks. luku 2.7).

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta.

Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla.

Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Varhaiskasvatuksessa **mediakasvatuksen** tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Minä ja meidän yhteisömme teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Eettinen kasvatus on osa varhaiskasvatuksen arkea, jossa tulee vastaan monenlaisia pohdintoja oikeasta ja väärästä. Nämä hetket ovat luontaisia tapoja jäädä miettimään eettisiä valintoja. Kuitenkin eettinen kasvatus on myös ennalta suunniteltua ja lasten tarpeet huomioivaa opetusta, jossa voidaan hyödyntää tarinoita, draamakasvatusta sekä sosiaalisia ja tunnetaitoja kehittäviä materiaaleja. Lasten kanssa mietitään yhdessä ryhmän sääntöjä, jotka auttavat toimimaan yhdessä vastuullisesti, toisia arvostaen ja kunnioittaen. Ristiriitoja ratkotaan lasten kanssa yhdessä, jolloin oikea ja väärän erottaminen tapahtuu aikuisen tuella. Henkilöstö ohjaa lapsia huomioimaan omia ja muiden lasten vahvuuksia ja hyviä puolia, jolloin jokainen saa vahvistusta omalle itsetunnolle ja identiteetin kehittymiselle.

Raision päiväkotien ja perhepäivähoidon **katsomuskasvatuksessa** huomioidaan kaikki ryhmän lasten katsomukset siten, että arvostus perheiden katsomusta kohtaan välittyy keskusteluissa ja järjestettävässä toiminnassa. Lasten kanssa keskustellaan heitä askarruttavista kysymyksistä ja tarvittaessa aiheisiin palataan myöhemmin. Lapsiryhmässä läsnä oleviin katsomuksiin liittyviin juhliin ja perinteisiin perehdytään yhdessä. Näissä tilanteissa voidaan hyödyntää saatavana olevan kirjallisuuden ja muun materiaalin lisäksi perheiden ja eri uskontojen asiantuntijoiden tietämystä. Ryhmätiloihin voi rakentaa esimerkiksi eri katsomuksiin liittyviä vaihtuvia teemapöytiä tai kuvituksia. Katsomuskasvatuksen tarkoituksena on lisätä tietoa, ymmärrystä ja suvaitsevaisuutta erilaisia katsomuksia kohtaan.

Raision kaupungin varhaiskasvatuksen ja seurakunnan välinen yhteistyö on osa yleissivistävää opetusta, jossa tutustutaan evankelis-luterilaisen kirkon perinteisiin ja juhliin kuten kastejuhlaan, häihin ja hautajaisiin. Myös muut projektiluontoiset yhteiset tapahtumat ovat mahdollisia. Nämä toimintamuodot on suunnitellaan siten, että kaikilla lapsilla on mahdollisuus tutustua seurakuntaan yhtenä oppimisympäristönä ilman uskonnon harjoittamiseen liittyviä elementtejä. Seurakunnan tiloissa järjestettävä joulukirkko tai pääsiäisvaellus eivät kuitenkaan korvaa esimerkiksi päiväkodin joulujuhlaa. Niille lapsille, jotka eivät osallistu seurakunnan uskonnollisiin tilaisuuksiin, järjestetään päiväkodeissa niiden aikana toimintaa, joka tukee kulttuurisen ja katsomuksellisen osaamisen sekä eettisen kasvatuksen tavoitteita. Joulukuun ja pääsiäiseen juhlanäytelmiä tutustutaan osana päiväkotien ja perhepäivähoidon toimintaa. Yhteistyömuodoista ja sisällöistä tiedotetaan huoltajia toimintakauden alussa ja heidän kanssaan sovitaan lapsen mahdollisesta osallistumisesta seurakunnan kanssa yhteisesti järjestettävään toimintaan.

Lähiyhteisöön tutustutaan lapsen oman perheen, läheisten, varhaiskasvatusympäristön sekä mahdollisten harrastusten kautta. Lapsen käsitystä itsestään lähiyhteisön jäsenenä tuetaan keskustelujen, kertomusten, valokuvien ja piirrosten avulla. Esimerkiksi lasten kotona vieraileva leluhahmo ja reissuvihko ovat yksi keino tuoda lapsen kotiympäristöä tutuksi ryhmän muille lapsille. Myös erilaiset lasten kanssa ryhmässä tehdyt postit perheille edesauttavat lapsen tärkeimpien kokemusten viemistä koteihin. Lapselle annetaan mahdollisuus tuoda kotoa esineitä ja kuvia, joiden avulla hän voi kertoa omasta kodistaan. Perheille voidaan järjestää toiminnallisia hetkiä varhaiskasvatuksen toimintaympäristöissä. Lapsen omien isovanhempien

tai muiden vanhempaa ikäpolvea edustavien vierailut tai kertomukset tuovat mahdollisuuksia tutustua menneen ajan elämään ja lapsuuteen. Varhaiskasvatuksessa on mahdollisuus tutustua kotiseudun historiaan ja kulttuuriperintöön esimerkiksi tekemällä retkiä Raision alueella. Retkien ja valokuvien avulla tutustutaan nykyiseen raisiolaiseen ympäristöön lapsia kiinnostavista näkökulmista. Erilaisten projektien ja roolileikkien avulla voidaan lasten kanssa pohtia mielikuvia tulevaisuudesta lapsen omasta tai lähiyhteisön näkökulmasta. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi piirtää, askarrella, rakentaa tai tehdä tarinaa tulevaisuuden ”minästä” tai omasta elinympäristöstä.

Mediakasvatuksen tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia ja taitoja mediakulttuurin keskellä elämiseen. Varhaiskasvatuksessa lapsia ohjataan heitä kiinnostavien ja ajankohtaisten mediasisältöjen pariin. Ryhmässä tutkitaan lasten kiinnostuksen kohteet huomioiden erilaisia lapsille soveltuvia mediasisältöjä, kuten lehtiä, kirjoja, elokuvia, videoita ja digitaalisia pelejä. Yhdessä tutkien lapset oppivat vähitellen kuuntelemaan, katsomaan ja tulkitsemaan median sisältöjä. Ryhmässä keskustellaan mediasisältöjen herättämistä tunteista ja pohditaan, voiko havaittu asia olla totta. Median tuottaminen antaa lapselle keinon ilmaista itseään luovasti. Lasten kanssa tuotetaan leikinomaisesti erilaisia mediasisältöjä, kuten oma lehti tai peli. Median käytön harjoittelussa opetellaan laitteiden teknisten puolien lisäksi niiden turvallista ja kohtuullista käyttöä sekä mediavälineiden tuomaa hyötyä ihmisten välisessä viestinnässä.

4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni

*Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten **matemaattisen ajattelun** kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös **ympäristökasvatusta** ja **teknologiakasvatusta**. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.*

*Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa **matemaattisen ajattelunsa** eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osaluokkeisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja lähiympäristössä ilmeneviin muotoihin, määriin ja muutoksiin. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan ilmaisemalla ja tarkastelemalla niitä esimerkiksi kehollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia ja muutoksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.*

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhdekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsitettä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikojen havainnoimalla.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestävästä elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa heitä kiinnostavista asioista. Luonto voi olla myös esteettisen kokemisen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävään elämäntapaan kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin. On tärkeä huolehtia siitä, että lapset kokevat voivansa omilla teoillaan vaikuttaa kestävään elämäntapaan mutta ilman että heidän tarvitsee kantaa lapsina liian suurta vastuuta kestävä elämäntavan ylläpitämisestä.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan digitaalisiin laitteisiin ja sovelluksiin sekä niiden toimintaan. Erityistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja ja muita arjen teknologisia ratkaisuja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Tutkin ja toimin ympäristössäni teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Matemaattinen ajattelu kehittyy jokapäiväisten kokemusten kautta. Lapsia ohjataan tietoisesti kiinnittämään huomiota ympäristössä olevien esineiden vertailuun, luokitteluun, säännönmukaisuuksiin ja erilaisiin muotoihin. Nämä toiminnan kautta hahmottavat suhdekäsitteet ja muotojen ulottuvuudet ovat tärkeä pohja muiden matemaattisten taitojen kehittymiselle. Matemaattisten käsitteiden tietoinen käyttäminen osana leikkejä, opetusta ja arkitoimintoja antavat lapselle kokemusta käsitteiden todellisista merkityksistä ennen kuin siirrytään kaksiulotteiseen tai abstraktimpaan matematiikkaan. Lukumäärien tarkastelu, lukujonojen luettelu sekä esineiden ja kuvien yksi yhteen laskeminen pienillä lukumäärillä suuntaavat lapsen kiinnostusta matemaattiseen maailmaan. Mikäli lapsi ei oma-aloitteisesti ole kiinnostunut vertailemaan asioita niiden ominaisuuksien perusteella tai myöhemmin kiinnitä huomiota lukumääriin, tulee häntä aktiivisesti ohjata ja motivoida siihen. Oppimisympäristö tulee rakentaa siten, että lapset voivat saada kokemuksia matemaattisista ilmiöistä ja käsitteistä. Henkilöstön tapa puhua lapsen huomiota ohjaavasti, erilaiset lukusanoja ja vertailua sisältävät sadut, lorut ja pelit sekä lukumäärän havainnollistaminen esineillä, kuvilla tai äänillä vahvistavat lapsen lukukäsitteen ymmärtämistä.

Ympäristökasvatusta toteutetaan päiväkotien ja perhepäivähoitajien lähiympäristössä ja retkillä eri kohteisiin. Lasten kanssa tarkastellaan ja vertaillaan, miten metsä ja muu luonto ympäristönä eroaa rakennetusta ympäristöstä. Tutustuminen sekä luontoon että rakennettuihin ympäristöihin rikastuttaa lapsen tietoja ja asenteita erilaisia ympäristöjä kohtaan. Ympäristökasvatuksen työtapa on tutkiva ja eri aistit huomioiva. Toiminta erilaisissa ympäristöissä sekä toiminnan kokemuksellisuus ja elämyksellisyys vahvistavat lapsen henkilökohtaista suhdetta ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa annettu malli siitä, miten luonnon monimuotoisuutta ja puhtautta vaalitaan ja arvostetaan, tulisi välittyä lapsille oikeaksi ja miellyttäväksi tavaksi toimia. Ympäristön tutkimisessa kuunnellaan lasten kokemuksia ja kysymyksiä sekä havainnoidaan heitä kiinnostavia asioita. Luontoon liittyvät ilmiöt ovat usein lapsia kiehtovia, joten niistä aiheista voi helposti saada aikaan pitkäkestoisia projekteja, joihin yhdistyy luontevasti elementtejä oppimisen eri alueilta. Lapsen ympäristön hahmottamista voidaan edistää ja lähiympäristöä voidaan tehdä tutuksi esimerkiksi valokuvasuunnituksen tai kuvitetun kartan avulla. Ympäristötaitteeseen, ympäristön rakentamisen suunnitteluun tai materiaalien lajitteluun liittyviin tehtäviin voidaan liittää eettisiä, esteettisiä ja ekologisia pohdintoja. Suunnitelmallinen dokumentointi ja arviointi tukevat lapsen oppimista myös ympäristökasvatukseen liittyvissä teemoissa.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on, että lapset oppivat ymmärtämään ihmisten rakentamaa teknologista maailmaa ja teknologiaa ihmisten apuna. Olennaista kasvatuksessa on teknologian turvallinen käyttö, erilaisten välineiden ja järjestelmien toimintatavat sekä materiaalien ominaisuudet ja käyttötarkoitukset. Teknologia avautuu pienille lapsille konkreettisten esimerkkien ja aikuisen mallin välityksellä. Ympäriällä olevien ihmisten käyttämän puheen kautta lapset saavat mallia, miten eri laitteisiin ja välineisiin tai energian kulutukseen voi suhtautua. Isompien lasten kanssa voidaan teknologiaa tutkia tarkemmin ja keskustella yhdessä siitä, mitä varten erilaiset ympäristön esineet ja tekniikat ovat olemassa ja miten ne auttavat ihmistä ja luontoa. Itse tutkimalla ja kokeilemalla, tarkkailemalla ympäristöä lapset oppivat parhaiten. Teknologiset tiedot, taidot ja asenteet auttavat heitä toimimaan kokeilevasti, luovasti, vastuullisesti ja itseensä luottaen. Esineiden ja asioiden lajittelu niihin, mitä ihminen arjessa oikeasti tarvitsee ja mitkä ovat sellaisia esineitä tai asioita, joita halutaan mielihyvän vuoksi, tarjoaa mahdollisuuden pohtia yhdessä eettisiä ja ekologisia näkökulmia. Esimerkiksi roskien kerääminen varrellisella roskanpoimijalla palvelee sekä ympäristö- että teknologiakasvatuksen tavoitteita. Leikinomaisuudella on merkitystä kokeilevassa ja luovassa toiminnassa. Lapsi voi olla keksijän tai korjaajan roolissa leikisti, mutta samalla purkaa rikkoutunutta lelua tai rakentelusarjaa osiin oikeilla työvälineillä. Teknologiakasvatuksessa huomioidaan sukupuolten tasavertainen kannustaminen tutkimisen, keksimisen ja rakentamisen pariin.

4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityksen oppimisen alueeseen sisältyy liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle

Kasvan, liikun ja kehityksen oppimisen alueeseen sisältyy liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle

yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikunnan iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikuntaan sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveille kasvulle, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikunnan tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattua liikuntaa. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkumisen tulee vaihdella luontevasti kestoiltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikojia tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodenaikalle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikunnalla on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikunnan ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syöminen kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen ja makuominaisuuksiin. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikkumisen, levon ja hyvien ihmisuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Lasten ikätasoista uteliaisuutta seksuaalisuuteen ja kehoon ohjataan kunnioittavasti. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Kasvan, liikun ja kehityn teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Raision kaupungin varhaiskasvatuksessa on käytössä **Liikkuva varhaiskasvatus** -ohjelma. Sen avulla kehitetään toimintakulttuuria liikuntamyönteisemmäksi. Ohjelma toteutetaan pienin askelin kunkin yksikön omista lähtökohdista käsin. Varhaiskasvatuksen päivä sisältää paljon siirtymiä tilanteesta toiseen sekä seuraavan toiminnan odottamista. Näitä hetkiä ennakoimalla ja tietoisella ympäristön muokkaamisella saadaan lisää toiminnallisuutta ja liikettä arkeen. Liikunnan lisääminen päiväkotien käytävillä ja pieniinkin ryhmätiloihin on jokapäiväisen liikkumisen kannalta keskeistä. Päiväkotien pihoja hyödynnetään liikkumisessa monipuolisesti. Perhepäivähoitajat käyvät lähipuistoissa liikkumassa lasten kanssa. Liikkuva varhaiskasvatus -ohjelman myötä kiinnitetään huomiota pienten lasten liikkumisen monipuolisuuteen. Perhepäivähoitoryhmät voivat käyttää päiväkotien saleja ja tätä mahdollisuutta pyritään johdonmukaisesti lisäämään.

Liikunta on luonnollinen osa lapsen päivää. Liikkumisen lisäämisessä on olennaista liikkumisen salliva ilmapiiri, josta turhat kiellot on karsittu pois. Tavoitteena on liikuntasuosittelun mukaisesti, että jokainen lapsi liikkuu kokopäiväisen varhaiskasvatuksen aikana kaksi tuntia päivittäin. Oppimisympäristöä ja liikkumisen mahdollisuuksia suunniteltaessa huomioidaan esteettömyys ja soveltava liikunta, jolloin kaikki lapset voivat osallistua toimintaan motorisista tai muista pulmista riippumatta.

Päiväkodeilla ja perhepäivähoidolla on oma liikuntavastaava, joka osallistuu varhaiskasvatuksen yhteiseen Liikkeelle -tiin. Liikuntavastaavan tehtävänä on välittää tietoa Liikkeelle -tiin ja oman yksikkönsä välillä. Liikuntavastaava huolehtii Liikkuva varhaiskasvatus -ohjelman etenemisestä omassa yksikössään, yhdessä päiväkodinjohtajan kanssa. Lisäksi päiväkotien jokaisessa ryhmässä on liikuntavastaava, joka huolehtii omassa ryhmässään, että toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa on huomioitu fyysisen aktiivisuuden suositukset ja pitää huolta oman ryhmän tavoitteiden asettamisesta sekä niiden toteutumisesta yhdessä muun tiimin kanssa. Yksiköiden käytössä on ohjelman mukainen Pienten askelten lomake sekä nykytilan arvio. Lisäksi Raision varhaiskasvatukseen on laadittu liikunnan vuosikello, jonka avulla henkilöstö voi yhdessä lapsiryhmiensä kanssa suunnitella ja toteuttaa monipuolista liikkumista.

Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan positiivisen liikuntasuhteen syntymistä, toimien roolimallina liikkumiseen liittyvissä asioissa. Liikkumisesta puhutaan myönteisesti ja rohkaistaan lasta kokeilemaan. Lapsille opetetaan liikuntaleikkejä ja lasten leikkeihin osallistutaan mukaan. Liikuntavälineet ovat esillä kaikissa ryhmissä ja ne ovat lasten vapaassa käytössä. Lasten liikkumista havainnoidaan yksiköissä yhteisesti Liikkeelle -tiimissä sovitulla tavoilla. Huoltajien kanssa keskustellaan avoimesti lasten liikkumisesta ja kannustetaan perheitä liikkumaan vapaa-ajalla.

Lapsella on oikeus **rentoutumishetkeen** pitkän päivän aikana. Lepohetken käytettävästä ympäristöstä luodaan turvallinen ja lasten erilaista levon tarvetta palveleva. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan, että unta tarvitsevat lapset saavat sitä riittävästi ja että vain rauhoittumishetken tarvitsevilla lapsilla on mahdollisuus nousta ylös kohtuullisen ajan jälkeen. Isoimpien lasten

ryhmässä lepoa voi olla esimerkiksi rentoutumishetki, joka sisältää pitkän sadun. Kuitenkin jokaisessa yksikössä on hieman toisistaan poikkeavat olosuhteet levon järjestämiseen. Aikuisten tehtävä on järjestää hetkestä lapsille miellyttävä kokemus. Perhepäivähoidossa huomioidaan lasten levon tarpeen erilaisuus samaan tapaan kuin päiväkodeissa.

Ruokailu järjestetään yhteistyössä ruokapalvelun kanssa. Varhaiskasvatuksen henkilökunta tukee lasten monipuolisia ruokailutottumuksia kannustavalla tavalla. Maisteluun ja riittävään syömiseen ohjataan sensitiivisesti ja lasta kunnioittaen. Ruokailutilanteista tehdään kiireettömiä, jolloin on mahdollista opetella hyviä ruokailutapoja ja ruokailun yhteyteen sopivaa keskustelukulttuuria.

Kehotunnekasvatus on osa varhaiskasvatusta. Se on hyvää tunnetta omasta kehosta ja itsearvostusta. Kehotunnekasvatus vahvistaa myönteistä minäkuvaa ja halua pitää itsestä huolta. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten kehon tuntemusta, kehoon tutustumista, lasten valmiuksia pitää huolta terveydestä, henkilökohtaisesta hygieniasta ja opetetaan turvataitoja. Koskettamisen säännöt ja leikin rajat on tärkeä opettaa. Lapselle tulee tulla tunne, että keho on oma, arvokas ja tärkeä. Lapsi oppii oman kehon toimintaa, nimeämään kehonosat sekä tietää miltä oma keho tuntuu. Hän oppii huomioimaan omaa kehoaan roolileikkien, matkimisen ja erilaisten tunteiden avulla. Varhaiskasvatuksessa vallitsee avoin ja keskusteleva ilmapiiri, jossa lapsi uskaltanut myös pyytämään tarvitsemaansa tukea ja apua. Lasten kanssa harjoitellaan itsestä huolehtimisen taitoja. Henkilöstö auttaa lasta tunnistamaan ja käsittelemään erilaisia tunteita. Lasta ohjataan kunnioittamaan omaa ja toisten itsemääräämisoikeutta ja koskemattomuutta sekä tunnistamaan, millaista läheisyyttä lapsi itse tai toinen lapsi haluaa.

4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvien näkökohtien katsotaan koskevan jokaista varhaiskasvatukseen osallistuvaa lasta. Lasten vaihtelevat kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisöä myönteisellä tavalla rikastuttavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta.

Varhaiskasvatustavan mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Viittomakieltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatusta viittomakielellä. Varhaiskasvatusta voidaan antaa myös romanikielellä⁹⁶. Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Henkilöstön, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielisissä ympäristöissä lapsia rohkaistaan vuorovaikutukseen.

Varhaiskasvatukseen osallistuu lapsia, jotka puhuvat äidinkielenään sekä ruotsia että suomea. Näiden kaksikielisten lasten kielellisen kehityksen sekä identiteettien kehityksen kannalta on tärkeää, että molempia kieliä tuetaan ja lapsia kannustetaan niiden käyttöön.

Saamelaislasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa. Toiminnassa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Silloin kun varhaiskasvatus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen kehittymistä, ymmärtämistä ja käyttöä. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, oppia saamen kieltä ja saamen kielellä. Henkilöstö vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

96 Varhaiskasvatustalaki 8 § ja HE 40/2018 vp, s. 88–89 sekä viittomakielilaki (359/2015)

Romanilasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteettikehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille järjestetään tilaisuuksia käyttää ja omaksua romanikieltä. Henkilöstö vahvistaa romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Viittomakieltä käyttävien lasten varhaiskasvatus voidaan toteuttaa joko viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kieli- ja kulttuuri-identiteettiä antamalla heille mahdollisuus käyttää ja omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisu- ja viittomavarantoa.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan monipuolisesti **vieraskielisten** ja **monikielisten** lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään tavoitteellisesti ja pedagogisesti suunniteltuna kielellisten taitojen ja valmiuksien osa-alueilla lasten tarpeista ja edellytyksistä lähtien. Monipuolisten vuorovaikutustilanteiden ja oppimisympäristöjen avulla lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua suomea/ruotsia toisena kielenä erilaisissa kasvatusta- ja opetustilanteissa. Suomen/ruotsin kielen omaksumisen lähtökohtana on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuväline. Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa. Lapsi saa valmiuksia havaintojen tekemiseen sekä oman ajattelunsa, tunteidensa ja mielipiteidensä ilmaisemiseen tilanteeseen ja itselleen sopivalla tavalla. Osa lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan varhaiskasvatukseen. Lapsen kielen kehitykseen liittyvää suomen/ruotsin kieleen tutustumista ja opettelua ei tule rinnastaa varhaiskasvatuksessa annettavaan tukeen (luku 5). Huoltajille kerrotaan suomalaisen varhaiskasvatustoiminnan tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä. Varhaiskasvatus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja omaksua myös omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen toisena kielenä rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä. Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molemminpuolinen ymmärrys.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa eri kieli- ja kulttuuriryhmien varhaiskasvatuksen toteuttamista.

Kuvaa kaksikielisen varhaiskasvatuksen toteuttamista, mikäli sitä järjestetään.

Kuvaa vieras- ja monikielisten lasten suomen/ruotsin kielen oppimisen tukemista.

Kuvaa myös perheen kielivalintoihin ja äidinkielen tukemiseen liittyvää yhteistyötä ja käytäntöjä.

4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus

Kaksikielisen varhaiskasvatuksen järjestäminen perustuu kunnan tai yksityisen toimijan päätökseen. Kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyödyntää lasten varhaisen kielenoppimisen herkkyyuskautta tarjoamalla lapsille tavanomaista monipuolisempaa kielikasvatusta. Lapsille tarjotaan tilaisuuksia omaksua kieliä ja käyttää niitä toiminnallisesti ja leikinomaisesti. Samalla luodaan pohjaa elinikäiselle kielten opiskelulle. Tavoitteena on, että

toiminta monikielisessä ympäristössä herättää lasten kielellisen uteliaisuuden ja kokeilunhalun. Myös monenlaiset kulttuurit kohtaavat luontevasti tällä tavoin järjestetyssä varhaiskasvatuksessa.

Kaksikielinen varhaiskasvatus jaetaan laajamittaiseen ja suppeampaan. Suppeamman kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on herättää lasten mielenkiinto ja myönteinen asenne kieliä kohtaan. Laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa pyritään luomaan lapsille valmiuksia toimia kaksi- tai monikielisessä ympäristössä.

Laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy varhaiskasvatuksessa

Ruotsinkielistä kielikylpyä voidaan järjestää suomenkielisessä varhaiskasvatuksessa ja suomenkielistä kielikylpyä ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa. Lisäksi sekä suomen- että ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää saamenkielistä kielikylpyä. Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy on ohjelma, joka alkaa varhaiskasvatuksessa ja jatkuu perusopetuksen loppuun. Varhaiskasvatuksen kieli, esiopetuksen ja koulun opetuskieli sekä toinen kotimainen tai saamen kieli muodostavat kokonaisuuden. Varhaiskasvatus toteutetaan pääosin kielikylpykielillä. Lasten äidinkielen tai äidinkielten taitojen kehittymistä tuetaan yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa. Toiminnassa pyritään siihen, että kukin henkilöstöön kuuluva käyttää johdonmukaisesti vain yhtä kieltä: joko kielikylpykieltä tai kieltä, jolla varhaiskasvatus on järjestetty. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön, mutta heillä tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään. Tavoitteena on valmius siirtyä kielikylpynä toteutettuun esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen.

Muu laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Muussa laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa osa toiminnasta (vähintään 25 %) toteutetaan jollakin muulla kielellä kuin varhaiskasvatuslaissa säädetyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Jotkut lapsista voivat puhua kyseistä kieltä äidinkielenään. Toiminta suunnitellaan siten, että eri kieliryhmät saavat kielen kehitykselleen tarvittavaa tukea. Ryhmissä voi olla myös lapsia, joille kumpikaan varhaiskasvatuksessa käytettävä kieli ei ole äidinkieli. Varhaiskasvatuksen järjestäjä harkitsee tapauskohtaisesti huoltajan kanssa keskustellen, milloin tällainen järjestely tukee lapsen kehitystä.

Kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa toiminta suunnitellaan niin, että kahdella kielellä toteutetusta varhaiskasvatuksesta muodostuu kokonaisuus, jossa molemmat kielet ovat läsnä ja kehittyvät vähitellen henkilöstön mallintamisen ja lasten aktiivisen toiminnan kautta. Mikäli mahdollista, kukin henkilöstöön kuuluva jäsen käyttää vain jompaakumpaa kieltä aktiivisesti. Lapsella tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Lapsia kannustetaan molempien kielten käyttöön. Tavoitteena on valmius siirtyä joko kaksikieliseen tai suomen-/ruotsinkieliseen esiopetukseen ja perusopetukseen.

Suppeampi kaksikielinen varhaiskasvatus

Kielirikasteinen varhaiskasvatus

Kielirikasteisella varhaiskasvatuksella tarkoitetaan varhaiskasvatusta, jossa alle 25 prosenttia toiminnasta järjestetään säännöllisesti ja suunnitellusti jollakin muulla kuin varhaiskasvatuslaissa määritellyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Tavoitteena on kieltenoppimisen tukeminen, lasten motivoiminen ja kielivalintojen monipuolistaminen. Lisäksi tavoitteena voi olla siirtyminen kielirikasteiseen tai muuhun kaksikieliseen esi- ja perusopetukseen tai muulla tavalla varhennettuun kieltenopetukseen.

Kielipesä

Kielipesätoiminnalla tarkoitetaan varhaiskasvatuksessa toimintaa, jossa vahvistetaan lasten tietämystä omasta kulttuuristaan ja tarjotaan mahdollisuus oppia perheessä tai suvussa puhuttua uhanalaista vähemmistökieltä tai alkuperäiskansan kieltä. Kielipesätoiminnan periaatteet voivat olla kielikyllyn kaltaisia.

4.7. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tarkennetaan seuraavia pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita huomioiden lasten ikä ja kehitys sekä eri toimintamuotojen ominaispiirteet. Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja sisältöjä eri toimintamuodoissa voidaan täsmentää paikallisissa suunnitelmissa.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan ja tarkennetaan

- pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytäntöjä*
- varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä*
- monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita*
- käytäntöjä, jotka tukevat lasten leikkiä inklusiivisten periaatteiden mukaisesti*
- oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä*
- lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa*
- eri kieli- ja kulttuuriryhmien varhaiskasvatuksen toteuttamista*
- kaksikielisen varhaiskasvatuksen toteuttamista, mikäli sitä järjestetään*
- vieras- ja monikielisten lasten suomen/ruotsin kielen oppimisen tukemista*
- perheen kielivalintoihin ja äidinkielen tukemiseen liittyvää yhteistyötä ja käytäntöjä.*

5. Lapsen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada yleistä, tehostettua tai erityistä tukea siten kuin varhaiskasvatuslaissa on säädetty⁹⁷. Oikea-aikaisella, yksilöllisesti kohdennetulla ja lapsen tarpeiden mukaisella tuella edistetään lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla ehkäistään lapsen ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista sekä riskiä syrjäytyä.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen, kehitykseen ja hyvinvointiin liittyvät tarpeet. Lasta kuullaan lapsen ikä ja kehitys huomioiden. Varhaiskasvatuksessa tuki rakentuu lapsen yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä. Lapsen tarvitsema tuki ja toimenpiteet kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa toiminta siirtymävaiheissa ja tiedonsiirtoon liittyvät käytännöt varhaiskasvatuksen aikana ja siirryttäessä esiopetukseen.

5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä⁹⁸ on velvollinen antamaan lapselle hänen tarvitsemaansa tukea päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Lapsen tuen tarve arvioidaan ja tukea järjestetään viivytyksettä. Tuki varhaiskasvatuksessa järjestetään yleisenä, tehostettuna ja erityisenä tukena inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Jokaisella lapsella on lähtökohtaisesti oikeus saada tukea omassa lapsiryhmässään erilaisin joustavin järjestelyin. Mikäli lapsen tuen tarpeet sitä edellyttävät, lapsella on oikeus osallistua varhaiskasvatukseen pienryhmässä tai erityisryhmässä.

Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen aikana sekä lapsen siirtyessä perusopetukseen.

Tuen järjestämisen ja toteuttamisen vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää tuen järjestämisen käytännöistä, toteuttamisesta, toimintatavoista ja arvioinnista päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi annettavan tuen vaikuttavuutta ja riittävyyttä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää yhteistyörakenteista, vastuista ja toimintatavoista liittyen huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä monialaiseen yhteistyöhön. Monialaisen yhteistyön osalta päätetään myös työnjako eri toimijoiden kanssa tuen järjestämisessä. Varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden tulee osallistua arvioinnin tekemiseen, jos tuen tarpeen arviointi sitä edellyttää⁹⁹.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että lapsen oikeus saada varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja sekä varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämiä tulkittamis- ja avustamispalveluja ja apuvälineitä toteutuu¹⁰⁰.

97 Varhaiskasvatuslaki 15 a §

98 Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

99 Varhaiskasvatuslaki 15 d §

100 Varhaiskasvatuslaki 15 c §

Päätöksen tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista tekee varhaiskasvatuksen järjestämistä vastaava kunta¹⁰¹. Jos kyseessä on yksityisen palveluntuottajan järjestämä varhaiskasvatus, päätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta.

Jos tukea tarvitseva lapsi osallistuu useamman kuin yhden varhaiskasvatuksen järjestäjän¹⁰² varhaiskasvatukseen, on tuki suunniteltava, toteutettava ja arvioitava yhteistyössä¹⁰³.

Tuen tarpeen arviointi, tuen antaminen sekä toimintakulttuurin ja toimintatapojen kehittäminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnkuviensa ja vastuidensa mukaan.

Toimipaikan johtaja vastaa varhaiskasvatuksessa annettavasta laadukkaasta tuesta, sen toteutumisesta ja henkilöstön ajantasaisesta osaamisesta lasten tuen tarpeita vastaavalla tavalla¹⁰⁴. Johtaja huolehtii, että henkilöstö suunnittelee lapsen tuen osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa. Suunniteltu tuki arvioidaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluihin ja opetukseen hänen tuen tarpeensa sitä edellyttäessä. Erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden ja niiden toteuttamisen suunnitteluun ja arviointiin tarvittaessa. Erityisopettajan antama tuki voi olla lapsikohtaista ja/tai ryhmässä toteutettavaa opetusta¹⁰⁵. Tuki voi olla säännöllistä, osatai kokoaikaista. Sitä voidaan toteuttaa samanaikaisopetuksena tai yhteisopettajuutena lapsen ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan asiantuntemusta hyödynnetään myös henkilöstön ja huoltajien konsultoinnissa¹⁰⁶. Varhaiskasvatuksen opettajaksi ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajaksi kelpoinen henkilö on vastuussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavasta tuen suunnittelusta ja toteuttamisen arvioinnista.

Perhepäivähoitaja vastaa ryhmänsä lasten tuen toteuttamisesta. Tuen suunnittelu ja arviointi voidaan tehdä yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja/tai erityisopettajan kanssa¹⁰⁷. Lapsen edun sitä edellyttäessä, voidaan yhteistyössä huoltajan kanssa keskustella, että lapsi siirtyy päiväkotiin saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Varhaiskasvatuksessa voi olla lapsi- tai ryhmäkohtaisia avustajia¹⁰⁸, joiden tehtävänä on tukea lasta tai lapsia ryhmässä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa toimintaan. Tämä voi myös tarkoittaa esimerkiksi sitä, että avustaja auttaa muita lapsia, kun varhaiskasvatuksen opettaja toimii tukea tarvitsevan lapsen kanssa ja tuo vuorovaikutustilanteeseen lapsen yksilöllisiin tavoitteisiin liittyviä pedagogisia sisältöjä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa päätetään ja kuvataan varhaiskasvatuksessa annettavan tuen järjestämisen käytännöt päiväkodissa ja perhepäivähoidossa.

Kuvaa lapsen tuen järjestämistä ohjaavat paikalliset periaatteet ja käytännöt

101 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

102 Kunta, kuntayhtymä tai yksityinen palveluntuottaja, ks. luku 1.1

103 Varhaiskasvatuslaki 15 b §

104 Varhaiskasvatuslaki 31 §

105 Varhaiskasvatuslaki 15 c §

106 Varhaiskasvatuslaki 15 d §

107 Varhaiskasvatuslaki 15 c §

108 Varhaiskasvatuslaki 35 ja 38 §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Lapsen tuki järjestetään hänen omassa ryhmässään. Opetuksessa ja kasvatuksessa käytetään joustavia järjestelyjä, erikokoisia toiminnallisia pienryhmiä ja samanaikaisopettajuutta. Pedagogisten tukimuotojen lisäksi lapselle voidaan tarjota rakenteellisena tukena ryhmän pienentäminen, lisäresurssi ryhmään tai oppimisympäristön muokkaaminen. Henkilökohtainen avustaja on mahdollinen, mikäli lapsi tarvitsee jatkuvaa aikuisen valvontaa, ohjausta tai hoitotoimenpiteitä varhaiskasvatuspäivän aikana. Avustajapalvelusta, tuen tarpeeseen liittyvästä henkilöstörakenteen muutoksesta tai ryhmän pienentämisestä päätetään lapsen tukea koskevassa hallintopäätöksessä. Avustajien ja resurssilastenhoitajien sijoittuminen yksiköihin käsitellään keväällä varhaiserityiskasvatuksen opettajien tiimissä (vek) ja tilanne arvioidaan puolivuositain. Vek-tiimin esitysten jälkeen päätetään lisähenkilöstön kohdentamisesta yksiköihin. Avustavaa henkilökuntaa voidaan palkata lisää tarpeen mukaan.

Raisiossa lapset ovat inklusion periaatteen mukaisesti lähipäiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Ryhmien rakenteita arvioidaan keväällä, kun ryhmiä muodostetaan. Päiväkodinjohtaja ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja toimivat yhteistyössä varhaiskasvatuksen hallinnon kanssa. Tukipäätöksiin kirjatut lasten tuen tarpeet määrittävät tarvittavat rakenteelliset tukitoimet. Lapsen tuen järjestämisessä huolehditaan jatkumo varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen aikana sekä lapsen siirtyessä perusopetukseen.

Raisiossa toimivat alueelliset varhaiskasvatuksen erityisopettajat, jotka arvioivat yhdessä ryhmän henkilökunnan kanssa lapsen tarvitsemaa tukea varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja vastaa alueensa lasten tuen tarpeen suunnittelusta ja arvioinnista yhteistyössä ryhmän opettajan kanssa sekä osallistuu tuen toteuttamiseen. Erityisopettaja konsultoi ja ohjaa ryhmän henkilöstöä lasten tuen tarpeiden ja oppimisympäristön havainnoinnissa. Tuki suunnitellaan toteutettavaksi pääsääntöisesti lapsen omassa ryhmässä. Kuitenkin lapselle voidaan antaa myös yksilöllistä erityisopetusta, mikäli lapsen tarpeiden mukainen tuen toteuttaminen sitä edellyttää. Tuen suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa kiinnitetään huomiota oppimisympäristön ja käytettävissä olevien oppimateriaalien ja -välineiden toimivuuteen, pienryhmien toimintaperiaatteisiin sekä samanaikaisopettajuuden keinoihin.

Perhepäivähoidossa olevan lapsen tuen arviointi ja järjestäminen edellyttää varhaiskasvatuksen erityisopettajan konsultointia. Ryhmäperhepäiväkodeilla on nimetty erityisopettaja. Muiden perhepäivähoidossa olevien lasten osalta perhepäivähoidon ohjaaja on yhteydessä erityisopettajiin, koska tuen järjestämiseen osallistuu se erityisopettaja, jonka toimialueella lapsi asuu. Tällä turvataan lapsen tuen ja huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön jatkumo lähipäiväkotiin ja esiopetukseen siirtymän jälkeen. Perhepäivähoidossa erityisopettaja suunnittelee lapsen tarpeiden mukaista tukea yhdessä perhepäivähoitajan kanssa ja kirjaa tukitoimet lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Mikäli tuen tarvetta on paljon ja / tai usealla eri osa-alueella, ohjataan huoltajaa hakemaan lapselle paikka päiväkodista.

Jos tukea tarvitseva lapsi osallistuu useamman kuin yhden varhaiskasvatuksen järjestäjän varhaiskasvatukseen, suunnitellaan tuki yhteistyössä toisen järjestäjän kanssa siten, että varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja päiväkodinjohtaja vastaavat tuen yhteisestä suunnittelusta toisen järjestäjän kanssa. Lapsen ryhmän opettaja tekee tiivistä yhteistyötä heidän kanssaan, jotta tuki toteutuu lapsen edun mukaisesti.

Yksityiset palveluntuottajat sitoutuvat tuottamaan itse ne varhaiserityiskasvatuksen palvelut, joista hallintopäätöksessä päätetään. Lapsen tarvitsemaa tukea varten kunta voi myöntää arvoltaan korotetun palvelusetelin niiden päiväkotien asiakkaille, joiden kanssa on sopimus palvelusetelin käytöstä. Palvelusetelin myöntää varhaiskasvatuksen johtaja.

5.2. Yhteistyö tuen aikana

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa sekä tarvitsemaansa tukea¹⁰⁹. Lapsen tuki edellyttää toimivia paikallisia yhteistyörakenteita ja yhteisöllisten toimintatapojen kehittämistä.

5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajan ja varhaiskasvatuksen henkilöstön jaettu tieto lapsesta ja hänen tarpeistaan on lähtökohta varhaisen ja riittävän tuen antamiseen. Huoltajan kanssa keskustellaan lapsen oikeudesta tukeen, tuen järjestämisen keskeisistä periaatteista sekä lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla. Lasta kuullaan ja hänen mielipiteensä huomioidaan¹¹⁰.

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta¹¹¹. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia. Lapsen tuen toteuttamisen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön.

Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä¹¹².

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lasten ja huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön käytännöt tuen aikana.

¹⁰⁹ Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹¹⁰ Varhaiskasvatuslaki 15 d §, 4. momentti

¹¹¹ Varhaiskasvatuslaki 40-41 §

¹¹² Varhaiskasvatuslaki 7 § ja HE 40/2018 vp, s. 87–88

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Yhteistyö tuen aikana perustuu vanhempien ja varhaiskasvatuksen henkilöstön vuorovaikutukseen ja lapsen tuntemiseen. Yhteiseen keskusteluun tuodaan lapsen tapa toimia. Lapsi kertoo itse vahvuuksistaan ja harjoiteltavista asioista mm. kuvien avulla. Lapsen tukea suunnitellaan kaikkien näiden pohjalta. Lapsen osallisuutta voidaan vahvistaa ottamalla hänet mukaan vasu-keskusteluun joko koko ajaksi tai osaksi aikaa, jotta hän tulee kuulluksi. Tuen suunnitelma kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa.

Vanhempien kanssa sovitaan, miten taitoa harjoitellaan lapsen kanssa. Harjoiteltava taito pilkotaan riittävän pieneksi ja konkreettiseksi. Kun lapsi saa harjoitella samaa asiaa sekä kotona että varhaiskasvatuksessa, taito on helpompi saavuttaa. Vanhempien kanssa tukea suunnitellaan ja arvioidaan arjen eri tilanteissa ja sovitussa tapaamisissa.

5.2.2. Monialainen yhteistyö

Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvolan ja muiden sosiaalitoimen palvelujen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puuttumista. Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa salassapitoa ja tietojen vaihtoa koskevia säännöksiä¹¹³.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun vastaavan tahon keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen.

Lapsi voi vaikean vammaisuuden tai sairauden vuoksi tarvita pidennettyä oppivelvollisuutta¹¹⁴. Päätös pidennetyn oppivelvollisuuden aloittamisesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamiseen liittyvistä seikoista. Pidennettyyn oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisen vaihtoehdoista määrätään Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa¹¹⁵.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

¹¹³ Varhaiskasvatuslaki 40–42 §

¹¹⁴ Oppivelvollisuuslaki (1214/2020) 2 § 3 momentti

¹¹⁵ Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014, luku 5.5 Erityinen tuki

Kuvaa monialainen yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Yhteistyötä lastenneuvolan kanssa tehdään aina tarpeen mukaan, kun lapsen kehityksestä, oppimisesta ja hyvinvoinnista on huolta. Muita varhaiskasvatukselle keskeisiä yhteistyökumppaneita on ovat Varsinais-Suomen hyvinvointialueen eli Varha:n perheneuvola ja ennaltaehkäisevä perhetyö sekä toimintakykyä tukevat palvelut, kuten esimerkiksi puheterapia. Sosiaalihuollon neuvontaa, ohjausta ja palvelutarpeen arviointia tekee Soihtu-tiimi. Näiden yhteistyötahojen toimijoita voidaan aina tarvittaessa konsultoida tai laatia suunnitelma monialaiselle yhteistyölle huoltajan luvalla. Silloin, kun on huoli lapsen kehityksestä tai oppimiseen liittyvistä asioista, varhaiskasvatuksen erityisopettaja vastaa yhteistyön toteuttamisesta eri yhteistyötahojen kanssa ja kokoaa tarvittaessa monialaisen tiimin suunnittelemaan lapsen tukea varhaiskasvatuksessa. Kuntoutusta saavien lasten terapeutit tai muut monialaiset toimijat voivat tulla havainnoimaan lasta ryhmään tai toteuttamaan hänelle suunniteltua terapiaa osana ryhmän toimintaa lapsen arkiympäristössä. Ryhmän henkilökunta, erityisopettaja ja terapeutit tekevät yhteistyötä, jotta taidot joita lapsi harjoittelee terapiassa, siirtyvät arkeen.

Tutkimuspyynnöt varhaiskasvatuksesta menevät terveydenhoitajan kautta monialaisen konsultaatio- ja arviointiryhmän käsiteltäväksi huoltajan luvalla. Tätä on kuvattu tarkemmin luvussa 5.4.

5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

Varhaiskasvatukseen osallistuminen on hyvä perusta lapsen kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennalta pedagogisilla järjestelyillä ja erilaisilla työtavoilla. Näihin kuuluvat muun muassa suunnitelmallinen toiminnan eriyttäminen, ryhmien joustava muuntelu ja oppimisympäristöjen muokkaaminen. Selkeä päiväjärjestys ja päivittäisten toimintojen rytmittäminen tukevat kaikkia lapsia. Lapselle määritellään sopivin tuen taso¹¹⁶ ja tuen muodot¹¹⁷ tuen antamisen periaatteiden mukaisesti, mikäli laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tarpeisiin. Varhaiskasvatuksen tuen muodot tarkoittavat lapsen tarvitsemia pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia tukitoimia. Aloite lapsen tuen vahvistamisesta voi tulla ryhmän henkilöstöltä, huoltajalta tai muilta asiantuntijoilta.

Lapsella on oikeus saada tukea sopivalla tuen tasolla heti, kun tuen tarve on havaittu. Lapsen tuen saanti ei edellytä lääketieteellistä diagnoosia tai muuta terveydenhuollon tai sosiaalihuollon

¹¹⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 a §

¹¹⁷ Varhaiskasvatuslaki 15 b §

lausuntoa. Lapsella on myös oikeus tuen palveluihin ja apuvälineisiin tuen tarpeen mukaan¹¹⁸. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa niistä tukitoimista ja apuvälineistä, joita lapsi tarvitsee varhaiskasvatukseen osallistumiseensa. Tällaisia ovat esimerkiksi

- liikkumiseen ja muihin fyysisiin toimintoihin liittyvät järjestelyt, kuten pyörätuoliliuskat ja kaiteet tai
- lapsen kommunikaatioon, näköön, kuuloon, liikkumiseen tai muuhun fyysiseen tarpeeseen liittyvät apuvälineet, kuten kommunikointia tukevat lelut, digitaaliset sovellukset, pelit tai äänikirjat.

Varhaiskasvatuksessa käytettävät tuen tasot ovat yleinen tuki, tehostettu tuki ja erityinen tuki. Tuen tasojen välillä siirrytään joustavasti ja tuen taso arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Tehostetun tai erityisen tuen edellytyksenä ei ole, että lapsi on ensin saanut muulle tasolle kuulunutta tukea. Tehostettua tai erityistä tukea saava lapsi on otettava huomioon päiväkodin ja perhepäivähoidon henkilöstön mitoituksessa¹¹⁹.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Kartoitus lapsen tuen tarpeesta tehdään aina yhteistyössä tiimin ja varhaiskasvatuksen erityisopettajan kanssa. Yhdessä arvioidaan, toteutuuko ja toimiiko laadukas peruspedagogiikka ryhmässä. Lapsen tuki on pedagoginen prosessi, jossa tuki kehittyy jatkumona. Pedagogiikka muuttuu tarpeen mukaan ja sitä arvioidaan säännöllisesti. Varhaiskasvatuksen erityisopettajan työvälineenä havainnoinnin lisäksi on Tukitoimien kartoitus ryhmässä -lomake. Jos hyvä yleinen tuki ei riitä, ryhdytään suunnittelemaan tehostettua tai erityistä tukea lapsen osallisuuden ja toimintakyvyn varmistamiseksi. Kun huoli on herännyt, vanhempien kanssa keskustellaan heti asiasta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja huolehtii tuen kirjaamisesta lapsen vasuun yhteistyössä ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan palvelut eivät ole sidottu tuen tasoihin, vaan kaikilla lapsilla on oikeus erityisopettajan konsultointiin. Erityisopettajan palvelut suunnitellaan lapsen tarpeista lähtien. Varhaiskasvatus on vastuussa yhteisestä vuoropuhelusta ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja kutsuu tarvittavat yhteistyötahot mukaan. Vanhemmat toimittavat mahdolliset asiantuntijalausunnot, jotta niitä voidaan hyödyntää tuen suunnittelussa.

¹¹⁸ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

¹¹⁹ Varhaiskasvatuslaki 35 ja 38 §

5.3.1. Yleinen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada hänen yksilöllisen kehityksensä, oppimisensa tai hyvinvointinsa edellyttämää yleistä tukea heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Yleistä tukea toteutetaan lapsen omassa ryhmässä.

Yleinen tuki on ensimmäinen keino vastata lapsen tuen tarpeeseen. Yleinen tuki muodostuu yksittäisistä tuen muodoista, esimerkiksi yksittäisistä pedagogisista ratkaisuista sekä tukitoimista, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Lapsen tuki on lyhytkestoista ja/tai intensiteetiltään matalampaa verrattuna tehostettuun ja erityiseen tukeen. Lapsen yksilöllisiin tuen tarpeisiin vastataan käyttämällä esimerkiksi soveltuvia materiaaleja, välineitä, opetusohjelmia tai osa-aikaista erityisopettajan antamaa tukea.

Yleinen tuki ei edellytä hallintopäätöksen antamista, vaan tukea annetaan aina tuen tarpeen ilmetessä. Yleinen tuki järjestetään varhaiskasvatuksen opettajan ja muun henkilöstön yhteistyössä. Mahdollisista tukipalveluista, kuten tulkitsemis- ja avustamispalveluista ja apuvälineistä, tehdään hallinnollinen päätös¹²⁰.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa

- yleisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja yleisen tuen järjestämisessä.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Yleinen tuki Raision varhaiskasvatuksessa:

- varhaiskasvatuksen erityisopettajan palvelut
- tiivis yhteistyö huoltajien kanssa
- oppimisympäristön muokkaaminen
- yksilöllisiin tarpeisiin soveltuvat materiaalit, välineet ja opetusohjelmat
- pienryhmätoiminta
- opetuksen eriyttäminen
- osa-aikainen erityisopetus

¹²⁰ Varhaiskasvatuslaki 15 c §

- arjen struktuurien käyttöön ottaminen
- monikielisen lapsen suomen kielen taitotason seuranta KieliPedan mukaisesti ja kieli- ja kulttuuritietoinen opetus
- turvallisen ilmapiirin luominen ryhmään
- leikin ohjaaminen
- sensitiivisyys
- monikanavainen ohjaus ja opetus
- osallistamisen menetelmät
- kuvat ja tukiviittomat arjen struktuurin, lapsen osallisuuden ja valintojen tukena
- tulkkipalvelut perheiden kanssa tehtävässä yhteistyössä

Laadukas pedagoginen toiminta ryhmässä on osa yleistä tukea, johon jokaisella lapsella on oikeus. Tuen toteuttaminen ja kehittäminen kuuluu koko henkilökunnalle. Lapsen vasun laadintaan liittyvästä yhteistyöstä on kerrottu tarkemmin luvussa 1.3.

Ryhmän tukitoimien kartoituksen avulla voidaan tarkastella tukitoimia sekä ryhmätasolla että yksittäisen lapsen näkökulmasta. Tukitoimien kartoitus -lomake toimii työvälineenä myös vahvemman yksilöllisen tuen suunnittelulle ja tukitoimien toteutumisen seurannalle. Lomake löytyy Raitilta varhaiskasvatuksen lomakkeista ja ohjeista.

5.3.2. Tehostettu tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti ja yhteisöllisesti suunniteltuna tehostettuna tukena, kun yleinen tuki ei riitä. Tuki on intensiteetiltään voimakkaampaa ja yksilöllisempää kuin yleinen tuki. Tukea annetaan lyhytkestoisesti tai pidempään jatkuvana lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaisesti ja se aloitetaan heti tuen tarpeen ilmettyä. Tehostettua tukea annetaan niin kauan kuin lapsi tarvitsee sitä.

Lapsen tukea tehostetaan tuen suunnittelulla ja toteuttamistapojen lisäämisellä tai niitä vahvistamalla. Tuki muodostuu säännöllisistä ja samanaikaisesti toteutettavista useista tuen muodoista. Oikea-aikaisesti annettu tehostettu tuki ennaltaehkäisee lapsen myöhempää tuen tarpeiden moninaistumista.

Lapsen mahdollista myöhempää diagnoosia tai kuntoutuksen aloittamista ei voida käyttää tuen saamisen ehtona¹²¹. Tehostetun tuen antamisesta tehdään hallintopäätös¹²².

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa

- *tehostetun tuen käytännön järjestäminen*
- *toimintatavat lapsen tehostetun tuen aloittamisessa, toteuttamisessa ja päättämisessä*
- *lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan, arviointiin ja tarkistamiseen liittyvät käytänteet*
- *yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, tehostetun tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa*
- *menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä*
- *menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja tehostetun tuen järjestämisessä.*

¹²¹ HE 148/2021 vp, s. 32

¹²² Varhaiskasvatuslaki 15 e §

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tehostetun tuen päätöksen tekemiseksi järjestetään vanhemmille kuulemistilaisuus. Raisiossa on sovittu, että tuen päätökseen liittyvät asiakirjat toimitetaan vanhemmille noin kaksi viikkoa ennen kuulemistilaisuutta. Aikataulusta voidaan tarvittaessa perustellusti poiketa, kunhan vanhemmilla on kaikki tarvittava tieto päätöksen tekemiseksi ennen kuulemistilaisuuden järjestämistä.

Tehostettu tuki Raision varhaiskasvatuksessa:

- yksilö- ja pienryhmäopetus
- samanaikaisopetus
- suunnitelmallinen erityisopettajan antama tuki, osa-aikaiset tukimuodot ja palvelut
- tiivis yhteistyö huoltajien kanssa
- havainnointi ja systemaattinen dokumentointi
- varhaiskasvatussuunnitelman tarkistaminen yhdessä huoltajien kanssa vähintään kaksi kertaa vuodessa
- tukiviittomat tai muu vaihtoehtoinen kommunikaatio
- tehostettu kuvakommunikaatio
- apuvälineet
- ryhmän pienennys
- ryhmäavustaja tarvittaessa
- nivelvaiheen suunnittelu lapsen siirtyessä esiopetukseen
- moniammatillinen yhteistyö sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoiden kanssa

5.3.3. Erityinen tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti suunniteltuna erityisenä tukena, kun yleinen tuki tai tehostettu tuki ei riitä. Erityistä tukea voidaan antaa vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästymisestä tai muusta, merkittävästi toimintakykyä alentavasta lapsen oppimisen ja kehityksen tuen tarpeesta johtuen. Erityinen tuki on vahvin varhaiskasvatuksessa annettavan tuen taso. Lapsen tuen tarpeen vaatiessa tuki voidaan aloittaa suoraan erityisen tuen tasolla.

Lapsella on oikeus saada erityistä tukea heti tuen tarpeen ilmetessä. Erityinen tuki muodostuu useista tuen muodoista ja tukipalveluista, ja on jatkuvaa ja kokoaikaista. Erityisen tuen antamisesta tehdään hallintopäätös¹²³.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa

¹²³ Varhaiskasvatustilaisuuslaki 15 e §
80

- erityisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten kohdalla lapsen ohjautuminen pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin ja monialainen yhteistyö prosessissa
- yhteistyö muun varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen kanssa sekä muu yhteistyö, eri toimijoiden vastuut ja työnjako
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- toimintatavat, kun erityinen tuki päätetään lopettaa ja tuki jatkuu tehostettuna tai yleisenä tukena.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Erityisen tuen päätöksen tekemiseksi järjestetään vanhemmille kuulemistilaisuus. Raisiossa on sovittu, että tuen päätökseen liittyvät asiakirjat toimitetaan vanhemmille noin kaksi viikkoa ennen kuulemistilaisuutta. Aikataulusta voidaan tarvittaessa perustellusti poiketa, kunhan vanhemmilla on kaikki tarvittava tieto päätöksen tekemiseksi ennen kuulemistilaisuuden järjestämistä.

Erityinen tuki Raision varhaiskasvatuksessa:

- tiivis moniammatillinen yhteistyö sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoiden kanssa
- tiivis yhteistyö huoltajien kanssa
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistaminen vähintään kaksi kertaa vuodessa
- erityisopettajan vahva tuki opetuksen tuen ja arjen sujuvuuden suunnittelussa
- erityisopettajan antama osa-aikainen erityisopetus pienryhmässä tai samanaikaisopetuksena
- yksilöopetus
- vaihtoehtoinen kommunikaatio (esim. pistekirjoituksen alkeet, kommunikaatio-kansio)
- eriyttäminen ja yksilöllinen ohjaaminen
- henkilökohtainen avustaja tai ryhmäavustaja
- erityiset apuvälineet
- kuljetuspalvelut tarvittaessa

5.3.4. Tuen muodot

Tuen eri muotoja käytetään kaikilla tuen tasoilla lapsen tuen tarpeen mukaisesti¹²⁴. Tuen muotoja voi toteuttaa samanaikaisesti heti tuen tarpeen ilmetyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tukitoimet suunnitellaan pedagogisesti niin, että lapsen osallisuus, oikeus oppia ja toimia osana vertaisryhmää toteutuvat lapsen edun mukaisesti. Lapsen tuki voi sisältää **pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia** tuen muotoja.

Lapsen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Lapsiryhmän kokoa muodostettaessa huomioidaan tukea tarvitsevien lasten etu, tuen tarve ja taso sekä se, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa.

Pedagogisiin tuen muotoihin lukeutuvat toistuvien toimintojen sekä lapselle selkeän ja ennakoitavan päivärytmin luominen. Lapsen tukeen kuuluvat muun muassa sensitiiviset ja saavutettavat vuorovaikutus- ja kommunikointitavat. Näitä voivat olla puhetta korvaavat kommunikaatiomenetelmät, kuten viittomat, kuvat tai erilaiset teknologiset ratkaisut. Lapsen tarpeisiin vastaaminen edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä yhteisiä ja johdonmukaisia pedagogisten ja erityispedagogisten työtapojen ja menetelmien käyttöä. Pedagogisiin tuen muotoihin kuuluvat myös varhaiskasvatuksen toiminnan suunnittelu, havainnointi, dokumentointi ja arviointi.

Lapsen yksilöllisistä tarpeista nousevia, erityispedagogisia menetelmiä voidaan suunnitella, soveltaa ja toteuttaa joko yhden lapsen, pienen ryhmän tai koko lapsiryhmän yhteisenä toimintana. Varhaiskasvatuksen inklusiivisen arvoperustan mukaisesti pedagogisen tuen suunnittelussa ja toteutuksessa tulee ensisijaisesti käyttää toimintatapoja, joissa lapsen tarvitsema tuki toteutuu osana vertaisryhmää.

Rakenteellisiin tuen muotoihin kuuluu lapsen tuen tarpeen havaitsemiseen ja sen toteuttamiseen liittyvän henkilöstön osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen lisääminen. Rakenteellisia tuen muotoja ovat myös ryhmän lapsimäärän pienentäminen sekä henkilöstön mitoitukseen ja/tai rakenteeseen liittyvät ratkaisut sekä niiden muuttaminen lapsen tuen tarpeen mukaan¹²⁵. Ryhmän henkilöstörakennetta voidaan vahvistaa esimerkiksi varhaiskasvatuksen erityisopettajalla. Lapsimäärän pienentämisellä muutetaan henkilöstön ja lasten suhdelukua siten, että lapsen tukea voidaan suunnitellusti toteuttaa ja varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Lisäksi varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämät tulkittamis- ja avustamispalvelut, apuvälineiden käyttäminen, esteettömyyden huomioiminen sekä pien- tai erityisryhmä voivat olla lapsen tarvitsemia rakenteellisia tuen muotoja.

Hoidollisen tuen muodot tarkoittavat menetelmiä ja toimintatapoja, joilla vastataan lapsen tarvitsemaan hoitoon, hoivaan ja avustamiseen. Lapsen terveydenhoidolliset tarpeet huomioidaan osana hoidollisen tuen muotoja. Näitä voivat olla esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvät avustamisen tarpeet ja apuvälineet. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa tehdään yhteistyötä esimerkiksi varhaiskasvatuksen henkilöstön ohjauksen ja konsultaation osalta.

Varhaiskasvatuksen toimipaikoissa arvioidaan aina tapauskohtaisesti, voidaanko lääke- tai sairaudenhoito toteuttaa osana lapsiryhmän perustoimintaa. Jokaisen lapsen kohdalla tehdään lapsen tilanteen kokonaisarviointi. Lapsen lääke- tai sairaudenhoito ei ole riippuvainen varhaiskasvatustilanteesta, vaan hoitoa annetaan tuen tasosta riippumatta lapsen tarpeen mukaan.

Tuen pedagogisten, rakenteellisten ja hoidollisten toimintatapojen tulee olla lapsen edun ja tuen tarpeen mukaisia, ja niissä käytetään paikallista ja tapauskohtaista harkintaa. Esimerkiksi lapsen apuvälineiden käyttöä tai avustamista suunniteltaessa tulee ensisijaisesti järjestää nämä tukitoimet niin, että lapsi on osa vertaisryhmää ja mukana samoissa tiloissa ja tilanteissa muun lapsiryhmän kanssa.

¹²⁴ Varhaiskasvatustilanne 15 b §

¹²⁵ Varhaiskasvatustilanne 35 § 2 mom. ja 38 § 2 momentti

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa: pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot.

Kuvaa tuen käytännön järjestäminen.

Kuvaa yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken.

Kuvaa huoltajalle ja lapselle tiedottamiseen ja huoltajan ja lapsen kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät toimintatavat.

Määrittele tulkitsemis- ja avustamispalveluihin sekä apuvälineisiin liittyvät hallinnolliset käytänteet varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot on kuvattu edellä kattavasti. Raisiossa järjestetään henkilöstölle säännöllisesti tukiviittoma -koulutuksia. Varhaiskasvatuksen yksiköiden käytössä on Boardmaker - ohjelma, jonka avulla saa tehtyä monipuolista kuvatukea.

5.4. Lapsen tuen arviointi

Varhaiskasvatuksessa lapsen tukea arvioidaan kaikilla tuen tasoilla¹²⁶. Lapsen tuen tarvetta, sekä tuen riittävyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa esimerkiksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen yhteydessä tai tuen tarpeen tai oppimisympäristön muuttuessa. Lapsen tuen tarpeen arvioinnin prosessi voi alkaa varhaiskasvatuksen henkilöstön tekemien havaintojen pohjalta. Myös huoltaja, lastenneuvolan tai sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö voi tehdä aloitteen.

Tuen antamisen kokonaisuutta tarkasteltaessa arvioidaan aina kunkin lapsen kohdalla, mitkä ratkaisut parhaiten toteuttavat lapsen etua. Lapsen mielipide ja toivomukset huomioidaan ja huoltajan kanssa toimitaan yhteistyössä arvioitaessa tuen tarvetta, tukitoimenpiteitä ja toteuttamista¹²⁷.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen arviointiin tarpeen mukaan. Sosiaali- ja terveysviranomaiset osallistuvat arvioinnin tekemiseen varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä, jos arviointi edellyttää myös muuta kuin varhaiskasvatushenkilöstön pedagogista asiantuntemusta tuen tarpeen arvioimiseksi ja tuen ratkaisujen perusteeksi.

¹²⁶ Varhaiskasvatuslaki 15 a ja d §

¹²⁷ Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 20 §

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lapsen tuen tarpeen arviointiin liittyvät käytännöt ja vastuut.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Aloituskeskustelu käydään kaikkien aloittavien perheiden kanssa, jolloin huoltajilta kysytään tietoa aiemmista tukitoimista ja tuen tarpeista. Jos huoli herää lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista, varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu aina keskusteluun.

Jokaisen lapsen mahdollisia tuen tarpeita havainnoidaan lapsiryhmässä. Tuen tarpeen määrää ja tukitoimien riittävää tasoa kunkin lapsen kohdalla arvioidaan tiimissä. Tässä on keskeistä säännöllisten tiimipalavereiden hyödyntäminen, jolloin ryhmän lasten tuen tarpeisiin ja vahvuuksiin liittyviä havaintoja voidaan jakaa. Mahdolliset yksilölliset tuen tarpeet otetaan puheeksi lapsen huoltajien kanssa varhaisessa vaiheessa ja myös huoltajien havaintoja ja näkemyksiä kuullaan. Lapsen omaa näkemystä tuen tarpeesta ja tukitoimista kysytään ikä ja kehitystaso huomioiden. Kaikkien varhaiskasvatuksessa olevien lasten näkemykset omista tarpeistaan ja vahvuuksistaan voidaan selvittää havainnoinnin kuvatuun tai esineiden avulla. Pienimpien lasten kohdalla sensitiivinen havainnointi korostuu, kun lapsi ei osaa vielä puheella ilmaista itseään.

Esikko-lomake voidaan antaa vanhempien täytettäväksi lapsen ollessa noin 1,1,5- tai 2-vuotias ja se käydään yhdessä huoltajien kanssa keskustellen läpi. Jos lapsesta ei ole huolta, lomaketta ei enää täytetä. Jos huoliraja ylittyy jollain osa-alueella, tehdään Esikko uudelleen puolen vuoden kuluttua.

Ryhmän henkilökunnalla on käytettävissä Tukitoimien kartoitus -lomake, joka on myös varhaiskasvatuksen erityisopettajan keskeinen työväline. Sen avulla voidaan kartoittaa lapsen fyysisen, psyykkisen, sosiaalisen ja pedagogisen oppimisympäristön tämän hetkistä tilaa. Sen jälkeen on mahdollista pohtia, mitkä asiat siinä tukevat jo lasta ja millaisia mahdollisia tukitoimia lapsi sen lisäksi tarvitsee.

Mikäli lapsen tuen tarpeen arviointiin ja tukitoimien järjestämiseen tarvitaan sosiaali- ja terveystieteiden osaamista, tehdään lapsen neuvolan terveydenhoitajan kautta pyyntö Monark:iin (Monialainen konsultaatio- ja arviointiryhmä). Sinne toimitetaan Pyyntö lapsen monialaiseen arvioon -lomake sekä lapsen toimintakykyä kuvaava lomake ICF, jotka tehdään varhaiskasvatuksessa huolen herättyä. Asioiden käsittely monialaisessa konsultaatiotiimissä vaatii aina huoltajien kirjallisen luvan. Monark -ryhmään kutsutaan asian käsittelyn ajaksi mukaan pyynnön tehnyt taho eli useimmiten lapsen erityisopettaja ja opettaja.

5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki eli tuen taso, muodot ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan¹²⁸. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Henkilöstön tehtävänä on tukea huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa. Tavoitteena on toimia yhteisymmärryksessä lapsen ja huoltajan kanssa. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa (luku 1.3).

Tuen tarvetta ja toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan tarpeen mukaan vähintään kerran vuodessa tai tuen tarpeen muuttuessa¹²⁹. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen kirjataan ja tavoitteita muutetaan lapsen muuttunutta tuen tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen kasvun ja oppimisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen osalta mahdollinen tuki tulee yhteensovittavaa esiopetuksessa annettavan tuen kanssa ja kirjata lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ennen tehostetun tai erityisen tuen aloittamista lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdollisten aiemmin toteutettujen tukitoimien ja niiden vaikuttavuuden arviointi. Arviointi pitää sisällään kuvauksen tukitoimista, niiden vaikuttavuuden arvioinnista ja kehittämisestä sekä perustelut siitä, millaisista tuen toimista lapsi hyötyy ja mitkä parhaiten toteuttavat yksilöllisesti lapsen etua¹³⁰.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa hyödynnetään tehtäessä hallinnollista päätöstä annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista. Mikäli lapsen tuen tarvetta on arvioitu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa, tulee arviointi huomioida annettaessa tehostetun tai erityisen tuen hallinnollista päätöstä tai päätöstä tukipalveluista. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti.

Kun lapsi saa varhaiskasvatuksessa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa kirjataan luvussa 1.3 kuvatun lisäksi seuraavat asiat:

Pedagogiset tuen muodot

- varhaiskasvatuspäivän rakenteeseen ja päivärytmiin liittyvät ratkaisut
- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- tarvittavat erityispedagogiset menetelmät
- vuorovaikutus- ja kommunikointitavat, esimerkiksi viittomien ja kuvien käyttö
- käytännöt, miten lapsi pääsee osalliseksi vertaisryhmän toimintaa, esimerkiksi esteettömyyden huomiointi.

Rakenteelliset tuen muodot

- tuen toteuttamiseen liittyvän osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen vahvistaminen
- henkilöstön mitoitukseen ja rakenteeseen liittyvät ratkaisut
- lapsiryhmän kokoon ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut
- tulkittamis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö
- pien- tai erityisryhmä tai muu tarvittava ryhmämuoto
- varhaiskasvatuksen erityisopettajan osa- tai kokoaikainen opetus tai konsultaatio.

Hoidolliset tuen muodot

- perushoittoon, hoivaan ja avustamiseen liittyvät menetelmät

128 Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 23 §

129 Varhaiskasvatuslaki 15 d § ja 23 §

130 HE 148/2021 vp, s. 34

- terveydenhoidolliset tarpeet, esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvä avustaminen ja apuvälineet.

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa
- lapsen tuen toteuttamisen vastuut
- erityisasiantuntijoiden palvelujen käyttö
- sosiaali- ja terveydenhuollon sekä muiden asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio
- mahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut.

Tuen vaikuttavuuden arviointi

- tuen tarpeen, riittävyyden ja toteutumisen seuranta
- tukitoimien vaikutusten arviointi, arvioinnin perusteella tehtävät johtopäätökset ja toimenpiteet sekä arviointiajankohdat.

Lisäksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdolliset sosiaali- ja terveystyöpalvelut, kuten lapsen saama kuntoutus, jos se on olennaista lapsen varhaiskasvatuksen järjestämisen näkökulmasta¹³¹.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman täydentäminen tuen näkökulmasta sekä suunnitelman laatimiseen ja arviointiin liittyvät paikalliset vastuut ja käytännöt.

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Tuen tarve, tukimuodot, vastuut ja työnjako tuen aikana, monialainen yhteistyö ja palvelut sekä tukitoimien vaikuttavuuden arviointi kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan erilliselle sivulle. Toiminnalle asetetut tavoitteet ja menetelmät tuen aikana kirjataan samalla sivulle kuin ne muutenkin kirjataan. Tuen kirjaukset tekee varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä ryhmän opettajan tai perhepäivähoitajan kanssa. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen kirjataan ja tavoitteita muutetaan lapsen tuen tarvetta vastaavaksi. Muutoksien yhteyteen tulee merkitä kirjauksen päivämäärä. Mikäli kirjattavaa muutosta edeltää hallintopäätös, kirjataan myös päätöspykälä. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet.

Lapsen siirtyessä toiseen ryhmään tai esiopetukseen, järjestetään tiedonsiirtopalaveri, jonka varhaiskasvatuksen erityisopettaja kutsuu koolle. Vanhempia tiedotetaan asiasta ja heille

¹³¹ HE 148/2021 vp, s. 35

annetaan mahdollisuus osallistua. Lapsen näkökulma huomioidaan kaikkien tukitoimien suunnittelussa ja häntä tuetaan siirtymissä.

Mikäli tuki on tarpeen esiopetukseen siirtymisen jälkeen, tehdään pedagoginen arvio mahdollisen tehostetun tuen aloittamiseksi tai pedagoginen selvitys erityisen tuen päätöstä varten. Tiedon siirtyminen varhaiskasvatuksesta esiopetukseen on tärkeää, jotta tehostettu tai erityinen tuki voidaan aloittaa riittävän ajoissa. Lapsen kehityksen ja oppimisen tukemiseksi aloitetaan yhteistyö perusopetuksen kanssa jo syyskauden aikana, jotta siirtymät voidaan suunnitella riittävän ajoissa ja jotta tuen järjestämiseen voidaan varata tarvittavat resurssit ja osaaminen.

5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista

Lapselle annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävä viipymättä hallintopäätös, joka perustuu tuen tarpeen arviointiin¹³². Hallintopäätösmenettelyssä noudatetaan hallintolakia. Ennen päätöksen tekemistä varhaiskasvatuksen järjestäjän on kuultava lapsen huoltajaa tai muuta laillista edustajaa¹³³. Myös huoltaja voi hakea tehostettua tai erityistä tukea lapselle¹³⁴. Hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämismääräysalueella oleva kunta, ja päätös on toistaiseksi voimassa. Päätökseen on liitettävä valitusosoitus, koska huoltaja voi hakea siihen muutosta valittamalla¹³⁵. Päätös on aina perusteltava¹³⁶. Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu¹³⁷.

Tehostetun ja erityisen tuen päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tuen muodoista
- varhaiskasvatuksen toimipaikasta
- tukipalveluista¹³⁸.

Jos lapsen tuesta ei tehdä tehostetun tai erityisen tuen päätöstä, silloin tukipalveluista tehdään erillinen hallintopäätös. Päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tukipalvelut¹³⁹.

Varhaiskasvatuslain piiriin kuuluvassa yksityisessä varhaiskasvatuksessa olevan lapsen hallintopäätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta. Lapsen saadessa varhaiskasvatusta ostopalveluna hankitussa varhaiskasvatuksessa hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämismääräysalueella oleva kunta. Myös palvelusetelin myöntänyt kunta tekee tukea koskevan hallintopäätöksen¹⁴⁰.

Lapsen varhaiskasvatusta voi järjestää useampi kuin yksi varhaiskasvatuksen järjestäjä. Mikäli lapsi osallistuu kahden eri kunnan järjestämään varhaiskasvatukseen esimerkiksi vuoroasumistilanteessa, hallintopäätöksen tekevät erikseen molemmat kunnat. Tällöin varhaiskasvatuksen järjestäjillä on velvollisuus toimia tuen suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa yhteistyössä lapsen edun mukaisesti. Kukin toimija tekee hallintopäätöksen itse.

Hallintopäätös tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on pantava täytäntöön heti. Päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Täytäntöönpanolla ennen

132 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

133 Varhaiskasvatuslaki 15 e §

134 HE 148/2021 vp, s. 35

135 Varhaiskasvatuslaki 62 §

136 Hallintolaki 34, 45 § 1 momentti, 47 § ja varhaiskasvatuslaki 15 a §

137 HE 148/2021 vp, s. 36

138 HE 148/2021 vp, s. 34

139 Varhaiskasvatuslaki 15 c ja e §

140 HE 148/2021 vp, s. 30

päätöksen lainvoimaa on keskeinen merkitys oikeusturvan kannalta. Päätöksellä ei voida päättää lapsen sosiaali- ja terveystalvulaista, kuten lääkinällisen kuntoutuksen apuvälineistä tai vammaispaalvulain mukaisista palveluista ja tukitoimista.

Lapsen tuen tarvetta, riittävyyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan (ks. luku 5.4). Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen tai muun arvioinnin yhteydessä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa tehostetun ja erityisen tuen sekä tukipalveluiden hallintopäätösmenttelyt (huoltajan ja lapsen kuuleminen sekä päätöksen laatiminen, muuttaminen ja kumoaminen).

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Raisiossa tehostetun tuen päätöksen tekee päiväkodinjohtaja. Erityisen tuen päätöksen tekee varhaiskasvatusjohtaja. Yksityisen palveluntuottajan järjestämässä varhaiskasvatuksessa kaikki tuen päätökset tekee varhaiskasvatusjohtaja. Varhaiskasvatuksen erityisen tuen esitykset päätöksentekoa varten valmistelee Vaka ertu -työryhmä. Esiopetusta täydentävässä varhaiskasvatuksessa erityisen tuen päätöksen esitys viedään Ertu 1 -työryhmän käsittelyn kautta sivistysjohtajan päätettäväksi.

Tuen päätöksen esittämisen valmistelee varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä lapsen oman ryhmän opettajan kanssa. Päätöksen tukena voidaan käyttää sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijoiden lausuntoja. Lapsen vasussa olevassa tuen lomakkeessa on kuvattu lapsen tuen tarve, annetun tuen vaikuttavuuden arviointi, esitettävä tuen taso sekä lapsen tarvitsemat pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot. Esityksessä olevat avustustasot on määritelty Raisiossa varhaiskasvatuksessa kolmeen tasoon:

- henkilökohtainen avustajapalvelu
- kohdennettu avustajapalvelu
- ryhmämuotoinen avustajapalvelu

Kohdennetulla avustajapalvelulla tarkoitetaan sitä, että avustajapalvelut ovat lapsen käytössä suunnitelmallisesti. Lapsi saa siis avustajapalvelua silloin, kun hänellä on siihen tarve. Palvelun tarve kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Sama kohdennettu avustaja voi olla useamman lapsen käytettävissä. Avustaja voi työskennellä myös ryhmäavustajan tapaan, jos se sopii lasten tarpeisiin.

Hallintolain mukaan huoltajia tulee aina kuulla ennen päätöksen tekoa. Asiakirjojen tulee olla vanhemmilla tutustuttavana riittävän ajan, noin kaksi viikkoa. Kuuleminen voidaan hoitaa

tapaamisella, sähköisesti tai puhelimitse. Kuulemisesta laaditaan muistio, minkä huoltajat allekirjoittavat.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja kokoaa Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta ja muista mahdollisista asiakirjoista olennaiset tiedot Tehostetun tuen tai Erityisen tuen päätösten valmistelu-lomakkeelle lapsen tuen hallintopäätöksen tekemisen pohjaksi.

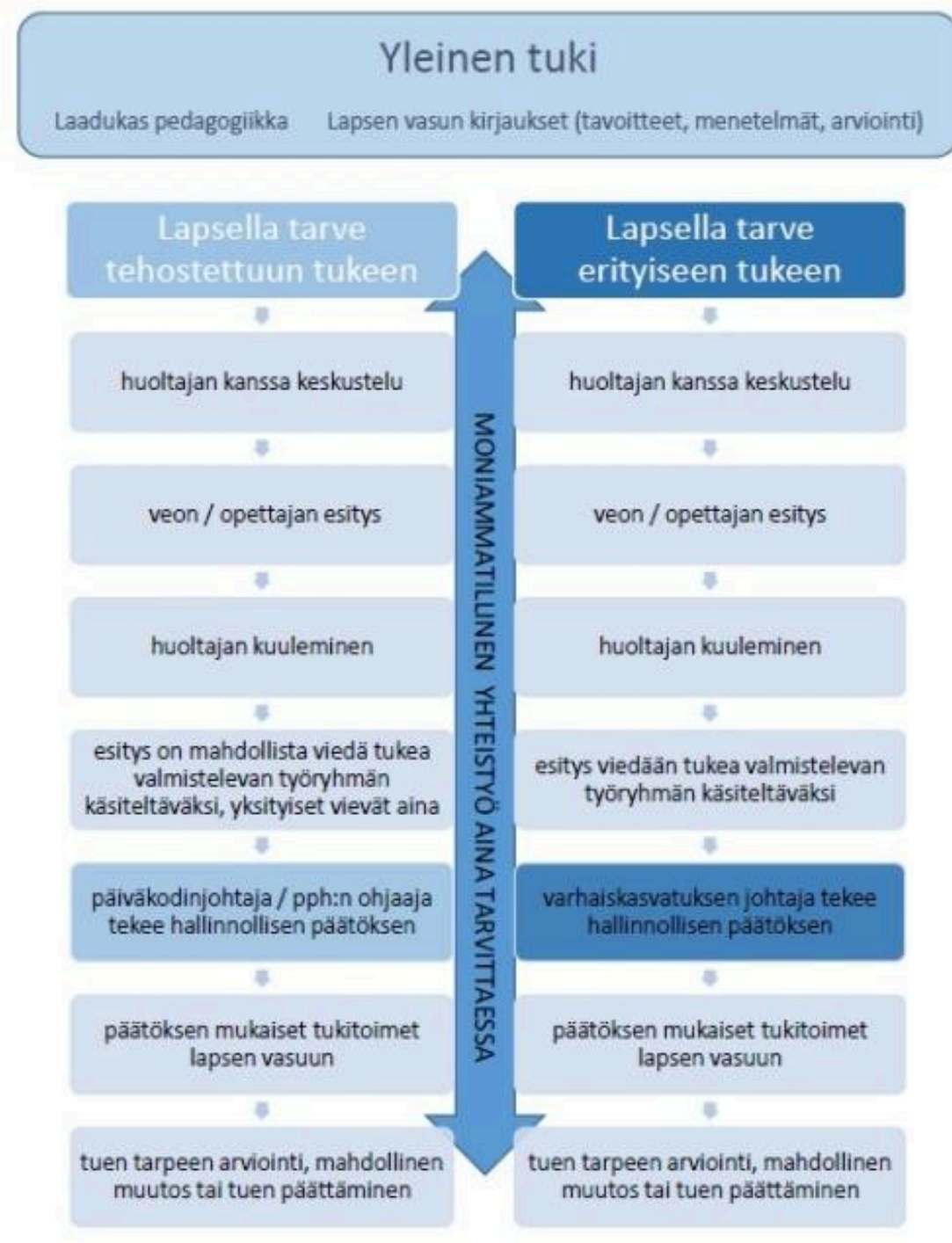
Mikäli myöhemmin arvioidaan, että tuen tasoa voidaan muuttaa tehostetusta tuesta yleiseen tukeen, tai erityisestä tuesta tehostettuun tai yleiseen tukeen, valmistellaan päätös samalle lomakkeelle. Sen tulee sisältää Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattua tuen vaikuttavuuden arviointia sekä perustelut tuen tason muutoksesta ja tarvittavista tukitoimista.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja toimittaa erityisen tuen asiakirjat lausuntoineen Vaka ertu -työryhmään. Vaka ertu:ssa käsiteltäviä erityiseen tukeen liittyviä päätöksiä ovat:

- päätös erityisestä tuesta
- tuen järjestämispaikan muuttuminen
- tukipalvelun muuttuminen
- kuntaan muuttavan lapsen tuen järjestäminen
- tuen tason muutos

Työryhmän jäsenet: kaksi varhaiskasvatuksen erityisopettajaa, varhaiskasvatustoiminnan koordinaattori ja varhaiskasvatuksen suunnittelija. Erityisopettajien edustajat valitaan työryhmään vuodeksi kerrallaan. Vaka ertu -työryhmän kokouksista ei laadita julkista muistiota. Tarvittavat asiat annetaan tiedoksi asianosaisille.

Hallinnollisen päätöksen tekemisen jälkeen päätös toimitetaan huoltajille. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan tuen päätöspäivämäärä ja pykälä. Lapsen vasussa arvioidaan tuen vaikuttavuutta ja päivitetään suunnitelmaa tukitoimien toteuttamiseksi.

Kuvio 1 Tuen hallinnollinen päätösprosessi

5.7. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa päätetään ja kuvataan varhaiskasvatuksessa annettavan tuen järjestämisen käytännöt päiväkodissa ja perhepäivähoidossa.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan

- lapsen tuen järjestämistä ohjaavat paikalliset periaatteet ja käytännöt
- lapsen tuen tarpeen arviointiin liittyvät käytännöt ja vastuut

- tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa: pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman täydentäminen tuen näkökulmasta luvun 5.5 mukaisesti, suunnitelman laatimiseen ja arviointiin liittyvät paikalliset vastuut ja käytännöt
- lasten ja huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön käytännöt tuen aikana
- monialainen yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- toiminta siirtymävaiheissa ja tiedonsiirtoon liittyvät käytännöt varhaiskasvatuksen aikana ja siirryttäessä esiopetukseen
- tehostetun ja erityisen tuen sekä tukipalveluiden hallintopäätösmenettelyt (huoltajan ja lapsen kuuleminen sekä päätöksen laatiminen, muuttaminen ja kumoaminen).

Yleinen tuki

- yleisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja yleisen tuen järjestämisessä.

Tehostettu tuki

- tehostetun tuen käytännön järjestäminen
- toimintatavat lapsen tehostetun tuen aloittamisessa, toteuttamisessa ja päättämisessä
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan, arviointiin ja tarkistamiseen liittyvät käytänteet
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, tehostetun tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja tehostetun tuen järjestämisessä.

Erityinen tuki

- erityisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten kohdalla lapsen ohjautuminen pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin ja monialainen yhteistyö prosessissa
- yhteistyö muun varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen kanssa sekä muu yhteistyö, eri toimijoiden vastuut ja työnjako
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- toimintatavat, kun erityinen tuki päätetään lopettaa ja tuki jatkuu tehostettuna tai yleisenä tukena.

Varhaiskasvatuslaissa säädetyt tuen muodot

- tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken
- huoltajalle ja lapselle tiedottamiseen ja huoltajan ja lapsen kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät toimintatavat.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa määritellään tulkitsemis- ja avustamispalveluihin sekä apuvälineisiin liittyvät hallinnolliset käytänteet varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla.

6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja näissä perusteissa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voi olla omaleimainen, mutta se ei voi olla ristiriidassa varhaiskasvatusta koskevan lainsäädännön tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden kanssa.

Kuvaa mitkä ovat vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen liittyvät varhaiskasvatuksen arvoperustaa, pedagogisia periaatteita ja ratkaisuja täydentävät näkökulmat.

Kuvaa miten nämä näkökulmat tulevat esille varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, työtavoissa ja pedagogisessa toiminnassa.

6.1. Paikallisesti päätettävät asiat

Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voi olla omaleimainen, mutta se ei voi olla ristiriidassa varhaiskasvatusta koskevan lainsäädännön tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden kanssa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää ja kuvaa suunnitelmassa sen lisäksi, mitä perusteasiakirjassa aiemmin määrätään,

- mitkä ovat vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen liittyvät varhaiskasvatuksen arvoperustaa, pedagogisia periaatteita ja ratkaisuja täydentävät näkökulmat*
- miten nämä näkökulmat tulevat esille varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, työtavoissa ja pedagogisessa toiminnassa.*

7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Toiminnan arvioinnin tarkoituksena on tukea varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatussuunnitelmien toteuttamista sekä varhaiskasvatuksen kehittämistä. Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen järjestäjän tulee arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin¹⁴¹. Varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin tulee olla suunnitelmallista ja säännöllistä. Systemaattinen arviointi edellyttää järjestäjältä toimivaa arviointijärjestelmää. Arvioinnin avulla edistetään varhaiskasvatuksen laatua, tunnistetaan toiminnan vahvuuksia ja nostetaan esiin kehittämistarpeita ja kehitetään toimintaa.

7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen

Pedagogisen toiminnan arvioinnin tarkoitus on varhaiskasvatuksen kehittäminen sekä lasten kehityksen ja oppimisen edellytysten parantaminen¹⁴². Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisen seuranta, säännöllinen arviointi ja kehittäminen ovat osa tätä tehtävää. Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisen tason sekä järjestäjä-, yksikkö- ja yksilötason näkökulmista.

Kansallisen tason arvioinnin tehtävänä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä arviointia ja laadunhallintaa koskeissa asioissa. Kansallisen tason arvioinnit palvelevat varhaiskasvatuksen kehittämistä paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti¹⁴³. Arviointitietoja voidaan hyödyntää myös kansainvälisissä vertailuissa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi säännöllisesti varhaiskasvatussuunnitelmia ja niiden toteutumista eri toimintamuodoissa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää järjestäjä- ja yksikötason arvioinnissa käytettävistä menettelytavoista. On tärkeää, että paikallisilla päättäjillä, huoltajilla sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ajantasaista tietoa varhaiskasvatuksen toteutumisesta ja sen laadusta. Keskeiset arviointitulokset tulee julkistaa¹⁴⁴. Järjestäjä- ja yksikötason arviointi on keskeinen osa varhaiskasvatuksen johtamista ja kehittämistä paikallisesti. Lapsille ja heidän huoltajilleen on järjestettävä mahdollisuus säännöllisesti osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin¹⁴⁵.

Henkilöstön tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi on keskeisessä asemassa varhaiskasvatuksen laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Arvioinnin kohteena voi olla muun muassa henkilöstön vuorovaikutus lasten kanssa, ryhmässä vallitseva ilmapiiri, pedagogiset työtavat, toiminnan sisältö tai oppimisympäristöt. Lapsen tuen (luku 5) toteutuminen on keskeinen arvioinnin kohde.

Yksilötason arviointi tarkoittaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien toteutumisen arviointia. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on tärkeää arvioida aina ennen sen päivittämistä tai uuden laatimista. Arvioinnin yhteydessä lapsi, huoltaja ja henkilöstö pohtivat omalta osaltaan, miten yhdessä kirjatut toiminnan tavoitteet ja sopimukset on huomioitu ja miten ne ovat toteutuneet varhaiskasvatuksen toiminnassa. Lapsen tuen arviointi sisältyy lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tätä arviointitehtävää kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kunkin luvun lopussa, ovat paikallisesti päätettävät asiat ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa sekä sen arvioinnin suunnittelussa ja toteuttamisessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkistaa

141 Varhaiskasvatustilain 24 §

142 Varhaiskasvatustilain 24 §

143 Laki kansallisesta koulutuksen arviointikeskuksesta (1295/2013) 1 §

144 Varhaiskasvatustilain 24 §

145 Varhaiskasvatustilain 20 §

varhaiskasvatussuunnitelmaansa ja parantaa sen laatua ja toimivuutta. Lisäksi paikalliset tarpeet ja kehittämistyön tulokset ohjaavat arviointia.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tarkennetaan perusteissa kuvattuja varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin periaatteita ja käytäntöjä.

Kuvaa paikallisen päätöksen mukaisesti, miten

- *varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa*
- *lapsen tuen toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti päiväkodeissa ja perhepäivähoidossa*
- *lapsilta, huoltajilta ja muilta yhteistyötahoilta saatua palautetta kerätään ja hyödynnetään laadun ylläpitämisessä ja parantamisessa*
- *arvioinnissa saatuja tietoja hyödynnetään varhaiskasvatuspalvelujen johtamisessa ja kehittämisessä*
- *arvioinnin keskeiset tulokset julkistetaan.*

Kuis me sit Raisiossa toimitaan?

Yksilötason tavoitteiden saavuttamisen arviointi tapahtuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattujen tavoitteiden pohjalta. Arviointi kirjataan lapsen vasuun. Arvioinnissa huomioidaan lapsen vahvuudet ja niiden hyödyntäminen opetuksessa ja kasvatuksessa sekä ryhmän yhteiselle toiminnalle asetetut tavoitteet. Olennaista arvioinnissa on pohtia, onko ryhmän pedagogisella toiminnalla onnistuttu tukemaan lapsen kehitystä ja oppimista sekä miten yhteistyö huoltajien ja muiden yhteistyötahojen kanssa on tukenut asetettuja tavoitteita. Kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tukea saavan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan erikseen arviointi tuen antamiseen liittyvien ratkaisujen vaikuttavuudesta ja riittävydestä lapsen kehityksen edistämiseksi.

Tavoitteiden arvioinnin jälkeen mietitään tavoitteiden ja tavoitetta tukevien menetelmien asettaminen uudelleen sen mukaan, miten edelliset tavoitteet on saavutettu. Tavoitteet tulee asettaa siten, että ne muodostavat lapsen kannalta mielekkään jatkumon. Arviointia tehdään yhteistyössä huoltajien kanssa vähintään kerran vuodessa. Lapsen vasun arvioinnissa esille nousevat pedagogisen toiminnan kehittämistarpeet huomioidaan myös yksikkö- ja ryhmätason arvioinnissa.

Lapsen itsearviointia harjoitellaan lapsen ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa sekä ryhmässä käytävissä arviointikeskusteluissa lapsen ikä ja kehitystaso huomioiden. Arvioinnissa huomioidaan lapsen vasun kansilehteen kirjatut asiat vahvuuksista, kiinnostuksen kohteista

sekä asioista, joita hän haluaisi oppia. Itsearviointi kohdistuu lapsen kokemukseen erilaisissa pedagogisissa tilanteissa ja projekteissa, oman oppimisen huomaamiseen ja siitä iloittamiseen sekä omiin tapoihin työskennellä yksin ja vertaisryhmässä. Projektien lopputuloksen lisäksi pohditaan yhdessä projektin aikana tapahtuneita asioita ja oppimiskokemuksia. Lapsen tai lapsiryhmän kanssa tehtävää arviointia kehitetään käyttämällä konkreettisia arviointitapoja, esimerkiksi tunnetilaa ja onnistumisen kokemusta havainnollistavaa kuvaa. Arviointia voidaan dokumentoida tekstien, kuvien ja videoiden avulla esimerkiksi lapsen omaan kasvun kansioon tai digitaalisena tallenteena Google Suite for Education –pilvipalveluun Drive –kansioon.

Yksikön ja ryhmän sisäisen arvioinnin kohteena on lasten tarpeita vastaava pedagoginen toiminta. Arviointi on säännöllinen ja jatkuva prosessi, jossa verrataan toiminnalle asetettuja tavoitteita ja suunnitelmia toteutuneeseen toimintaan. Toteutuneen toiminnan arvioinnin jälkeen tarkennetaan tavoitteita ja suunnitelmia sekä kehitetään ryhmän ja yksikön toimintaa. Päiväkotiryhmien pedagogisen toiminnan jatkuvan arvioinnin myötä tarkentuvat arjen konkreettisen tason suunnitelmat kehkeytyvän opetussuunnitelman mukaisesti. Ryhmän varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan ryhmäkohtaiset tarkennukset ja niiden arviointi seuraavista aiheista:

- vuorovaikutuksen laatu ja ilmapiiri
- lasten osallisuus
- oppimisympäristö
- leikki
- arkitoimintapedagogiikka
- monipuoliset työtavat
- osaamisen tavoitteet ja pedagoginen toiminta
- pedagoginen dokumentointi
- kehityksen ja oppimisen tuki ryhmässä
- monialainen yhteistyö
- yhteistyö huoltajien kanssa
- nivelvaihe esiopetukseen.

Varhaiskasvatuksen opettaja huolehtii siitä, että tiimipalaverit ovat strukturoituja ja pedagogisen toiminnan arvioinnille jää aikaa. Arviointi on edellytys laadukkaalle toiminnan suunnittelulle ja toteuttamiselle. Päiväkodinjohtajien ja perhepäivähoidon ohjaajien tehtävänä on huolehtia, että pedagogisia palaveriteita ja keskusteluja järjestetään säännöllisesti.

Laadun arvioinnin kriteerit on määritelty Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen (Karvi) julkaisemien laadun rakenne- ja prosessitekijöiden indikaattoreiden pohjalta. Prosessien laatua määrittävät indikaattorit kuvaavat niitä ydintoimintoja, joilla on suora yhteys lapsen kokemuksiin. Ryhmän pedagogisen toiminnan arviointi toteutetaan kehittävänä arviointina. Raisiossa määritellään vuosittain, minkä laatuindikaattorin pohjalta kulloinkin toimintaa arvioidaan. Tätä kuvataan tarkemmin Raision varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen laadunarvioinnin käsikirjassa.

Arviointi lähtee henkilöstön itsearviointiin. Itsearviointin pohjalta käydään tiimissä keskustelu ryhmän pedagogisesta toiminnasta kriteeristön pohjalta. Tiimikeskustelussa keskitytään pedagogisen toiminnan vahvuuksiin ja löydetään kehittämisen kohteita. Tiimiarviointin nousseet asiat käydään läpi yksikön yhteisissä pedagogisissa palavereissa kaksi kertaa toimintakauden aikana. Päiväkodinjohtaja vastaa yksikötason arvioinnin toteuttamisesta. Arvioinnin pohjalta tehtäviä toimintakulttuurin kehittämistarpeita tarkastellaan sekä tiimien ja työyhteisön että johtajuuden näkökulmasta.

Perhepäivähoidon arviointi tapahtuu keväisin toteutettavana perhepäivähoitajien itsearviointina. Ryhmäperhepäivähoidon arviointi tehdään ryhmän toiminnan arviointina tiimissä. Perhepäivähoidon käytössä on vuosittain valikoitujen laadun indikaattorit ja kriteerit, jotka ovat samat kuin päiväkotien tiimien arvioinnissa. Tämä tukee jatkuvan laadunarvioinnin ja kehittämisen periaatetta. Arviointi kohdistuu myös vuosittain laadittavan toimintasuunnitelman toteutumiseen.

Henkilöstön arvioinnista tehdään koonti, jonka avulla pedagogisen toiminnan, pedagogisen johtamisen, huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön sekä moniammatillisen yhteistyön toteutumista

arvioidaan koko kaupungin tasolla. Arvioinnin kohteena ovat myös toimintaa ohjaavat rakenteet, kuten ryhmien koostumus sekä käytössä olevat tilat ja muu ympäristö.

Raision kaupunki seuraa oman toimintansa laatua sekä valvoo kaupungissa toimivien yksityisten palveluntuottajien varhaiskasvatuksen laatua. Yksityisten päiväkotien johtajat ja erityisopettajat osallistuvat Raision kaupungin varhaiskasvatuksen johtajien ja erityisopettajien yhteisiin kokouksiin ja laadunarviointiin.

Huoltajilta pyydetään arviointia säännöllisesti. Arviointitieto kerätään verkkopohjaisena kyselynä, joka sisältää kysymyksiä myös lapsille. Koko kaupungin varhaiskasvatuspalveluja koskeva asiakaskysely ja arviointi tehdään joka toinen kevät. Hakuprosessia ja aloituskäytänteitä koskeva asiakaskysely on jatkuvasti auki. Aloituskyselyn koonti tehdään vuoden päätteeksi ja se käsitellään varhaiskasvatuksen johtoryhmässä (varjo). Asiakkailta kerättävien arviointien yhteydessä kootaan tietoa palveluiden saatavuudesta ja riittävydestä sekä yhteistyöstä ja tiedottamisen onnistumisesta. Arvioinnin tuloksia esitellään säännöllisin väliajoin Raision kaupungin sivistyslautakunnalle.

Turun yliopiston opettajakoulutuslaitoksen Rauman yksikön opiskelijat tekevät tutkimustyötä Raision varhaiskasvatuksessa. Myös Turun ammattikorkeakoulun sosiaalialan opiskelijat tekevät oppinäytetöitään varhaiskasvatuksen käyttöön. Opiskelijoiden tutkimuksista saatua tietoa käytetään kehittämisen kohteena olleiden asioiden tarkasteluun. Kehittämisen kohteina olevien työ- ja toimintatapojen juurtuminen osaksi päiväkotien toimintakulttuuria sekä käytäntöjen ja tulkintojen vaihtelua pyritään nostamaan esiin tutkimusten avulla. Tuloksien pohjalta pohditaan muun muassa rakenteita, tukimateriaalin tai koulutuksen tarvetta.

Kehittämistyössä tullaan huomioimaan Varda –tietovarannosta sekä kansallisen tason arvioinnista saatua tietoa. Varhaiskasvatuksen järjestämisen liittyviä rakennetekijöitä ja niissä tehtyjen muutosten vaikutuksia peilataan laadun prosessitekijöihin. Prosessitekijät ovat ydintoimintoja, joita arvioidaan pedagogisen toiminnan tasolla ja lapsen kokemuksen tasolla. Henkilöstön pedagogista osaamista ja koulutustarpeen arviointia sekä johtamisen arviointia toteutetaan säännöllisin väliajoin. Järjestäjätason arviointi on kokoavaa arviointia, jossa kuitenkin korostuu vuorovaikutteinen kehittäminen yhdessä eri tahojen kanssa. Järjestäjätason arvioinnin tuloksia käsitellään yksiköissä sekä hallinnon eri asteilla.

7.2. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tarkennetaan perusteissa kuvattuja varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin periaatteita ja käytäntöjä. Lisäksi paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa päätetään ja kuvataan, miten

- *varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa*
- *lapsen tuen toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti päiväkodeissa ja perhepäivähoidossa*
- *lapsilta, huoltajilta ja muilta yhteistyötahoilta saatua palautetta kerätään ja hyödynnetään laadun ylläpitämisessä ja parantamisessa*
- *arvioinnissa saatuja tietoja hyödynnetään varhaiskasvatuspalvelujen johtamisessa ja kehittämisessä*
- *arvioinnin keskeiset tulokset julkistetaan.*